

[Srimathi Jothi Venkatachallum] [17th October 1964]

potency vary rapidly. Since success rate is very important in Small pox Eradication work, the dry vaccine is in use all over the country for the National Smallpox Eradication Programme.

In the Smallpox Eradication Programme, the work has to be completed in a stipulated period, all over the State and to keep up to the target date, the work is completed in village after village within that period and necessarily all the members of all the families in the villages get vaccinated within the space of a week or ten days the period which the vaccination staff spend at the particular village. Though all the members of a family are vaccinated on a particular day, only one or two among them will get the reaction. It is very very rare that all the members of family get reaction. Excepting the inconvenience of having fever for two or three days, no other serious inconvenience is caused to the individuals because of the reaction. Nobody is so severely incapacitated as to be unable to carry on his normal avocation.

Under the National Smallpox Eradication Programme as many as 200 lakhs of persons have been vaccinated so far in this State with freeze-dried smallpox vaccine and no untoward reaction has been reported till date from the districts. All the Districts Health Officers and Municipal Health Officers have conducted primary vaccination and revaccination on a reasonable number of people in their presence. All of them, without exception, have reported that the reactions both in primary vaccination and revaccination were just the same as with the traditional glycerinated vaccine lymph. The Assistant Director of Public Health in charge of National Smallpox Eradication Programme has verified and confirmed that this is so in cases conducted in his presence.

By tradition, people of our State use all sorts of applications over the fresh vaccination areas. Materials are varied as slaked lime, powdered tiles, cow-dung, neem and turmeric pastes are applied over the areas and instead of aiding in healing these areas, they irritate them, cause sepsis and worsen the condition. Exaggerated reactions, if any, complained of, are mainly the result of such maltreatment by the vaccinated individuals themselves. The Health Inspectors in charge of National Smallpox Eradication Programme, visit the vaccinated households a week after vaccination and verify the reactions. They supply drugs like boric powder, zinc oxide, sulphadiazine tablets and APC tablets, etc., to these vaccinated individuals who may need them. No report of death after vaccination with freeze-dried vaccine has been received from the districts, so far.

V.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS STATE LEGISLATURE (CONTINUANCE OF USE OF
ENGLISH LANGUAGE) BILL, 1964—*cont.*

MR. SPEAKER: Now the discussion on the Madras State Legislature (Continuance of use of English Language) Bill, 1964, will be resumed.

17th October 1964]

* திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய அரசாங்க மொழியாக ஆங்கிலம் 1965 ஜனவரி 26-ம் தேதிக்கு பிறகும் நீடிக்கலாம் என்ற மசோதாவை இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் நம்முடைய அரசாங்கம். இந்த மசோதாவைப்பற்றி கருத்து தெரிவிப்பதற்கு முன்பாக மிக மிக வருத்தத்தோடு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாகாணத்தில் இருக்கின்ற கோரிக்கைகளையும் நம்முடைய சட்டமன்றத்தின் முன்னால் கொண்டு வந்து அதற்கு தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றியிருப்பதையும், அவைகளெல்லாம் எந்த நிலைமையில் இருக்கின்றன என்பதையும் எனக்கு ஆதரவாக வைத்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை துவக்க விரும்புகிறேன். மிக மிக வருத்தமான விஷயம் என்னவென்றால் ஒரு நாடு சுதந்திரம் அடைந்து ஏறக்குறைய 17 வருடங்கள் ஆகியும் நம்முடைய மொழிப்பிரச்சனை இன்னும் தகராறு கொண்ட ஒரு பிரச்சனையாகவே இருக்கிறது என்றால் இது இந்நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்திற்கு, இந்த நாட்டினுடைய பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு குறுக்கே நிற்கின்ற நிலைமைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் அறிந்திருக்கிறார்கள். தமிழர்கள் பண்பாடு மிக்கவர்கள். இந்த மாமன்றம் என்றைக்கும் சீரிய முறையில் செயல்பட வேண்டும் என்று நாம் ஆவல் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த முறையில்தான் இதுவரை செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இனியும் தங்கள் தலைமையில் நிச்சயமாக அவ்விதமாகவே செயல்பட்டுவரும் என்ற நம்பிக்கையும் எங்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் மொழிப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தளவில் மற்ற மாகாணங்களில் எப்படி நடக்கிறதோ— நான் பெயர் குறிப்பிட்டு சொல்ல விரும்பவில்லை—எம்மாதிரி மற்ற மாநிலத்திலுள்ளவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்களோ அதே மாதிரி நாமும் நடந்து கொள்ளவேண்டுமா என்று யோசிக்க வேண்டிய நிலைமை வந்துவிடுமோ என்று நான் அஞ்சுகின்றேன். இந்த சர்க்கார் நிறைவேற்றுகின்ற தீர்மானத்தை மத்திய சர்க்காரில் இருக்கின்றவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள தயங்குகின்றார்கள் என்பதைத்தான் நான் மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழர்கள் என்றைக்கும் பண்பாடு மிக்கவர்கள். என்றைக்குமே நியாயத்திற்கு புறம்பாக எந்த கோரிக்கையும் தெரிவிக்கமாட்டார்கள். நம் நாடு சுதந்திரம் அடைந்ததற்கு பின்னால், பல மாகாணங்களில் உள்ளவர்களும் தங்கள் தங்கள் மொழி தங்கள் நாட்டு ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று பேசி முடிவு செய்து 15 வருடங்களுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. இந்த நிலைமையில் ஒரு நாட்டினுடைய மொழிப் பிரச்சனை இத்தனை ஆண்டுகளாக தீர்க்கப்படாமல் இருந்தால் இந்த நாடு என்றைக்குத் தான் ஒற்றுமையாக இருக்கும்? இதே நிலைமை நீடித்துக்கொண்டிருக்குமானால் நிச்சயமாக ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டியவர்கள் எல்லாம் சிதறுண்டு போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்காரில் இருக்கின்றவர்கள் இன்றைக்கு இதைப்பற்றி அக்கரை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மறைந்த பண்டித நேரு அவர்கள் எல்லோரையும்

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [17th October 1964]

ஒற்றுமையாக வைத்திருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் ஓர் வழிகாட்டியாக இருந்தார். இந்தி பேசாத மக்கள் எப்போது தாங்களாகவே என்னைக்கு ஒருமித்த கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றார்களோ அன்றைய தினம் வரையிலும் இந்தி ஆட்சிமொழியாக கொண்டு வரப்படமாட்டாது என்று மறைந்த பண்டித நேரு அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இன்றைக்கு அதை எடுத்துப் பேசுவதற்கு, இந்தி பேசாத மக்களுடைய கருத்தை, எண்ணத்தை எடுத்துச் சொல்வதற்கு, அதை எடுத்துச்சொல்லி வாதாடுவதற்கு வக்கீல்கள் இல்லாத நிலைமையில் காலம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இதை நாம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். நண்பர் திரு. வீரபாகு அவர்கள் நேற்றைய தினம் பேசியபோது, இந்த நாட்டுக்கு—தமிழகத்திற்கு—தமிழும் இந்தியும்தான் ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் அவருக்கும் எனக்குப் பின் பேச இருக்கின்ற காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களுக்கும் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்தில் இந்த அமைச்சரவையில் பல்வேறு அமைச்சர்களுடைய தலைமையில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் என்ன ஆனது? இந்த நாட்டினுடைய ஆட்சி மொழியாக, அகில இந்தியாவின் ஆட்சி மொழியாக இந்தி மொழி மட்டும் கூடாது. இந்தி பேசுகின்றவர்கள் இந்தியை ஆட்சி மொழியாக வைத்துக் கொள்ளலாம். இந்தி பேசாத மக்கள் ஆங்கிலத்தை ஆட்சி மொழியாக வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆக, இரண்டு மொழிகளும் இருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தாருடைய கோரிக்கை பதினான்கு மொழிகளும் ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்பது. அதைத்தான் நாங்கள் சொல்லி வருகிறோம். அது முடியுமோ முடியாதோ, அது காலம் பொறுத்துப் பார்க்க வேண்டிய விஷயம். அடுத்த கட்டத்திலாவது மத்திய சர்க்காரிலே இருக்கிறவர்கள் சிந்தித்தார்களா? நம்முடைய வேதனையைச் சொல்கிறோம். உரிமையை நிலைநாட்ட நாம் இங்கே பேசுகின்றோம். தமிழகத்திலே இருக்கும் மக்களுடைய நிலையை விளக்குகின்ற ஒரு பெரிய மன்றம் இது. இதில் 205 சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் ஒன்று சேர்ந்து நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை மத்திய சர்க்கார் எவ்வளவு அலட்சியமாகப் பாவித்து எவ்வளவு வேதனை நிரம்பிய இடத்திலே நம்மைத் தள்ளியிருக்கிறார்கள், தீர்மானத்தை ஒத்துக்கொள்ளாததன் காரணமாக இந்த நிலை நீடிக்கத்தான் வேண்டுமா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் எண்ணி எண்ணி வருத்தப்படுகின்ற ஒரு அறிகுறியாகத்தான் இந்தச் சட்டத்தை நான் கண்ணோக்குகின்றேன். நம்முடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளாததன் மூலம் நம்முடைய குரல் வளையை நெறிக்கிறார்கள் வடக்கே இருக்கிறவர்கள். நம்முடைய பேசும் திறமையை நெறிக்கிறார்கள் வட நாட்டிலே இருக்கிறவர்கள் என்பதற்கு ஒரு அடையாளம் தான் இந்தச் சட்டம் என்று நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எதற்காக இந்தச் சட்டம்? இரண்டு மொழிகளும் ஆட்சி மொழிகளாக இருந்து தொலையட்டுமே. இந்தியும் இருக்கட்டும், ஆங்கிலமும் இருக்கட்டும். என்ன வந்துவிட்டது? இது நம்மால் பேசப்பட்டது 1960-ஆம் ஆண்டிலே. இதே மன்றத்திலே காங்கிரஸ் மந்திரிகள்

17th October 1964] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

பேசினார்கள். இங்கே நிதி மந்திரியாக இருந்து திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசினார்கள். பல காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களும் பேசினார்கள். ஆனால், ஆண்டு நான்கு இன்னும் ஆகவில்லை. நான்காண்டு காலத்திற்குள்ளாகவே சொன்னதை மறந்து விடுவதா? நான்கு ஆண்டுகளுக்குள் இந்த சட்ட மன்றத்திலே முடிவு செய்ததை மறந்துவிடுவதா? என்ன அவ்வளவு சிக்கிரமாக விவேகம் வந்துவிட்டது? என்று நான் கேட்கின்றேன். அன்று இந்த மன்றத்திலே இருப்பவர்கள் பிளவுபட்ட கருத்தைக் கொண்டிருந்தார்களா? ஒருவர் ஆங்கிலம் வேண்டுமென்றும், ஒருவர் இந்திதான் வேண்டுமென்றும், ஒருவர் தமிழ்தான் வேண்டுமென்றும் பேசினார்களா? அல்ல.

அன்றைய தினம் திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி பாராளுமன்றத்தில் என்ன சொன்னார்கள்? “நான் சென்னைக்குச் சென்றிருந்தேன். இந்தியைக் கற்றுத் தருகின்ற தட்சிண பாரத இந்தி பிரசார சபையிலே நான் பேசினேன். மூவாயிரம் பேர்கள் பட்டம் பெறுகிற விழாவில் நான் அங்கே பேசினேன். “அவர்கள் வரவேற்றார்கள்” என்று அவர்கள் பேசினார்கள். லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் நம்மைக் கேட்டாரா? தமிழ்ப் புலவர்களைக் கேட்டாரா? படித்த மேதாவினைக் கேட்டாரா? டாக்டர் இலட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்களைக் கேட்டாரா? சர் சி. பி. இராமசாமி அய்யர் அவர்களைக் கேட்டாரா? அறிஞர் அண்ணா அவர்களைக் கேட்டாரா? அவர்களையெல்லாம் அவர் கேட்கவில்லை. அவர் கேட்ட இடம், அவர் குறிப்பு அறிந்த இடம் என்ன? பிரதம மந்திரி லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் யாரைக் கேட்டார்கள்? தட்சிண பாரத இந்தி பிரசார சபாவில் நடைபெற்ற பட்டமளிப்பு விழாவிலே, ‘அப்பர் டிவிஷன் க்ளார்க் வேலை கிடைக்குமா, மத்திய அரசாங்க அலுவலகங்களில்’ என்று இந்தி பரிட்சையில் தேர்வு பெற்றவர்களிடம் பேசியிருக்கிறார்கள். இங்கிருந்து வடக்கே சென்று லேலை பார்ப்பதற்காக ஒரு மொழியிலே தேர்வு அடைந்து பட்டம் வாங்க வந்திருந்த சமயத்தில், “எவ்வளவு பேர்கள் இந்தியை விரும்பிப் படிக்கிறார்கள்? இந்தி வேண்டுமென்று விரும்புகின்றவர்கள் கை தூக்குங்கள்” என்று சொன்னார்கள். அங்கிருந்த மூவாயிரம் பேர்களும் கை தூக்கினார்களாம். எவ்வளவு வேதனை தரக்கூடிய விதத்தில் அவர்கள் அங்கே பாராளுமன்றத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இந்தி ஆட்சி மொழியாக இருந்துதான் தீர வேண்டும், அதுதான் நாம் படிக்கவேண்டும் என்றால் அதை எப்பொழுது படிப்பது? இன்றையதினம் இந்தியைப் படிக்க ஆரம்பித்தால் கூட, இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகுமோ? 150 ஆண்டுகள், 200 ஆண்டுகள் ஆங்கில ஆட்சிக்குப் பிறகு கூட எத்தனை பேர்கள் ஆங்கிலத்தில் இன்றைக்குப் புலமை பெற்றிருக்கிறார்கள்? முடிகிறதா? முடியவில்லையே! அப்படியிருக்க ஒரு மொழியை எதற்காக இன்றைய தினம் தமிழ் மக்கள் பேரிலே, தமிழ்க் குழந்தைகளின் பேரிலே திணிக்கவேண்டும்? இதிலேயாவது நமக்குள் ஒருமித்த கருத்து இருக்கக்கூடாதா? திராவிட முன்னேற்றக் கழகமா தீர்மானம்

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [17th October 1964]

கொடுத்தது? அன்றையதினம் கொடுத்த தீர்மானம் நம்முடைய அமைச்சரவையினர் கொடுத்த தீர்மானமாகும். ஒரு வேளை, இன்றையதினம் முதலமைச்சராக இருக்கின்றவர், 'திரு. சுப்ரமணியம் அவர்கள் கொடுத்த தீர்மானம்தானே' என்று சொல்லி விட மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர் இருக்கின்ற நிலை அது மாதிரி. 'சுப்ரமணியம் தானே தீர்மானம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றச் செய்தார். அவரைக் கேளுங்கள்' என்று சொல்லி விடக் கூடிய அளவிலே தான் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறாரே தவிர, அவரும் தம் கட்சியைச் சார்ந்தவர், அவர் கொடுத்த தீர்மானத்தைத்தான் நிறைவேற்றினோம் என்று சொல்லி விடலாம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் உறுப்பினர் அவர்கள், மத்திய அரசாங்க அமைச்சராக இருக்கும் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களை நன்றாகத் தெரிந்தவராக இருக்கிறார். அவருக்கு எழுதியோ அல்லது நேராகச் சொல்லியோ அவரைவிட்டு எனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதிவிடச் சொல்லிவிட்டீர்கள். திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எப்படிச் சொல்கிறாரோ அதே மாதிரி நான் செய்கிறேன். 'அய்யம்பேட்டை விவகாரம்' என்று என் சக அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்த அய்யம்பேட்டை விவகாரம் வேண்டாம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஐயம்பேட்டை விவகாரத்தில் தேர்ச்சி பெற்ற முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் சொல்கிறேன். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொல்லித்தான் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய அளவில் அவர் கீழிறங்கியிருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. சட்டமன்ற புத்தகம் இருக்கிறது. தீர்மானம் இருக்கிறது. அந்தத் தீர்மானத்தைப் பார்க்கட்டும். 'அய்யம்பேட்டை விவகாரம்' என்று சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் சொல்லிக் கொள்கின்றேன்.

திரு. சா. கணேசன்: இரண்டு பேருமே அய்யம்பேட்டையை விட்டுவிடலாம். அய்யம்பேட்டையைச் சந்திக்கு இழுக்கக் கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (சிரிப்பு.)

கனம் சபாநாயகர்: அய்யம்பேட்டையை விட்டு, பேசவேண்டிய விஷயத்திற்கு வருவோம். (சிரிப்பு.)

திரு. கோ. சி. மணி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அய்யம்பேட்டையைக் குறித்து ஏதோ தரக் குறைவாகக் கொள்ளக் கூடாது என்று நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். 'அய்யம்பேட்டை விவகாரம்' என்றால் என்ன என்றே புரியாமல் சொல்கிறார்கள் என்று நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: தரக் குறைவாகக் குறிப்பிடுவது என்பது என்னிடம் எப்போதும் இல்லை. தரக் குறைவு வேறு இடத்தில் இருக்கலாம். 'அய்யம்பேட்டை' என்று சொன்னாலும் அய்யம்பேட்டைக்கு ஒன்றும் குறைவு இல்லை.

17th October 1964]

திரு. மு. கருணாநிதி : அய்யம்பேட்டையைக் குறித்து இவ்வளவு சந்தேகம் வந்த பிறகு, அந்த விவகாரம் என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கிவிட்டால் அது சால்புடையதாக இருக்கும்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சம்பந்தம் இல்லாத இரண்டு பேருக்கு சண்டை மூட்டிவிடுவது அய்யம்பேட்டை விவகாரம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தொழில் அமைச்சர் மாவட்டத் திலுள்ள அய்யம்பேட்டையைக் குறிப்பிடுகிறார்களா? அல்லது முதல் அமைச்சர் மாவட்டத்திலுள்ள அய்யம்பேட்டையைக் குறிப்பிடுகிறார்களா?

கனம் சபாநாயகர் : எந்த அய்யம்பேட்டையாக இருந்தால் என்ன? எந்த அய்யம்பேட்டையாக இருந்தாலும், எந்த ஊரையும் கேவலப்படுத்துவதில்லை. ஏதோ 'கும்பகோணம்' என்கிறார்களே, அது போல் இதுவும் இருக்கலாம். (சிரிப்பு)

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : அய்யம்பேட்டையை முதலமைச்சரிடம் விட்டுவிட்டு நான் என்னுடைய பேச்சை தொடங்கி விடுகிறேன்.

இந்த மன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை நான் பக்கத்திலே வைத்துக்கொண்டு, அதன் அடிப்படையிலேதான் பேசுகின்றேன். நாம் நிறைவேற்றின அந்தத் தீர்மானம் என்ன ஆயிற்று? அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்ட சமயத்தில் நமக்கெல்லாம் தெரிந்தது இப்பொழுது தெரியவில்லை என்று அர்த்தமா? அப்பொழுது தெரியவில்லை. இப்பொழுது தான் புத்திசாலித்தனம் வந்திருக்கிறது என்று நினைத்துக்கொண்டு இங்கு சிலர் இந்தி வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களா? ஆகையால் நான் சொல்கிறேன். இந்த மன்றத்தினுடைய உரிமையைப் பாதிக்கின்ற வகையில் மத்திய சர்க்கார் நடந்துகொள்கிறார்கள். இந்த மன்றத்தினுடைய வளர்ச்சியை, இந்த மாநிலத்தினுடைய மொழி வளர்ச்சியைப் பாதிக்கின்ற வகையிலேதான் அவர்கள் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்தின் மூலமாக மீண்டும் அவர்களுக்கு நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். 200 ஆண்டு ஆங்கிலேய ஆட்சிக்குப் பின்பும் ஆங்கிலக் கல்வி பெறாத மக்கள் இன்னும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அப்படியிருக்க, ஆங்கிலத்தின் நிலையைப் பெருதிருக்கின்ற இந்தியைப் புகுத்துவதன் மூலமாக நிலைமை என்ன ஆகும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்னும் 200 ஆண்டு காலத்திற்கு தமிழ்நாட்டினை, இந்தி பேசாத மக்கள் வசிக்கும் பகுதியினை அடிமைக்காடாக வைத்து ஆளுவதைத்தான் மத்திய சர்க்கார் தங்களுடைய குறிக்கோளாக வைத்திருக்கிறார்கள், அதற்கு அடையாளமாகத்தான், அடிமைச் சின்னத்தைப் போலத்தான் இன்றையதினம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்று கூட நான் குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன். என்ன காரணத்திற்காகக் கொண்டு வருகிறார்கள்? ஏன் இவர்கள் பேசக் கூடாது? திராவிட முன்னேற்றக்

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [17th October 1964]

கழகத்தினைக் குறித்து தரமான எதிர்க் கட்சிகள் இல்லை என்று குறிப்பிட்டதாக நேற்றைய தினம் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். 'தரமான எதிர்க்கட்சி' என்னும்போது, இவர்கள் எந்த 'ஸ்கேல்' வைத்துப் பார்க்கிறார்கள்? என்று நான் கேட்கிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 'ஸ்கேல்'-படி 'தரமான எதிர்க்கட்சி' என்று எதை நீங்கள் எதிர்பார்க்கிறீர்கள்? நீங்கள் எடுத்த முடிவை ஆதரிக்கின்ற திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தாரை பார்த்தா தரமான எதிர்க்கட்சி இல்லை என்று சொல்லுகிறீர்கள்? நீங்கள் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை நீங்கள் வற்புறுத்துவதற்கு உங்களுக்குத் திராணி இல்லை, உங்கவிடத்திலே தைரியம் இல்லை. இருந்தால் எதிர்க் கட்சியைப் பார்த்து இப்படி சொல்வீர்களா? இந்த அமைச்சரவை . . .

கனம் சபாநாயகர்: 'நீங்கள்', 'நீங்கள்' என்று கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிடுகிறார். 'நீங்கள்' என்றால் என்னைக் குறிப்பதாக ஆகும். கனம் அங்கத்தினர் அவ்வாறு பேசுவது சரியல்ல. அவ்வளவு தரமானதும் அல்ல.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: உங்கள் மூலமாகத்தான் ஆட்சி யாளருக்குச் சொல்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர்: என் மூலமாகத்தான் கனம் அங்கத்தினர் பேசுவதாகச் சொன்னாலும், கனம் அங்கத்தினர் பேசிக் கொண்டிருக்கிற முறையிலேயே பேசிக் கொண்டிருக்கக் கூடாது.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: ஆகையால், ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கலாம் என்ற இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டிய அவசியமே கிடையாது. அவர்கள் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தி இருக்கலாம், அல்லது பாராளுமன்றத்திலே அபிஷியல் லாங்வேஜாக ஆங்கிலமும், இந்தியும் இரண்டு தேசிய மொழிகள் இருக்கலாம் என்று வைத்திருப்பார்களானால் இந்தச் சந்தர்ப்பமே எழுவதற்கு இடமில்லை. ஒரு வேளை நம் மாநிலத்தில் உள்ள அமைச்சர்கள் சொல்ல முடியும். இந்தக் கருத்தை நாங்கள் வற்புறுத்தியும் மத்திய அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்கள் கேட்கவில்லை என்பதாக. இவர்கள் சொல்லியும், முன்னாள் முதல் அமைச்சர் சொல்லியும் அவர்கள் விட்டுவிட்டார்களே என்று சிந்தித்திற போது நாம் வேதனைப்படத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. இனி முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு வரப்போகிற கடிதங்கள், சுற்றறிக்கைகள் எல்லாம் கூட இந்தியில் வரப்போகிறது என்று சொல்கிறார்கள். நம்முடைய முதல் அமைச்சர் இந்தி பண்டிதரா? மைசூர் முதல் மந்திரி அல்லது கேரள முதல் மந்திரி இவர்கள்தான் இந்தி பண்டிதர்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இதுவரைக்கும் ஒரு கடிதம் கூட எனக்கு இந்தியில் வரவில்லை.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: வருமுன் காப்பதுதான் விவேகம். அதுவே அமைச்சர்களுடைய இலக்கணமும் ஆகும். ஆகவேதான் சொல்கிறேன் இந்தியில் கடிதங்களும், சுற்றறிக்கைகளும் 1965

17th October 1964] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

ஜனவரி 26-க்குப் பின் வருவதற்கு முன் நாம் அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வந்த பின் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று இருந்துவிட்டால், இந்தியில் கடிதம் வர ஆரம்பித்துவிட்டால், “ஹலோ மிஸ்டர் கிருஷ்ணமூர்த்தி இதில் என்ன எழுதி இருக்கிறது, கொஞ்சம் படித்துச் சொல்லுங்களேன்” என்று என்னிடம் எடுத்துக்கொண்டு ஓடி வரவேண்டுமா? (சிரிப்பு) ஆகையால்தான் இப்போதே தடுங்கள் என்று சொல்கிறேன். இந்தி மொழி திணிக்கப்பட்டால் அதனால் இந்தி பேசாத நம் பகுதி மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்லி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். நஞ்சன்ட் ராவ் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை அரசியல் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்க வேண்டுமா அல்லது ஸ்டேட்ஸ்மென் என்ற அளவில் இதைப் பார்க்க வேண்டுமா என்று யோசிக்க வேண்டும். இது ஏதோ ஒரு அரசியல் காரணத்திற்காகக் கொண்டு வந்த மசோதா இல்லை. அரசியலில் இருக்கிறவர்கள் எப்போதும் அடுத்த வருகிற தேர்தலையேதான் பார்ப்பார்கள். ஆனால் உயர்ந்த ஸ்டேட்ஸ்மென் னுடைய லட்சியம் தேசத்தை, சமுதாயத்தை ஒரு நூற்றாண்டு கால நல் வாழ்வைச் சிந்தையில் கொண்டு சிருஷ்டிப்பதாகும். தேர்தலைப் பற்றிய எண்ணத்தைவிட அவர்களுக்கு தேசத்தைப் பற்றிய எண்ணமே மிகுதியாக இருக்கும். இது தேர்தலைக் கருத்தில் கொண்டு கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மசோதா இல்லை. தாய் மொழியை அழிக்கும் வகையில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மசோதா இல்லை. தாய் மொழியை அழிக்கும் வகையில் கொண்டுவரப் பட்டுள்ள மசோதாவும் இல்லை. அரசியலை மறந்துவிட்டு நம்முடைய தேசத்தை, நம்முடைய மக்கள் சமுதாயத்தை நாம் எவ்வாறு நீண்ட காலக் கண்ணோட்டத்தோடு உருவாக்குவது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் இந்த மசோதா எவ்வளவு அவசியமானது என்பதை நாம் உணரக் கூடும்.

இன்று காலையில் பேப்பரைப் பார்த்தவர்களுக்கு அதிர்ச்சி ஏற்படக்கூடிய வகையில் செய்தி வெளியாகி இருப்பது தெரிந்திருக்கும். இங்கிலாந்து தேசத்தில் 13 வோட்டு மெஜாரிட்டியில் லேபர் கட்சி பதவிக்கு வந்திருப்பது தெரியும். இன்றையதினம் உலகத்தில் எத்தகைய மாறுதல் ஏற்பட்டால் தான் நமக்கு என்ன என்று நாம் சும்மா இருக்க முடியாது. உலகத்தில் ஏற்படுகிற மாறுதல்கள் ஒவ்வொன்றும் நம்மையும் பாதிக்கிறது. அதற்குக் காரணம் நாம் பலவகையில் உலக நாடுகளோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கிறோம். இந்தத் தொடர்பு நாளுக்கு நாள் பல வகையில் உரம் பெற்று வருகிறது. இப்படி இருக்கிறபோது எதிர் காலத்தை தீர்க்கமாக யோசித்து பார்க்கிற ஸ்டேட்ஸ்மென் எவரும் ஆங்கிலம் வேண்டாம் என்று சொல்லமாட்டார்கள் என்பது உறுதி. அரசியல் அமைப்புச் சட்டப் பிரகாரம் 1965 ஜனவரி 26-ஆம் தேதிக்குப் பிறகு இந்தி நம்முடைய தேச நிர்வாக மொழியாக வரும். இந்த மசோதாவினால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஆங்கிலமும் நீடிக்கும். இது அவசியம் இல்லை என்று யாரும்

[திரு. எஸ். நஞ்சுண்ட ரால்] [17th October 1964]

சொல்லமாட்டார்கள். 1965 ஜனவரிக்குப் பிறகு ஆங்கிலமும் போய் இந்தி மொழியோ, தமிழோ அந்த ஸ்தானத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லை என்றால் வினா குழப்பங்கள்தான் உண்டாக நேரிடும். ஆகவேதான் ஆங்கிலமும் தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டும் என ஒரு ஸ்டேட்ஸ்மென் பாயின்ட் ஆப் வியூவில் இருந்து பார்த்தால் தெரியும். இதில் கட்சிப் பிரச்சினைக்கே இடம் இல்லை. இந்தி மொழி நம்முடைய தேசிய மொழி. சபாநாயகர் அனுமதிக்கமாட்டாரோ என்ற எண்ணத்தில்தான் நான் இப்போது இந்தியில் பேசவில்லை. இல்லையானால் என்னுடைய இந்தப் பேச்சை இந்தியிலேயே பேசியிருப்பேன். சட்டசபையில் இந்தி நிருபர் இல்லையாதலால் நான் இந்தியில் பேசினால் அது ரெக்கார்டு ஆகாமல் போகக்கூடும். ஆகவே இந்தியில் பேசவேண்டாம் என்று சொல்வார்களோ எனப் பேசவில்லை. (இந்தியில் பேசுங்கள் என்பதாக திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் கையைக் காட்டினார்கள்.) நான் இந்த சட்டசபை மெம்பர்களைப்பற்றிய குறிப்புகள் அடங்கிய “Who is Who” என்ற புத்தகத்தைப் பார்த்தேன். திரு. சா. கணேசன் அவர்களைப்பற்றிய குறிப்பில் இந்தி வாதையே காட்டவில்லை. இப்போது இருக்கிற குழப்பமான நிலைமையில் இந்தி வேண்டுமா, ஆங்கிலம் வேண்டுமா என்று சாதாரண ஜனங்களிடத்தில் போய்க் கேட்டால் அவர்களால் எதையும் தீர்மானமாகச் சொல்ல முடியாது போகும். நாம்தான் நீண்டகாலக் கண்ணோட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு நம் நாடு எப்படி இருக்க வேண்டும், நம்முடைய தேசத்தை எப்படி உருவாக்க வேண்டும் என்பதை யோசித்துத் தீர்மானம் செய்ய வேண்டும். அந்தக் கண்ணோட்டத்தில்தான் நான் இப்போது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன்.

தமிழ் நம்முடைய தாய் மொழி. அது இந்த ராஜ்ய மொழியாக இருக்கும். அந்த ஸ்தானத்தை அது பூரணமாகப் பெறுகிற வரையில் ஆங்கிலமும் நீடிக்கும். இந்தி நம்முடைய தேச மொழி. அது ஏதோ கற்பதற்குக் கடினமான மொழி என்பதாக நினைக்க வேண்டாம். நான்கு மாதத்திற்கு முன்பு என்னுடைய பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மாணவன் பிலாய் உருக்கு ஆலைக்கு வேலைக்குப் போனான். அந்த வட்டாரத்தில் நான்கு மாதம் இருந்துவிட்டு திரும்பி வந்திருக்கிற பொழுது அவன் பேசுகின்ற இந்திப் பேச்சு மிகவும் பெருமைப்படக் கூடியதாக இருக்கிறது. நான்கு மாதத்தில் அவர் படித்துக் கொண்டிருக்கிற இந்தி அமோக இந்தியாக இருக்கிறது. இந்தி மொழி தெரியாது என்றால் இப்படி அங்கே போய் பழகி தொழில் செய்ய வாய்ப்பு ஏற்பட்டு இருக்காது. ஆகவே தான் நம்முடைய மாநிலத்தில் உள்ள மாணவர்கள் பிற மாநிலங்களிலும் சென்று பழக சந்தர்ப்பம் உள்ள வகையில் இந்தியைக் கற்பதற்கு உற்சாகம் கொடுக்க வேண்டும். இன்றைய தினம் சாதாரணமாக எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரை படித்தவர்களுக்கே ஆங்கில மோகம் இருக்கிறது, இந்தி வெறுப்பு இருக்கிறது என்றால் மிக்க ஆங்கிலப் புலமை பெற்ற ராஜாஜி போன்றவர்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் பற்றுதல் இருக்கத்தான் செய்யும். ராஜாஜி போல்

17th October 1964] [திரு. எஸ். நஞ்சுண்ட ராவ்]

இருக்கிறவர்கள், என் போன்றவர்களுக்கு சாகிற வரை ஆங்கில மோகம் தீரவே தீராதது. பிலாய்க்குப் போய் வந்த வாலிபனைப் பார்த்தால் இந்தி வேண்டாமென்று யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். அந்த வாலிபனுக்கு அரசியல் தெரியாது. பிலாய்க்குச் சென்ற வாலிபனைப்போல் லட்சக்கணக்கான தமிழ் மக்கள் வட இந்தி யாவில் வேலை செய்கிறார்கள். இந்தியை விட்டால் வேறு எந்த மொழியும் இல்லை. குறுகிய மனப்பான்மை உள்ள அரசியல் பேச்சு வேண்டாம். ஸ்டாடஸ்கோ மெயின்டைன் பண்ணி தமிழ், ஆங்கிலம் அதற்குப் பிறகு இந்தி என்று மூன்றுக்கும் சமமான மரியாதை கொடுத்து நிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும். இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன் என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி: கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1965 ஜனவரிக்குப்பின் தமிழக சட்டமன்றத்தில் தொடர்ந்து ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்தவேண்டுமென்ற இந்த மசோதாவை ஆதரிப்பதா அல்லது எதிர்ப்பதா என்ற இக்கட்டான நிலை உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆதரிப்பது என்றால் நிச்சயமாக ஆங்கிலத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இதை எதிர்த்தால் நமக்கு அந்நிய மொழியான இந்தி மொழி அந்த இடத்தை பிடித்துவிடும். எனவே நமது சட்ட மன்றத்தில் முழுக்க முழுக்க தமிழைப் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலை வரும் வரையில் ஆங்கிலமே இருக்கவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வர வேண்டியிருக்கிறது. ஆங்கிலம் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் தொடர்பு மொழி; அகில உலகத்திற்கும் தொடர்பு மொழி என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் இன்றைய நிலையிலே ஆட்சி மொழியாக இந்தி இருக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்ட காரணத்தால், தென்னகத்திலே இந்தி திணிக்கப்படுகிற காரணத்தால் அதை எதிர்த்துப் போராடுகின்ற மக்களின் குரலை வட நாட்டார், டில்லி சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்று நினைக்கும் போது உண்மையிலேயே விசனிக்கக்கூடிய நிலைதான் ஏற்படுகிறது. இந்தித் திணிப்பை எதிர்த்துப் போராடுகிற ஒரு காரியம் ஒரு தனிப்பட்ட கட்சியை மட்டும் சார்ந்ததல்ல; தமிழகத்தில் பிறந்த தமிழ் மக்கள் எல்லோரும் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர் களாயினும் போராட்டத்தில் ஈடுபடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். தமிழனுடைய சுய மரியாதையைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் ஒவ்வொரு தமிழ் மகனும் இந்த போராட்டத்தில் ஈடுபடவேண்டும். இந்தித் திணிப்பால் தமிழ் மொழி பாதிக்கப்படும் என்ற கருத்து எல்லோராலும் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு கருத்தைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். நீதித் துறையிலே நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தற்போது ஆங்கிலத்தில் உள்ள சட்டங்கள் எல்லாம் இந்தியிலே மொழி பெயர்க்கப்படவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உயர்நீதி மன்றங்கள் அந்த மாநிலத்திலே இந்தி மொழியாக்கப் பட்ட சட்டங்களை வைத்துச் செயல்படுத்தினால் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் உள்ள உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகளுடைய நிலை என்ன வாகும்? சென்னை மாநில உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகள் சுப்ரீம்

[திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி] [17th October 1964]

கோர்ட் நீதிபதிகளாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இந்தியில் சட்டங்கள் இருந்தால் எப்படி விவாதித்து கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ள முடியும்? நீதி மன்றங்களில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட சட்டத்தை அமல்படுத்தினால் எப்படி இந்த நாட்டிலே ஒரு தேசிய ஒருமைப்பாடு அமைய ஏதுவாகும்? நிச்சயமாக தேசிய ஒருமைப்பாடு குலைந்து விடும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நீதி மன்றங்கள் ஒன்றுக்கொன்று கூறப்படுகிற ஜட்ஜ்மெண்டுகளை (தீர்ப்புகளை) இன்னொரு மன்றத்தில் எடுத்துக் காட்ட வேண்டுமென்றால் அது தற்போது உள்ளபடி ஆங்கிலத்தில் இருந்தால்தான் முடியும். அலகாபாத் உயர்நீதி மன்றத்தில் சொல்லப்பட்ட ஜட்ஜ்மெண்டை கல்கத்தா உயர்நீதி மன்றத்திலே எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். கல்கத்தா உயர்நீதி மன்றத்திலே சொல்லப்படுகிற ஜட்ஜ்மெண்ட் தமிழகத்திலே சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. இந்த முறையெல்லாம் ஆங்கிலத்திலே இருக்கிற காரணத்தால் இருக்கிறதே தவிர, இந்தியிலே சட்டங்கள் வந்தால் நிச்சயமாக இந்த முறை இருக்க முடியாது. (கனம் சபாநாயகர்: அந்தப் பிரச்சினை இப்போது இல்லை; ஆங்கிலத்தைப்பற்றி மட்டுந்தான் இந்த மசோதாவிலே இருக்கிறது) எல்லா தமிழ் மக்களும் இந்தப் போராட்டத்தில் கட்சி சார்பற்று ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, ஆங்கிலத்தை தொடர்ந்து இந்த மன்றத்தில் உபயோகிக்க கோரும் இந்த மசோதாவை வரவேற்று, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The present Bill is for continuing English. But our discussion is not very much on that. It is all about the background of what is going to happen afterwards.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: பத்து மணி வரை இந்த மசோதாவின் பேரில் மற்ற அங்கத்தினர்கள் பேசி, கனம் துணைத் தலைவர் அவர்கள் 10 மணிக்குப் பேசினார்கள் என்றால் அதற்குப் பிறகு நான் பேசி முடித்து விடலாம். அதற்குப் பிறகு வேறு மசோதாக்கள் இருக்கின்றன.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இந்த விவாதத்திலே பல உறுப்பினர்கள் கலந்து கொள்ள விருப்பப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இன்னும் நாலைந்து உறுப்பினர்களைப் பேச அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர்: இந்தி வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப் பற்றி இன்னொரு நாள் பேசலாம். ஆங்கிலத்தை மேலும் நீடிக்க வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப்பற்றி இரண்டு வார்த்தைகளில் சொல்லிவிடலாம்.

* திரு. நா. மகாலிங்கம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக்கக் கூடிய ஆங்கிலம் 1965-ஜனவரிக்கு அப்பாலும் தொடர்ந்து ராஜ்ய சட்ட சபையில் உபயோகிக்கப்படுவதற்கு அனுமதி வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடிய இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

17th October 1964]

[திரு. நா. மகாலிங்கம்]

இன்று அரசியல் சட்டம் இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையில் குறிப்பிட்ட காலவரையறைக்கு அப்பால் நம்முடைய சட்ட சபையில் தமிழ் உபயோகப்படுத்தலாம் அல்லது ஹிந்தி உபயோகப்படுத்தலாம், அதாவது ராஜ்ய மொழி அல்லது தேசிய மொழி ஆகிய இரு மொழிகளைத் தான் உபயோகப்படுத்தலாம் என்கிற முறையில் நமது அரசியல் அமைப்பில் இருக்கிறது. தொடர்ந்து ஆங்கிலத்தை உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்ற அபிப்பிராயம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பெருவாரியான மக்களிடையே இருக்கிறது. அதன் காரணமாக இந்த அனுமதி கொடுக்கக் கூடிய சட்டத்தை மத்திய பார்லிமெண்ட்டிலே நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். பார்லிமெண்ட்டிலே மட்டும் நிறைவேற்றுவது போதாது. இது ராஜ்ய சட்ட சபைகளிலெல்லாம் நிறைவேற்றப் படவேண்டும். இன்றைக்கு பல ஹிந்தி ராஜ்யங்களில் பார்க்கிறோம், தொடர்ச்சியாக ஆங்கிலம் மறுபடியும் சட்ட சபைகளில் பேசப்படுவதற்கு அனுமதி வேண்டும் என்று சொல்லும்போது அங்கே பெருவாரியான எதிர்ப்பு இருக்கிறது. இங்கு தமிழிலேயே நாம் பூர்ணமாக சட்ட சபையின் விவகாரங்களை நடத்த முடியும் என்று சொல்லக் கூடிய நிலை இருக்கிறது என்று சொன்னால் நாம் ஆங்கிலத்தைத் தொடர்ந்து உபயோகப்படுத்த வேண்டியதில்லை. நம் சட்ட மன்றங்கள், சட்டங்கள், சட்டங்கள் செய்யும் ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் தமிழிலேயே சட்டங்களைத் தயார் செய்யக் கூடிய நிலையில் பூர்ணமாகத் தயாராகாத நிலையில், தமிழ் மட்டும் போதும் என்று சொன்னால் சட்ட சபை நடவடிக்கைகள் பல தாமதப்படும். பல இடங்களில் சட்டங்கள் சரியாக இருக்காது. ஆங்கிலமானது சட்டத்திலே பல ஆண்டுகளாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டு ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் அர்த்தமானது கோர்ட்டுகளால் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் அர்த்தம் கோர்ட்டுகளால் நியாயாதிபதிகளால் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. இவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தை வைத்துக்கொண்டு நாம் சட்டங்கள் செய்யும்போதே பார்க்கிறோம், நம் முடைய பல சட்டங்கள், இது அரசியல் அமைப்புக்கு ஒவ்வாதது என்றும், இது அரசியல் அமைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரத்திற்கு அப்பாற்பட்டது என்றும், ஏற்கெனவே ஆங்கிலத்தை சட்டம் செய்யும் போதே, கூட, பல சட்டங்கள் சரியில்லை என்றும் உயர் நீதி மன்றங்களும், சப்ரீம் கோர்ட்டும் சொல்லுவதைப் பார்க்கிறோம். இவ்வாறு அர்த்தம் இல்லாமல் நாம் சட்டங்கள் செய்தோம் என்று சொன்னால், நாம் சட்டங்களை அமல் நடத்துவதற்கு பதில் ஒவ்வொரு தடவையும் நீதி மன்றங்களில் அடிப்பட்டுப் போகும் என்ற நிலைமை வரும். ஆகவே, நம் ராஜ்ய மொழி தமிழை நாம் சரியானபடி வளர்த்து அதை சட்டம் செய்ய உபயோகப்படுத்தும் நிலைமையைச் சீக்கிரமாகக் கொண்டுவர முயற்சி செய்யவேண்டும். அவ்வாறு அந்த நிலை வரும் வரையிலும் ஆங்கிலத்தை நாம் உபயோகப்படுத்தித் தான் ஆகவேண்டும். அதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. அதையும் தவிர இவ்வாறு சட்டங்கள் செய்யும் போதும் எல்லா ஆங்கில வார்த்தைகளையுமே மொழி பெயர்க்க முயற்சி செய்தால் சிரமமாக இருக்கும். ஆங்கிலத்தையே எடுத்துப் பார்த்தால் லத்தீன் மொழியை சட்டங்களை செய்வதிலே

[திரு. நா. மகாலிங்கம்] [17th October 1964]

அதிகமாக உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதே போன்று பல வார்த்தைகளை நாம் லத்தீன் மொழியிலிருந்து உபயோகப்படுத்தலாம். ஆங்கில மொழியிலிருந்து உபயோகப்படுத்தலாம். அதில் தவறு ஒன்றும் கிடையாது. அவ்வாறு உபயோகப்படுத்துவது சரி என்று ஏற்றுக் கொண்டால், சீக்கிரமாக தமிழில் சட்டங்கள் செய்வது முடியும். இப்போது இன்னும் ஜில்லா நீதி மன்றங்களில் வக்கீல்கள் கூட அநேகர் தமிழிலேயே பேசக் கூடியவர்கள் தங்கள் வாதங்களை நிகழ்த்தக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த நிலை இன்னும் உயர் நீதி மன்றத்தில் தான் வரவில்லை. அதன் பிறகு ரெக்கார்டு வைக்கும் மொழி ஆங்கிலமாக இருக்கிறது. அந்த இடத்திற்கு ராஜ்ய மொழி இன்னும் வரவில்லை. பல்வேறு காரியங்களுக்கு ராஜ்ய மொழியை உபயோகப்படுத்தவேண்டும். ராஜ்ய மொழி என்று சொன்னால் அந்தந்த மாகாணத்தின் மொழி. அந்த முறையில் ராஜ்ய மொழியை உபயோகப்படுத்தும் நிலை வந்தால் தான் நமது மாநிலத்தில், நமது சட்ட சபையில் தமிழில் சட்டங்களை உடனடியாகச் செய்ய முடியும். இப்போது இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையில் ஆங்கிலத்தைத் தொடர்ந்து உபயோகப்படுத்துவது என்பது அவசியமான காரியம். அதைத் தடுக்க முடியாது. தமிழில் இல்லை என்று சொன்னால் ஹிந்தி மொழியில் பல்வேறு சட்டங்களை மொழி பெயர்க்கக் கூடிய வேலை, வார்த்தைகளைத் தயார் செய்வது போன்ற வேலைகள் மத்திய சர்க்காரில் நடைபெற்று வருகிறது. ஆகவே ஆங்கிலத்தைத் தொடர்ந்து உபயோகப்படுத்த ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்றால் ஹிந்தியை சட்டம் செய்வதற்கு உபயோகப்படுத்தும் நிலை வரும். இங்கே பல அன்பர்கள் அந்த ஹிந்தி மொழியைத் தீவிரமாக எதிர்க்கும் மனப்பான்மையுடன் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். உண்மையில் நான் இருக்கக் கூடிய காங்கிரஸ் கட்சியின் லட்சியம், அபிலாஷை இவைகளை எண்ணிப் பார்த்தால், ஹிந்தி மொழி தான் இந்திய தேசத்தினுடைய தேசிய மொழி என்பது நீண்ட காலமாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விஷயம் ஆகும். தேசியப் பேராட்ட காலத்திலேயே தேசிய மொழி ஹிந்துஸ்தானி என்பதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. காங்கிரஸினுடைய பல்வேறு அடிப்படை வேலைகள் என்று சொல்லக் கூடியதில் தேசிய மொழியைப் பரப்புவது அவசியமான காரியம் என்பதையும் நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். அவ்வாறு இருக்கும்போது, நம்முடைய ஒரு ராஜ்யத்தில் தான் ஹிந்திக்கு எதிர்ப்பு இருக்கிறதே தவிர வேறு எந்த ராஜ்யத்திலும் ஹிந்திக்கு பிரமாதமாக எதிர்ப்பு இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அது மட்டுமல்லாமல் நம் ராஜ்யத்திலே அதிகமாகப் படிக்கக் கூடிய மாணவர்களுக்கு நம் ராஜ்யத்திலேயே வேலை பெறக்கூடிய வாய்ப்புகள் இல்லை. நம் ராஜ்யத்தின் ஜனத்தொகை சுமார் 64 லட்சம் 1961-ம் வருஷ சென்ஸஸ் பிரகாரம். இப்போது அது இன்னும் கொஞ்சம் ஜாஸ்தி ஆகலாம். படித்த வாலிபர்களில், அதிலும் தொழில் துறைகளில் படித்த வாலிபர்களில், மருத்துவத் துறையில் வேண்டுமானால் இங்கேயே வேலை கிடைத்து விடுகிறது; ஆனால் பொறியியல் கல்லூரியில் படித்தவர்கள்கூட நம் ராஜ்யத்திலேயே வேலை பெற முடியவில்லை.

17th October 1964] [திரு. நா. மகாலிங்கம்]

அவர்கள் வெளி ராஜ்யங்களுக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. அந்த முறையில் வெளி ராஜ்யத்திற்கு போய், அங்குள்ள மக்களுடன், அந்தத் தொழிலாளர்களுடன் பழகவேண்டுமென்று சொன்னால், அந்தப் பிரதேச மொழி படித்தாகவேண்டும். ஆகவே, ஹிந்தி வேண்டாம் என்று சொல்லுவது விவேகமாக இருக்கலாம். அது வீரமாகவும் இருக்கலாம், ஆனால் நம்முடைய எதிர்கால சந்ததிகளின் வாழ்க்கை எவ்வாறு இருக்கும் என்று சிந்தித்துப்பார்த்தால் அது அவர்களின் வாழ்க்கைக்கு உபயோகமாக இருக்கும் என்று ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஹிந்தி வேண்டும் என்று சொன்னால், இப்போது வைத்திருக்கும் நிலையில் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும், நாகரி எழுத்தை வைத்துக் கொள்வதிலும் அந்த பாஷையில் நியூட்டர் ஜெண்டர் கிடையாது, இப்படி பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளை யெல்லாம் மாற்றியாக வேண்டும். இண்டர்நேஷனல் டெர்மினாலஜியுடன் ஆங்கில எழுத்து இருந்தால் சுலபமாக இருக்கும் படிக்க. இது மத்திய பார்லிமெண்ட் கவனிக்க வேண்டிய விஷயமே தவிர நாம் கவனிக்க வேண்டியது ஒன்று அல்ல. தமிழை சீக்கிரமாக வளர்த்தால் தொடர்ச்சியாக ஆங்கிலத்தை உபயோகப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. இன்று பலர் தீவிரமாக ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கக் கூடாது என்ற அபிப்பிராயத்தை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த அபிப்பிராயம் எனக்கும் உண்டு. உண்டு என்று சொன்னால், ஆங்கிலம் இருக்கும் இடத்தை தமிழ் மொழிக்கு அளிக்கவேண்டும் என்கிற யாருடைய அபிப்பிராயத்திற்கும் என்னுடையது குறைந்தது அல்லது. ஆனால் நடை முறையில் காரியத்தை வெற்றிகரமாகச் செய்ய அந்தத் தகுதிக்கு நம் மொழியைத் தயார் செய்வது அவசியம். அந்த மாதிரி தயார் செய்ய இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிற சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்போது எல்லையில்லாமல் உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்று இல்லாமல் 5 வருஷம் அல்லது 10 வருஷம் என்று வரையறுப்பது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். சட்ட சபையில் ஆங்கிலத்தை எவ்வளவு காலம்தான் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருப்பது? ஆகவே 5 வருஷம் அல்லது அதிகமாகப் போனால் 10 வருஷம் என்று இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, தற்போதைக்கு ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருந்தால் தான் உபயோகமாக இருக்கும் என்று சொல்லி எனது வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, 10-00 a.m.
கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய ஆங்கில நீடிப்பு மசோதாவை மத்திய சர்க்கார் கொண்டு வந்ததற்கு அனுசரணையாக இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. நமது அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் மொழிக்கொள்கை தெளிவாகவே இருக்கிறது. ராஜ்ய அரசாங்கம் மும்மொழிக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ராஜ்யங்களை பொறுத்தவரையில் தாய்மொழியை ராஜ்ய ஆட்சிமொழியாகவும், மத்திய சர்க்கார் தொடர்பு மொழியாக இந்தியும், சர்வ தேச தொடர்பு மொழியாக ஆங்கிலமும் நீடிக்க வேண்டும் என்பது தான் அரசாங்

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [17th October 1964]

கத்தின் கொள்கை. ஆகவே இந்தக் கருத்தில் தான் இன்றைய தினம் வந்திருக்கின்ற மசோதாவும் வற்புறுத்துகிறது. நாம் ஏற்று கொண்டிருக்கக்கூடிய கொள்கையை வலியுறுத்துகிற வகையில் தான் இன்றைய மசோதா அமைந்திருக்கிறது. இங்கு இருக்கக் கூடிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும், மெம்பர்களும் வெளியில் எடுத்துச் சொல்கின்ற கருத்துக்களை பார்க்கிற பொழுது மொழிக்கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்குள் ஒன்றுபட்ட கருத்து இல்லாமல் இருப்பதொன்று, அதோடு தெளிவில்லாமல் இருப்பதொன்று, தெளிவற்ற நிலைமையில்தான் இன்னும் அவர்கள் இருந்து கொண்டிருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். இந்த சபையைப் பொறுத்தவரையில் சோஷலிஸ்ட் அங்கத்தினர் கனம் நல்லகிவம் அவர்கள் தமிழ் மொழி தொடர்பு மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய தலைவர் அவர்கள், அகில இந்திய ரீதியில் இந்தி கட்டாய மொழியாக சீக்கிரமாக ஸ்ரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் தொடர்பு மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறுவோமேயானால் ஒவ்வொரு மாகாணத்திலுள்ளவர்கள் தங்கள் தங்கள் மொழி தொடர்பு மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் 1963-ம் ஆண்டு சேலத்தில் தீர்மானம் போட்டு, 14 மொழிகளும் ஆட்சிமொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இன்னும் அடுத்த பிரதான எதிர் கட்சியாக இருக்கின்ற சுதந்திரா கட்சியின் தலைவர்கள், வெளியில் கூட்டங்களிலும், மாநாடுகளிலும் வேறுவிதமான கருத்தைத் தெரிவித்து வருகிறார்கள். முத்தமிழ் விழா கூட்டத்திலும், சட்டக் கல்லூரியில் நடந்த கூட்டத்திலும் கலந்து கொண்டபேசிய கனம் ராஜாஜியும் அண்ணாத்துரை அவர்களும் ஒரே கருத்தைத் தான் வலியுறுத்தினார்கள். கனம் ராஜாஜி அவர்கள் நிச்சயமாக ஆங்கிலம்தான் இந்திக்குப்பதிலாக நிற்கும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பின்னால் பேசிய அண்ணாதுரை அவர்களும் எனக்கும் ராஜாஜி அவர்களுக்கும் மொழிக்கொள்கையைப் பொறுத்தளவில் ஒரே கருத்துத்தான் என்றும் பேசியிருக்கிறார்கள். ராஜாஜி அவர்கள் ஹிந்திமொழி தொடர்பு மொழியானால் தேசத்தின் ஐக்கியம் சிதறிவிடும் என்கிறார். காங்கிரஸ் தேசிய ஐக்கியத்திற்கே ஹிந்தி உதவும் என்கிறது. தேசத்தின் ஒருமைப்பாட்டைப்பற்றி தேசப் பிரிவினையை விரும்பு வர்களுக்கு என்ன கவலை?

கனம் சபாநாயகர் : வெளியே பேசியதை எல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொன்னால் அதைப்பற்றி எல்லாம் எதிர்த்துச் சொல்வதற்கு இங்கே அவர்கள் யாரும் இல்லை.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : எல்லா மொழிகளும் ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டால், ஏறக்குறைய நம் நாட்டில் இன்றைக்கு 400, 500 பேர்கள் பேசக்கூடிய சமஸ்கிருதத்தையும் ஒரு ஆட்சி மொழியாகத்தான் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். எதிர்க்கட்சியினர் இதையெல்லாம் புரிந்தேயிருப்பார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். ஆகவே மொழிக்

17th October 1964] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

கொள்கையைப் பொறுத்தளவில், தேசம் ஒன்றாக இருக்கவேண்டும் என்ற நம்பிக்கையில்தான் இன்னும் ஹிந்தி பூரண தகுதிபெறுகிற வரை ஆங்கிலமும் நீடித்து பொதுமொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று நினைத்து அதை நீடித்து வைத்துக்கொள்வதற்கு மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனால் எதிர்க்கட்சியில் தெளிவான கருத்தும் இல்லை, ஒற்றுமையான கருத்தும் இல்லை. இந்த நிலையில் மும்மொழி கொள்கைதான் நமக்கு சிறந்ததாக இருக்கும் என்று எண்ணித்தான் நாம் அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவை எதிர்ப்பின்றி எல்லோரும் ஆதரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. ர. நல்லசிவம்: மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் திரு. செல்வராஜன் அவர்கள் பேசும்போது, எங்கள் தலைவர் இந்தி மொழிதான் பொது மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதே நேரத்தில் நாங்கள் இங்கே சொல்வது வேறாக இருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். இதில் நான் சொல்ல விரும்புவது, இந்தி பேசாத மக்கள் எப்போது இந்தியை வேண்டும் என்று சொல்லுகின்றார்களோ அப்போது இந்தி பொது மொழியாக வரவேண்டும் என்றுதான் எங்கள் தலைவர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. நானும் அந்தக் கருத்தைத் தான் கொண்டிருக்கிறேன். ஆகவே நான் சொல்வதற்கும் எங்கள் தலைவர் அவர்கள் சொல்வதற்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது என்று சொல்வது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப. உ. சண்முகம்: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய சட்டம் 1965 ஜனவரி 26-ம் தேதிக்குப் பின்னால் வாவிருந்த போர்ப்பத்தை தவிர்ப்பதற்கு இடைக்காலமாக இன்னும் ஆறு மாத காலத்திற்கு தள்ளி வைப்பதற்குத்தான் இப்போது இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் எண்ணுகிறேன். 1965 ஜனவரி 26-க்குப் பின்னாலும் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தைக் குறித்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்ப்பதற்குப் பதிலாக ஏன் ஆதரிக்கிறார்கள் என்று பலர் நினைக்கக்கூடும். இவர்கள் ஏன் ஆதரிக்கிறார்கள் என்று புரியவில்லை என்று திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதேபோன்று திரு. நல்லசிவம் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இதை ஆதரிப்பதும், வெளியே இந்தி வேண்டாம், தமிழ் வேண்டும் என்று கேட்பதும், இதற்காக அரசியல் சட்டத்தை கொளுத்துகின்ற போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருப்பதும் தமிழ்நாடு மட்டுமல்ல, இந்திய கண்டம் முழுவதும் அறிந்து அதன் விளைவு என்ன ஆகும் என்பதை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. எங்களுக்கு இந்தியின் மீது எந்தவிதமான வெறுப்பும் கிடையாது. இந்தி யாராவது

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [17th October 1964]

படித்துக்கொள்கிறார்கள் என்றால் நாங்கள் அதற்கு எந்தவிதமான எதிர்ப்பும் நாங்கள் காட்டவில்லை. ஆனால் கட்டாயமாக இந்தியை படி என்று சொல்வதையும், இந்திதான் ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்வதையும்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நிச்சயமாக எதிர்த்தது, எதிர்த்துக்கொண்டிருக்கிறது, எதிர்த்துக்கொண்டிருக்கும் என்று முக்காலத்தையும் குறிப்பிட்டு நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டம் நடத்திக்கொண்டிருக்கின்ற காலத்தில் இந்த சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மொழி வெறியை தூண்டுகிறது, முன்னேற்றக் கழகத்தினர் மொழி வெறியர்கள் என்றுகூட சொல்லப்படுகிறது. எங்களைப் பொறுத்தமட்டில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மொழிவெறி முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இருக்குமானால் உத்திரப் பிரதேசத்தில் நடைபெற்றது போல இங்கும் அமளி நடைபெற்றிருக்க வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அம்மாதிரி அமளியில் ஈடு பாததி விருந்து நாங்கள் மொழி வெறி படைத்தவர்கள் அல்ல என்பதை உணர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மொழியைப் பொறுத்த மட்டில் அரசியல் கண்ணோட்டம் இல்லாது, சாதாரண மாக எல்லா வல்லுணர்களும் சேர்ந்து செய்யக்கூடிய ஒரு நல்ல முடிவு இருக்குமானால், அதை முன்னேற்றக் கழகம் வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த மட்டில் மொழியை அது அரசியலுக்குப் பயன்படுத்தாது. முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை அதுவல்ல. இந்திதான் முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு மேடைக்குக் கிடைத்திருக்கிற ஒரு கடைசி எலும்புத் துண்டு என்று நாங்கள் கருதவில்லை. முன்னேற்றக் கழகத்து மேடைக்கு இந்தி மட்டுமல்ல, பல பிரச்னைகள் இருக்கக்கூடும். இந்தி எதிர்ப்பு இல்லாத போனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு மேடையே இல்லை என்று கூறுவதை தயவு செய்து நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இந்தியை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்றால், ஆளும் கட்சியினரோ, முதல் அமைச்சரோ எங்களுக்கு ஆதரவு அளிப்பார்கள் என்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. அரசியல் சட்டப் பகுதியை தீயிட்டுக் கொளுத்துவதாக இருந்தாலும் சரி, அரசாங்க அலுவலகங்களின் எதிரில் மறியல் செய்வதாக இருந்தாலும் சரி, அரசாங்கக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களோ அல்லது அமைச்சர்களோ எங்களை ஆதரிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. அவைகளுக்கு எதிர்ப்பு இருந்தாலும், நாங்கள் செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் செய்யவேண்டும், செய்தே தீரவேண்டும்.

நாட்டுக்கு வந்திருக்கிற பேராபத்து இந்தி மொழி. இந்தி மொழியால் தமிழ் கெடுமா, கெடாதா என்ற கேள்விக்கு நான் போகவில்லை. காரணம், தமிழ் மேதைகள், தமிழ் வல்லுணர்கள் அதைப் பற்றி சொல்லிவிட்டார்கள். திரு. மறைமலை அடிகள், திரு. சோமசுந்தர பாரதியார், திரு. வி. கவியாணசுந்தரனார் போன்ற தமிழ்ப் புலமை வாய்ந்தவர்கள் முடிவு சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகவே, இந்தியினால் தமிழ் கெடுமா, கெடாதா என்ற

17th October 1964] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

கேள்விக்கு, விவாதித்ததற்கு நான் வரவில்லை. இந்தி நாட்டு ஆட்சி மொழியானால், இந்தி திணிப்பினால், தமிழ் கெடும், நிச்சயம் கெடும், அதனால் தமிழ் நாட்டிற்கு பெரிய ஆபத்து ஏற்படக்கூடும். அந்த பேராபத்தைத் தடுப்பதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தைரியமாக, துணிந்து, இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடத்துகிறது. எதிர்க்கட்சியினர்கள் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் பிசுபிசுத்துவிட்டது என்று கேலி பேசினாலும் சரி, முன்னேற்ற கழகம் இந்தி வெறி பிடித்தது என்று நையாண்டியாகப் பேசினாலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதற்காக தன்னுடைய போராட்டத்திலிருந்து பின்வாங்காது ஆங்கிலம் தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆங்கிலம் தொடர்ந்து நீடிக்கட்டும். ஆனால், இந்தியை திணித்து, ஆங்கிலம் இருக்கும் இடத்திற்கு இந்தி தகுதி என்பதைதான் நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். பதினான்கு தேசிய மொழிகளில் ஒரு மொழியாகிய தமிழ் தொடர்பு மொழியாக இருக்கும் என்றால் நாங்கள் அதை இரு கரம் கூப்பி வரவேற்கிறோம். ஆங்கிலம் இருக்கும் இடத்தில் இந்தியை திணித்து, இந்திதான் தொடர்பு மொழி என்று சொன்னால், அதைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்காது, எதிர்த்தே தீரும். இதே போக்கில் அமைச்சர்கள் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் என்னவோ மத்திய அரசாங்கத்தைச் சார்ந்த கல்வி அமைச்சர் திரு. சக்ளா அவர்கள் இன்னும் பயங்கரமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். பொது மொழி மட்டுமல்லாமல், பொது எழுத்து தேவை என்று திரு. சக்ளா அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். வரக்கூடிய ஆபத்து ஒரு பேராபத்தாக இருக்கிறது. தமிழை தேவநாகரியில் எழுத வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. தமிழை வீட்டில் வைத்துக்கொள்ளலாம், தமிழை இந்தியில் எழுத வேண்டும் என்று சொன்னால்கூட ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. இந்த பேராபத்தை தடுக்கவேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தடுத்தே தீரவேண்டும், வேறு வழியே கிடையாது என்ற முடிவுக்கு வந்துதான் நாங்கள் இந்தியை எதிர்க்கிறோமே தவிர, வேறு எந்த காரணத்திற்காகவும் அல்ல என்பதை அருள் கூர்ந்து அரசாங்கம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். எந்த ஒரு நிலைமையும் எதிர்பார்த்து நாங்கள் கொள்கையை மாற்றி கொள்பவர்கள் அல்ல. அம்மாதிரி மாற்றிக்கொண்டதும் இல்லை. அமைச்சராக வரவேண்டும், ஏதேனும் மாற்றம் ஏற்படவேண்டும் என்றும் எதையும் எதிர்பார்த்து எடுத்துக்கொண்ட கொள்கையை மாற்றிக் கொள்ளும் கோமாளி அல்ல திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு தங்கள் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தியை எதிர்க்கின்ற நேரத்தில் நான் ஒன்று அரசாங்கத்திற்கு தெளிவாக தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன். கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற சட்டம் இடைக்கால சட்டம். இந்தியைக் கொண்டு திணிக்கும் ஆபத்தை அது தடுக்கும். ஆங்கிலத்தை நீடிக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. எவ்வளவு காலத்திற்கு வேண்டுமானாலும் ஆங்கிலத்தை நீடிக்கலாம். ஆனால், தமிழை வளருங்கள். தமிழுக்கு ஆபத்து வராது, வராது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். தமிழைப் பாதுகாத்து, தமிழை வளரச்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [17th October 1964]

செய்யுங்கள், தமிழை போதனா மொழியாக்குங்கள், தமிழை ஆட்சி
பீடத்தில் அமர்த்துங்கள், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறுகிய
காலத்திற்கு இருந்தாலும், அந்தக் காலத்திற்குள் இதைச் செய்து
முடிக்கவேண்டும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்
கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.
நன்றி.

SRI R. PONNAPPA NADAR : Mr. Deputy Speaker, Sir, I
welcome the Madras State Legislature (Continuance of use of
English) Bill, 1964, and congratulate the Hon. Chief Minister for
bringing this useful legislation.

I would like to refer to Rule 61 of the Madras Assembly Rules.
The rule reads as follows :—

“The business of the Assembly shall be transacted in English
provided that any member may address the Assembly in any recog-
nized language of the State or in Hindi, and provided further that
the Speaker may permit any member who cannot adequately express
himself in any of the aforesaid languages to address the Assembly
in his mother-tongue.”

So, from the rules that we have formulated, it is clear that
English is the language for the transaction of business in this House.
For the continuance of English, this legislation is very useful. So
far as English is concerned, I would humbly plead that English
is an international language, where there is treasure of knowledge
and for the acquisition of scientific or technical knowledge, English
is essential. I would once again reiterate that English should
continue as long as it is possible. I would also incidentally refer to
Part XVII of our Constitution, which deals with official language.
Article 343 of the Constitution of India reads as follows :—

“343 (1) The official language of the Union shall be Hindi
in Devanagiri script.

The form of numerals to be used for the official purposes of the
Union shall be the international form of Indian numerals.

(2) Notwithstanding anything in clause (1), for a period of
fifteen years from the commencement of this Constitution, the
English language shall continue to be used for all the official pur-
poses of the Union for which it was being used immediately before
such commencement :

Provided that the President may, during the said period, by order
authorise the use of the Hindi language in addition to the English
language and of the Devanagari form of numerals in addition to
the international form of Indian numerals for any of the official
purposes of the Union.

(3) Notwithstanding anything in this article, Parliament may
by law provide for the use, after the said period of fifteen years, of—

(a) the English language, or

17th October 1964] [Sri R. Ponnappa Nadar]

(b) the Devanagari form of numerals, for such purposes as may be specified in the law.

So, from Article 343, our official language is Hindi and whatever be the attitude expressed in the floor of the House towards Hindi by the Opposition, Hindi is recognised as the Official language in the Constitution. We swear and, owe allegiance to the Constitution. So far as the Constitution is binding on us, we have to respect the National language. Some more time may be given for the acquisition of Hindi knowledge and to adopt Hindi as the National language in all the places.

I would also refer to Article 345 of the Constitution, which refers to Regional Official language. Article 345 reads as follows :—

“ Subject to the provision of Articles 346 and 347, the Legislature of a State may by law adopt any one or more of the languages in use in the State or Hindi as the language or languages to be used for all or any of the official purposes of that State :

Provided that, until the Legislature of the State otherwise provides by law, the English language shall continue to be used for those official purposes within the State for which it was being used immediately before the commencement of this Constitution.”

So, English was used in this Legislature. I would also refer to Article 348 of the Constitution, which would solve many of the difficulties that have been expressed on the floor of this House. Article 348 reads as follows :—

“ 384 (1) Notwithstanding anything in the foregoing provisions of this Part, until Parliament by law otherwise provides—

(a) all proceedings in the Supreme Court and in every High Court,

(b) the authoritative texts—

(i) of all Bills to be introduced or amendments thereto to be moved in either House of Parliament or in the House or either House of the Legislature of a State,

(ii) of all Acts passed by Parliament or the Legislature of a State and of all Ordinances promulgated by the President or the Governor of a State, and

(iii) of all orders, rules, regulations and bye-laws issued under this Constitution or under any law made by Parliament or the Legislature of a State, shall be in the English language.

We get law reports in English. But now Hindi is also used for the purpose of legislation in Parliament and our laws are also translated into Hindi. So far as English is concerned, we will have to dispel all our hatred towards languages. We have got special aptitude, because many of us acquired knowledge because of political circumstances. English is rich because many eminent persons like Rabindranath Tagore and Sarojini Naidu have written

[Sri. R. Ponnappa Nadar] [17th October 1964]

many poems in English and this will bear testimony to the English language. They were proficient in English and wrote many books in English, and they were able to do very well in English. Legislators like Rt. Hon. Srinivasa Sastri who was acclaimed as silver-tongued orator during the British regime, Sri Satya-murthi and Sri Bhulabhai Desai were also proficient in English. Once again, I would say that English is an international language and it should be continued for some more time.

So far as English is concerned I would humbly say that it should be continued for some more time to come until it is replaced by the regional language. Regional language has not grown to such an extent as to express all the ideas obtaining in the other rich languages of the world; whether it is English or Latin or some other language, it does not matter. So far as languages are concerned we should not have any hatred or provincial feeling. So I would welcome the provisions of the Bill and suggest that English should be continued for some more time until we are fully equipped with the National Language, viz., Hindi. Hindi has been recognised as the National Language and it has been incorporated in the Constitution. Article 343 of the Constitution states that Hindi shall be the National Language in Devanagari script.

We will have to dispel all our emotional feelings so far as English is concerned. I once again plead that this Bill may be accepted by this House.

* திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் ஆங்கிலம் நீடிக்க வேண்டுமென்ற இந்த மசோதாவை ஆதரித்து, ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய ஜனநாயக நாட்டின் குடியரசு ஆட்சியில் இப் பொழுது உலக நாடுகளை நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போமேயானால் இதுவரையில் சுதந்திரம் அடைந்த எந்த நாட்டிலும் அவர்களுடைய சொந்த மொழி எதுவோ அதைத்தான் ஆட்சி மொழியாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய தேசத்தில் நாம் சுதந்திரம் அடைந்து பதினேழு ஆண்டுகள் ஆகியும், கடந்த பதினாறு, பதினேழு, ஆண்டு காலமாக ஆங்கில மொழியைத்தான் ஆட்சிமொழியாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது இந்த நாட்டில் அதிகப்படியான மக்கள் பேசும் ஒரு பொது மொழியை ஆட்சி மொழியாக ஆக்கி, அது மாத்திரம் அல்லாமல், ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் அந்தந்த மாகாணத்திலே பேசப் படுகிற மொழியை மாகாண ஆட்சிமொழியாக ஆக்கி இப்பொழுது சட்டம் செய்திருக்கிறார்கள். ஹிந்தியை ஆட்சிமொழியாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நம்முடைய மறைந்த தலைவர் நேருஜி அவர்கள், “நாங்கள் ஹிந்தியைப் புகுத்தவில்லை, நாட்டின் ஆட்சிமொழியாக ஹிந்தியை ஏற்றுக் கொண்டிருந்த

17th October 1964] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

போதிலும், ஹிந்தி பேசப்படாத மற்ற பகுதிகளிலே இப்பொழுது ஆங்கிலம் எந்த அளவுக்கு நடைமுறையில் இருந்து வருகிறதோ, அந்த அளவுக்கு ஹிந்தி வரும்வரையிலும் ஆங்கிலம் நீடிக்கப்படும்” என்ற ஒரு உறுதியைத் தந்துள்ளார். அந்த உறுதியை பாதுகாக்கக்கூடிய அளவிலேதான், ஹிந்தி பேசப்படாத பகுதிகளிலே, இப்பொழுது நடைமுறையில் ஆங்கிலம் இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு ஹிந்தி வரும் வரையிலும் ஆங்கிலம் நீடிக்கப்படும் என்ற இந்த மசோதாவை நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின் முன்பு வைத்திருக்கிறார்கள். இதற்காக ஒரு பெரிய கிளர்ச்சியைக் கிளப்பி, மொழிப் பிரச்சனையைப் புகுத்தி இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஹிந்தியைப்பற்றி கண்டபடி பேசுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. வடஇந்தியாவில் உள்ள ஹிந்தி வெறியர்கள் கூச்சமும் குழப்பமும் போடுகிறார்கள் என்றால், அது வேறு பிரச்சினை. அந்தப் பகுதிகளில் வாழ்பவர்களின் கருத்தும் அந்தஸ்தும் அந்த அளவுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் சர்வக்கட்சியைச் சார்ந்த அத்தனை அங்கத்தினர்களும், நாங்கள் நல்ல பண்புள்ளவர்கள் என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். வட நாட்டில் நடந்த அளவுக்கு நாங்கள் இறங்க மாட்டோம் என்று அவர்கள் சொல்லியிருப்பதை நான் உண்மையிலேயே வரவேற்கிறேன். நம்முடைய நாட்டில் அது போன்று ஒரு இக்கட்டான நிலைமை ஏற்படுமானால் அதைத் தடிகொண்டோ அல்லது குண்டாந்தடி கொண்டோ அடக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் போய்விட்டது. ஒரு வரியிலே அதை அடக்கக்கூடிய திறன் இந்த ஆளும் கட்சிக்கு இருக்கிற தென்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த ஆங்கில நீடிப்பு மசோதா கொண்டுவருவதனால், ஏதோ தமிழே போய்விடும், தமிழுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை என்றெல்லாம் இங்கே கூறினார்கள். ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு அங்கத்தினர் கூறியதைப் போல, மற்ற கட்சியிலிருப்பவர்கள் ஒரு பார்ட்டி மீட்டிங் போட்டு அதிலே ஒரு முடிவு எடுத்து அதையொட்டி இங்கே பேசினால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அப்படியில்லாமல் ஒவ்வொருவரும் ஒரு கருத்தைச் சொல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த திரு. மணி அவர்கள், ஒரு இக்கட்டான நிலையில் தான் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். வேறு ஒரு அங்கத்தினர் ஆங்கிலத்தை தற்காலிகமாக ஆதரிக்கிறோம் என்று சொன்னார். மக்கள் மத்தியிலே சென்று ஓட்டு வாங்க வேண்டுமென்பதற்காக கண்டபடியெல்லாம் பேசுவது சரியல்ல. பெரும் பொறுப்பு வாழ்ந்த அங்கத்தினர்களாக நாம் இங்கே இருக்கிறோம். கட்சியின் கொள்கைக்கு முன்பின் முரணாக ஏதோ சமீபத்தில் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் வருகிறது, ஒரு குழப்பத்தை உண்டாக்கவேண்டும், 1967-ல் சட்டசபைத் தேர்தல் வரவிருக்கிறது, எங்களுக்கு இலட்சியமும் இல்லை, கொள்கையும் இல்லை, மொழிப் பிரச்சினையை வைத்து ஒரு குழப்பத்தை உண்டாக்க வேண்டுமென்று நினைத்தால் அது நாட்டிற்கோ அல்லது கட்சிகளுக்கோ நல்லதல்ல. தமிழுக்கு கெடுதல் வந்துவிட்டது என்று கூறினார்கள். இன்றைக்கு தமிழை எந்த அளவுக்கு நாம் கொண்டுவந்திருக்க

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [17th October 1964]

கிறோம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இந்த சபையிலே நடக்கக் கூடிய அத்தனை நடவடிக்கைகளும் தமிழில்தான் நடக்கின்றன. சுதந்திரம் வருவதற்கு முன்னால் இந்த சபையில் தமிழ் பேசக் கூடிய நண்பர்களைப் பார்க்க முடியாது. ஆனால் இன்றைக்கு தமிழுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கக்கூடிய அளவிலே, அரசாங்க அலுவல்கள் அத்தனையும், கடிதப்போக்கு வரத்து அத்தனையும் தமிழிலேதான் நடக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது எழுத வேண்டுமென்று சொன்னால், இப்பொழுது ஆட்சி மொழியாக இருக்கிற இந்தியிலே எழுத முடியாது. உலக அரசியலோடு தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய அளவிலே ஆங்கிலத்தை கால வரையின்றி நீடிக்கலாம் என்ற நேர்மையான ஒரு மசோதாவை கொண்டு வந்திருக்கிறோமே தவிர, ஏதோ தமிழை அழிப்பதற்கோ அல்லது தமிழ் மாணவர்களை அழிப்பதற்காகவோ இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வரவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மேலும் ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார், பதினேழு ஆண்டுகள் ஆகியும் இந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே ஒரு ஸ்திரமான மொழிக் கொள்கை ஏற்படவில்லை என்று சொன்னார். அதை நான்குட ஒப்புக்கொள்கிறேன். பதினேழு ஆண்டுகள் ஆகியும்கூட நாம் ஆங்கிலத்தைத்தான் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தோம். ஆனால் உலக நாடுகளில் எல்லாம் அவர்களது சொந்த மொழியைத்தான் தேசிய மொழியாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் கட்டாயப்படுத்தி ஹிந்தியைப் புகுத்தாமல், நமது பெருந்தலைவர் நேருஜி அவர்கள் கூறியது போல படிப்படியாக ஹிந்தியை புகுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில்தான் இந்த மசோதாவை கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதை மனதில் வைத்து, ஆங்கிலம் நீடிக்க வேண்டுமென்ற இந்த மசோதாவை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டால் நம்முடைய மதிப்பிற்கும், கண்ணியத்திற்கும், கடமைக்கும் ஒரு சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக இருக்கும் என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆங்கிலம் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதைப்பற்றி எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சொல்வார்களேயானால் அவர்கள் எந்த நோக்கத்தோடு அதை சொல்கிறார்கள் என்பதை எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியும். இந்த மொழிப் பிரச்சனையை வைத்து நாங்கள் ஒரு போராட்டத்தை நடத்துவோம், ஜெயிலுக்குச் செல்லுவோம் பாருங்கள் என்று அவர்கள் கூறிக்கொண்டு இருந்தால் அவர்களுக்கு ஒரே ஒரு வரிதான்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: ஒரே ஒரு வரி என்று அடிக்கடிச் சொல்லுகிறார்களே, அது என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: இப்பொழுது உயிரைக் கொடுத்தாகிலும் நாட்டைப் பிரிப்போம் என்ற கொள்கையை விட்டுக் கொடுத்துவிட்டோம் என்று விளம்பரப் படுத்தினார்கள். மத்திய அரசாங்கம் ஒரு வரியில் சட்டம் கொண்டு வந்ததால் கொள்கையை விட்டு விட்டவர்களை ஒரு வரி சட்டத்தால் அடக்க

17th October 1964] [திரு. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

முடியும் என்பதைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன் என்று கூறிக்கொண்டு இந்த மசோதாவை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்: சட்டமன்றத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, கடந்த இரண்டு நாட்களாக விவாதம் நடந்து வரும் மசோதாவை ஆதரித்து என் கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் உறுப்பினர் அம்மையார் அவர்கள், திராவிட முன்னேற்றத்திற்குக் கொள்கையில்லை, குழப்ப நிலையில் இருந்துக்கொண்டு ஒருவருக்கொருவர் முரணாகப் பேசுகிறார்கள் என்று கூறினார்கள். உண்மையிலேயே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு குழப்பம் எதுவும் இல்லை. கொள்கை பலம் இல்லாததால் தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொள்கையைப் பற்றி காங்கிரஸ்காரர்கள் குழப்பிக் கொள்கிறார்கள்.

ஆங்கில நீடிப்பின் அவசியம் இருக்கிறது என்று பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லி வருகிறோம். அதனால் எந்தக் காலத்திலும் ஆங்கிலம் இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. இந்த நாட்டு மொழி தமிழ்; இந்த நாட்டவரின் தாய் மொழி தமிழ். அதை வளர்ப்பதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தீவிரமாக இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தீவிரத்தை இந்த ஆட்சியாளர்களால் நிறைவேற்ற முடியவில்லை. அதற்குப் பல காரணங்கள் சொல்லுகிறார்கள். நேற்று வரை கல்லூரிகளில் தமிழ் மொழிதான் பயிற்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று இருந்தது. ஆனால் அதை மாற்றி அமைக்கக்கூடிய இழி நிலைக்கு இந்த சர்க்கார் வந்திருக்கிறது. காரணம் என்ன? அதற்கு பாட புத்தகம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். மொழி பெயர்க்கப்பட்ட பல புத்தகங்கள் அச்சுக்கு வராமல் இருக்கின்றன. இந்த நிலைக்குக் காரணம் என்ன? இன்றைக்கு ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் மற்ற மொழியில் இருப்பதைப் போன்ற பற்று தமிழில் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதேதான். அதைத் தவிர வேறு என்ன சொல்ல முடியும்? அவர்களுக்கு வேறு மொழிகளில் அக்கறை இருக்கிறது. ஆனால் தமிழ் மொழியில், தமிழ் வளர்ச்சியில் ஆட்சி பீடத்தில் இருப்பவர்களுக்கு அக்கறையில்லை என்பதைத் தவிர வேறொன்றும் சொல்ல முடியாது. முதல் அமைச்சராகவும், கல்வி அமைச்சராகவும் இருக்கும் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள், 'சான்றோர் உடைத்து தொண்டை நாடு' என்று தொண்டை நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள், சான்றோராக இருப்பவர்கள். அவர்கள் உண்மையிலேயே தமிழ்ச்சான்றோராக இருக்கவேண்டும், இங்கெல்லாம் தமிழ் மணம் கமழ வேண்டும் என்று தான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு ஆங்கிலம் நீடிக்க வேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஒரு சட்டம் கொண்டு வராவிட்டால், நண்பர் சண்முகம் குறிப்பிட்டது போல, 1965, ஜனவரி 25-க்குப் பிறகு வேறொரு மொழி இங்கே வந்து தானாகவே குந்திக்கொள்ளும்; ஆட்சி பீடத்தில் வந்து குந்தி விடும் என்பதை உண்மையிலேயே உணர்ந்துதான் இதை

[திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்] [17th October 1964]

ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் இது மட்டும் போதாது. தமிழ் மொழிக்கு வேண்டிய ஆக்கம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

நேற்று டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் பேசும்போது பிற மொழிகள் படையெடுப்பினால் தமிழ் மொழி கெட்டு விடாது என்றும், வடமொழி வந்த காலத்திலும் தமிழில் திருப்புகழ், தமிழ் சாத்திரங்கள் வரவில்லையா என்று கேட்டார்கள். உண்மைதான். ஆனால் திருப்புகழும், தமிழ் சாத்திரங்களும் நல்ல தமிழ்த் தானா, நல்ல தமிழ் இலக்கியங்களா என்று பார்க்க வேண்டும். நல்ல மக்தி ரசம் சொட்டச் சொட்டப் பாடப்பட்ட பாக்களாக இருந்தாலும் அவை நல்ல தமிழ் இலக்கியம் என்று சொல்ல முடியாது. வேற்று மொழியால் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மொழி ஒரு மிக்சர் மொழியாகத்தான் இருக்க முடியும். தூய தமிழ் மொழியாக இருக்க முடியாது. ஆகவே தான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம், இந்தி வந்ததால் தமிழ் கெட்டுவிடும் என்று. தமிழ் கெடாது என்ற வாதம் சரியானதாக இருக்காது. இந்தி வந்தபிறகுதான் அதனால் ஏற்படும் தீமையை உணர முடியும். இந்தி வந்ததால் தமிழ் கெடும் என்று தெளிவாக கூறியிருக்கிறார்கள் திரு. வி.க. அவர்கள் நாட்டின் விடுதலைக்காக உழைத்த சிறந்த தலைவர். அவர்கள் இந்தி வேண்டாம் என்று சொன்னார். இந்தி வந்ததால் தமிழ் கலப்பு மொழியாகிவிடும், அதன் பண்பாட்டை விளக்கும் தமிழர்கள் பிற்போக்கடைவார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மறைமலையடிகளும் இந்தியினால் தமிழ் கெடும் என்று புத்தகத்தில் எழுதியிருக்கிறார்கள். இங்கே இந்த மசோதாவை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த அத்தனை பேர்களும் ஆதரிக்கிறார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம், இன்றைக்கு இந்த மசோதா வராவிட்டால் ஜனவரி 25-க்குப் பிறகு இன்னொரு மொழி ஆங்கிலத்தின் இடத்தைப் பறித்துக்கொண்டு தானாகவே வந்து உட்கார்ந்து விடும். ஆகவேதான் இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறோம். ஆனால் ஆங்கிலம் நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டும் என்பதை எதிர்க்கிறோம். அதைப்பற்றி இப்பொழுது பேசத் தேவையில்லை. பின்னால் பார்த்துக்கொள்ளலாம். இந்த சந்தர்ப்பத்திலாவது ஆட்சி பீடத்திலுள்ளவர்கள் தாற்காலிகமாகவாவது இந்தியை எதிர்க்கும் முறையில் ஆங்கிலத்தை நீடிக்க வருவது வரவேற்கத்தக்கது. இது தெளிவாகத் தெரிகிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு எந்தவிதமான குழப்பமும் இல்லை. இந்தி இந்த நாட்டிற்குத் தேவையே அல்ல. தமிழிலேயே எல்லா அலுவல்களும், எல்லாத் துறைகளிலும், சட்டமன்றத்திலே மட்டுமல்லாமல், எல்லா அலுவலகங்களிலும் நிகழ வேண்டும், அந்த முறைக்கு அமைச்சரவை பாடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair)

* SRI K. S. G. HAJA SHERIEF : Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Bill brought forward by the Hon. the Chief Minister that English should continue even after 1965. Sir, it is

17th. October 1964] [Sri K. S. G. Haja Sherief]

a very important Bill and I am sure that the Hon. Members of this House will give their very serious consideration and give their unanimous support to this Bill.

Sir, under the present context of the development with which our country is undergoing, it is very essential that there should be one language by which we can establish contact or we can make ourselves known in all respects with the other parts of the world. During the last 15 or 17 years, the tremendous manner in which we have improved our industrial and economic conditions are well known to the people. We have established our contacts in various parts of the world and the trade and commerce and industry have developed to a very considerable extent. If at all there is one language by which we can move about and we can correspond with any other country, it is only this language, i.e., English, with which we are accustomed for the last about two hundred years. There is also another point. The whole world is undergoing a great revolution in technological and in scientific improvements, and so when that is the case we are also anxious that we should also move with other countries and try to come up to their level. It is, therefore, very essential that this language should be continued and should also be intensified from the first standard itself. English should be taught to the children from the first standard so that they can be well versed.

Sir, there might be a view with the members of the Opposition that by this means we do not give serious attention or the attention required to develop the national language or the regional language. But it is not so. We have made very clear that the National and the regional language should get greater and more importance and we are actually giving greater importance. It is easier for the children to learn three languages than for adults to know. That is the reason why it is provided that English should continue till such time that our regional language also reaches to its level in all respects. From all angles, viz., economically, industrially and scientifically and from various other angles, it is but very essential that this language should be continued even after 1965 so that the ideals with which we are all working, i.e., to come up economically, industrially along with other nations of the world should be achieved. Now it is decided that by the end of the Fourth Plan our export target should be doubled than the present target. Therefore, we are now in search of new markets all over the world and we are intensifying our attempts with these markets. So it is very essential that we should keep ourselves more accustomed with this language. Therefore, I would request the Government not only to continue the use of this language but also give serious consideration in imparting this language to children from the first standard itself more effectively. Thank you, Sir.

* திரு ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த ஆங்கில நீடிப்பு மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [17th October 1964]

ஆங்கிலம் 1965-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு இருக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதைப்பற்றிப் பாராளுமன்றத்தில் சட்டம் இயற்றி, அதன் பிறகு நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டதற்கு இங்கு நாம் இந்த விவாதத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறோம். நமது பாராளுமன்றத்திலே ஆங்கிலம் தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எத்தனை ஆண்டுக் காலம் என்று அங்கு எழுதப்படவில்லை. இதிலிருந்து நாம் தெரிந்து கொள்ளுவது என்னவென்றால், இந்தி மொழியை இந்த நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேர்களும் நன்றாகப் படித்துப் பாண்டித்தியம் பெறும் வரையிலும் ஆங்கிலம் நீடித்திருக்கும் என்பது தான் அதுனுடைய உட்கருத்தேயல்லாது, இந்தி உடனடியாக வந்து விடும், ஆங்கிலம் போய் விடும், அதனால் தமிழ் அழிந்து விடும் என்பதல்ல. அந்த நோக்கத்தோடு யாரும் பாராளுமன்றத்திலே சட்டத்தை இயற்றவில்லை.

நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் இதற்கு முன்பே நாம் சட்டம் செய்தோம். எதற்காக அதனை நாம் ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று செய்தோம்? இங்கும் கூட கனம் சபாநாயகரைச் சில கனம் அங்கத்தினர்கள் கேட்டார்கள். இங்கும்கூட தமிழிலேயே சட்டம் இயற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆங்கிலத்தில் வேண்டாம், தமிழிலே இருக்க வேண்டும் என்று கேட்பதன் உட்கருத்து என்னவென்றால், இங்கு இருக்கக்கூடியவர்களில் தமிழ் பேசக் கூடியவர்கள் அதிகமாக இருக்கும் காரணத்தால், ஆங்கிலத்திலே அதிகமாகப் புரியவில்லை என்பது தான் அதுனுடைய அர்த்தம். ஒரு மாநிலத்தில் தமிழ் பேசக்கூடிய மக்கள் அதிகமாக இருக்கும்போது, அந்த மாநிலத்தில் தமிழ் தான் ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று எப்படி நாம் விவாதித்து எடுத்துச் சொல்கிறோமோ அதே முறையில் ஒரு நாட்டினுடைய மொழி என்னவாக இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டும். ஒரு மாநிலத்தினுடைய ஆட்சி மொழி, அந்த மாநில மக்கள் பேசக்கூடிய மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று நாம் எப்படி ஒரு முயற்சியோடு இந்தத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோமோ அதுபோல், ஒரு நாட்டினுடைய மொழி நாட்டு மக்கள் பேசக்கூடிய மொழியாக இருக்க வேண்டுமா இல்லையா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எத்தனை ஆண்டுக் காலம் நாம் அன்றைய நாட்டு மொழியினை இந்த நாட்டினுடைய ஆட்சி மொழியாக வைத்துக் கொண்டிருக்க முடியும் என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இந்த நாட்டு மக்களுக்குக் குழப்பம் ஏற்படாத வகையில், இந்த நாட்டு மக்கள் நன்றாகப் புரிந்துக் கொள்ளும் வகையில், நாட்டினுடைய தேசிய மொழி அமைய வேண்டும். எல்லா மக்களும் படித்து அறிந்த பிறகுதான் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதற்காக, இன்றைக்குத் தற்காலிகமாக ஆங்கிலத்தை நாம் கையாண்டு வருகிறோம். இன்றைக்கு ஆங்கில மொழியை நீக்குவதற்குச் சிரமமாக இருக்கும் காரணத்தால் தான், படிப்படியாக ஆங்கிலத்தை நாம் இந்த நாட்டி-

17th October 1964] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

விருந்து அகற்ற நினைக்கிறோம். இந்தி மொழி இந்த நாட்டிலே படிக்கக்கூடிய நாள் வருகிற வரைக்கும் ஆங்கிலத்தை நீடித்துக் கொண்டே போகிறோம் என்பது தான் இந்தச் சட்டத்தினுடைய உட்கருத்து. ஆகையால், ஆங்கிலத்தை நீடிக்கிறோம் என்று சொல்லும் இந்தச் சட்டத்தின் மீது இன்றைக்கு இந்த விவாதம் இவ்வளவு அவசியமா என்பதைப்பற்றி நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இன்றைக்கு ஆங்கிலம் இந்த நாட்டின் ஆட்சி மொழியாக வந்து விட்டது என்று சொன்னால், அதைக் குறித்து இந்த மன்றத்தில் விவாதிக்கலாம். இப்பொழுது நாட்டு மக்கள் இந்தி படிக்கவில்லையே, அதிகமாகப் படிக்காம விருக்கும்போது ஆங்கிலத்தை அவசர அவசரமாக நீக்கி விட்டார்களே என்று பேசினால் அதிலே அர்த்தம் உண்டு. ஆனால், இந்தி மொழியை இந்த நாட்டு மக்கள் படிக்கும் வரையில், ஆங்கிலத்தை நீடிப்பதற்குக் காலவரம்பின்றி இந்தச் சட்டத்தை நாம் திருத்தி வைத்திருக்கக்கூடிய நேரத்தில் இப்படிக்குழப் பங்கள் ஏற்படுத்துவது முறையா என்பது தான் நாம் சிந்திக்க வேண்டிய விஷயம். பாரதப் பிரதமர் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்த போது, தங்களைப் பார்க்கவில்லை என்று குறை கூறி கனம் அங்கத் தினர் ஒருவர் ஆவேசமாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஒன்று மாததிரம் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக, பி.ஏ. பட்டம் பெற்ற வர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்று கணக்குத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால், யுனிவர்சிட்டிக்குச் சென்றால்தான் முடியும். வேறு இடத்திற்குச் சென்றால் அந்த விவரம் தெரிந்து கொள்ள முடியாது. அதே மாதிரி, தமிழ் நாட்டிலே எத்தனை பேர்கள் இந்தியிலே படித்துத் தேர்வு அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள இந்தி பிரசார சபைக்கு நம்முடைய பாரதப் பிரதம மந்திரி அவர்கள் சென்றார்கள். அங்கே சென்றால்தான் எத்தனை பேர்கள் தேர்வு அடைந்திருக்கிறார்கள், எத்தனை விசிதம் மார்க் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று பார்க்க முடியும். ஆகவேதான் அவர் அங்கே சென்று பார்த்தார். அப்படியிருக்க, 'அவரைப் பார்த்தாரா, இவரைப் பார்த்தாரா' என்றும் 'அண்ணாவைக் கேட்கவில்லையே' என்றும் குறை கூறுவதிலே எந்தவிதமான அர்த்தமும் இல்லை என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். மொழிப் பிரச்சினையை எப்படியாவது மக்களிடத்தில் மாற்றிச் சொல்ல வேண்டும் என்று "பார்த்தீர்களா, காங்கிரஸ் காரர்களிடத்தில் தமிழ் இந்த நாட்டின் ஆட்சிமொழியாக வர வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்கிறோம். இந்தியைப் புகுத்த வேண்டாம், திணிக்க வேண்டாம் என்று சொல்கிறோம். ஆனால், காங்கிரஸ் அரசாங்கம், தங்களுக்கு இருக்கும் மெஜாரிட்டி காரணமாக எங்கள் கோரிக்கைகளை நிராகரித்து விட்டார்கள்" என்று மக்களிடத்தில் உண்மைக்குப் புறம்பாக எடுத்துச் சொல்வ தென்பது தேர்தல் விஷயத்தில் வைத்துக் கொள்ளலாமே தவிர, நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை பயக்க முடியாது என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த தங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[17th October 1964

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே ஆங்கிலத்தை நீடிப்பதற்காகக் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவின் மீது பல கனம் உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்த மசோதாவை நாங்கள் ஆதரிக்கின்றோம் என்று எங்கள் கட்சியின் துணைத் தலைவர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த மசோதாவை நாங்கள் ஆதரிக்க முன் வந்திருக்கிற காரணத்தினாலேயே இந்த மசோதா ரொம்ப முழுமையானது, இது நம் மாநிலத்திற்குத் தேவையானது, இது அவசியமானது என்பது கருத்து அல்ல. ஏற்கெனவே ஒரு தவறு நடந்து விட்டது. அந்தத் தவற்றுக்குப் பரிகாரம் தேடுவதற்காக இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்து ஆங்கிலத்தை நீடிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று கருத்திலேதான், ஆங்கிலமும் நம்முடைய சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளுக்கும் மற்றவைகளுக்கும் இருக்க வேண்டும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய கருத்தை எடுத்துச் சொல்லி வருகிறது.

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 210 (1)-வது பிரிவில் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது :—

“ 210. (1) Notwithstanding anything in Part XVII, but subject to the provisions of article 348, business in the Legislature of a State shall be transacted in the official language or languages of the State or in Hindi or in English ;”

[இரண்டாவது பிரிவில்]

“ 210. (2) Unless the Legislature of the State by law otherwise provides, this articles shall, after the expiration of a period of fifteen years from the commencement of this Constitution, have effect as if the words ‘ or in English ’ were omitted therefrom ”.

இதன்படி, ஜனவரி மாதம் 26-ந் தேதியிலிருந்து ஆங்கிலம் கிடையாது என்று ஆகிவிடுகிறது. அதனுடைய இடத்தில் இந்தி தான் ஆட்சி மொழி ஆகிறது. கனம் உறுப்பினர் திரு. ஹாஜா ஷெரீஃப் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, இந்த மன்றத்தில் ஆங்கிலத்தை நீடிக்க வேண்டுமென்றால் இந்த மசோதா கொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், இந்தியைக் கொண்டு வருவதற்கு இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே மசோதா ஏதும் கொண்டுவர வேண்டியதில்லை. மசோதா ஏதும் இல்லாமலேயே, அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படியே 1965-ம் ஆண்டு ஜனவரி 26-ந் தேதி முதல் இங்கு இந்தியிலே பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது, நடவடிக்கை எடுக்க முடியும் என்பதைத்தான் இந்தப் பிரிவு நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது. அதனுடைய விளைவுகளை மறுப்பதற்காகவும், அதனுடைய விளைவுகளைப் பிரிதிகூலம் ஆக்குவதற்காகவும் ஆங்கிலத்தை நீடிக்கலாம் என்ற அடிப்படையில் இந்த மசோதாவை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதனை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதரிப்பதற்கு முன்னால் அருள் கூர்ந்து கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களை நான் ஒன்று கேட்டுக்கொள்வேன். இந்த மசோதா சம்பந்தமான விவகாரத்திலாகட்டும்,

17th October 1964] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இந்தி மொழிப் பிரச்சினையிலேகூட அவர்களுக்கு ஒரு கருத்து, எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு வேறொரு கருத்து என்ற வித்தியாசமே இருந்ததில்லை.

மொழி கமிஷனிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற மெமரான்டம், பின்னால் சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்கள், டெல்லியில் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்கள் ஆகிய எல்லாவற்றையும் எடுத்துப் பார்த்தாலே தெரியும். எதிர்க்கட்சியில் உள்ள எங்களுடைய கருத்துக்களும், ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களின் கருத்துக்களும் ஒன்றுதான். எங்களுடைய கருத்துக்களைத்தான் அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் நிறைவேற்றவில்லை. நிறைவேற்ற முடியாத நிலைமையில் விட்டுவிட்டார்கள். எனவே நாங்கள் எல்லாம் ஆறு மாதம், ஏழு மாதம் என்று அதைத் எதிர்த்து கடுங்காவல் தண்டனை பெற்று வருகிறோம். அவ்வளவுதான். ஆக மொழி அடிப்படையில் பார்த்தால் ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களுக்கும், மத்திய அமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும் கருத்து ஒன்று தான். ஆனால் தங்கள் கருத்துக்களை இங்கே உள்ள ஆளும் கட்சியினர்களால் டெல்லியில் நிலை நிறுத்த முடியவில்லை. உதாரணமாக நான் சொல்வேன். இன்றைக்கு ஆசாரியார் அவர்கள், “திருடன் நுழைவது போல இந்தி இப்பொழுது நுழைகிறது” என்று சொன்னார்கள். அது முற்றிலும் உண்மை. அரசியல் சட்டத்தை வகுத்தபோது 1965 ஜனவரி 26-ம் தேதிக்குப் பிறகு இந்தி நிர்வாக மொழியாக வந்து விடும். ஆங்கிலம் அறவே அகற்றப்படும் என்று செய்தார்கள். அப்படி இந்தி வராது, ஆங்கிலமும் தொடர்ந்து ஆட்சிமொழியாக இருக்கும் என்று பாராளுமன்றத்திலே இதற்குத் தகுந்தாற் போல சட்டம் வந்திருக்க வேண்டும். அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் அத்தகைய நடவடிக்கைகள் எதுவும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே இந்தி நுழைவது மிகவும் லேசாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். “நாங்கள் அப்படி இந்தியில் எல்லாமே வருவதற்கு இடம் விட்டுவிடுவோமா? நிர்வாக மொழிச் சட்டம் சம்பந்தமாக நம்முடைய கொள்கையை நாம் விடமாட்டோம்” என்று நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். நான் உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன். இப்போதுள்ளவரே முதல் அமைச்சராக இருந்தால் சரி; திரு. நஞ்சண்டராவ் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக வருகிறார் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள்—அத்தகைய துரதிருஷ்டம் வரக் கூடாது.

MR. SPEAKER : The hon. Member should not say like that.

திரு. மு. கருணாநிதி : இவருக்குத் துரதிருஷ்டம் வரக்கூடாது.

MR. SPEAKER : Ingenious interpretation. (Laughter).

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அவ்வாறு நிலைமை ஏற்பட்டால் என்ன ஆகும் என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்குத்தான் நான் சொன்னேன். இன்றைக்கு நாம் பிரச்சினைகளைக் குழப்பிக் கொள்ளக் கூடாது. நம்முடைய ஆட்சி மொழி தமிழ் தான். 1957-லேயே அதற்கு நாம்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [17th October 1964]

சட்டம் செய்திருக்கிறோம். அப்படி ஏழெட்டு வருஷமாகப் பிரகடனப்படுத்தியிருந்தும் நாம் அதைச் சரியான முறையில் செயல்படுத்த முற்பட்டு இருக்கிறோமா என்று கவனிக்க வேண்டும். அது இல்லாத காரணத்தினால்தான் இன்று எதிர்க்க வேண்டியிருக்கிறது. மும்மொழிக் கொள்கையை இவர்கள் வற்புறுத்தினார்களே, அது என்ன ஆயிற்று? ஏன் அதை அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை? இரண்டு மொழிக் கொள்கையையாவது ஒத்துக் கொண்டார்களா? ஏன் இது நடக்கவில்லை? அது நடந்திருந்தால் கூட இவ்வளவு பெரிய நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்காது. நம்முடைய அரசாங்க மெமரான்டத்தில் தெளிவாகக் கொடுத்தார்களே:—

“ The Government of Madras take the view that there can be no reasonable doubt in the mind of anyone who has grasped the practical implications of the transition from English to Hindi that 26th January 1965 is an utterly impossible date-line. The obvious truth must be acknowledged so that unfulfilable expectations may not continue to be fostered and unnecessary apprehensions may not continue to be entertained. It will be necessary to use both English and Hindi as two official languages of the Indian Union for a prolonged period. The framers of the Constitution have foreseen and provided for this contingency in Article 343 (3). It is accordingly recommended that the Government of India and Parliament should accept this perspective of prolonged bilingualism, and announce their readiness to make statutory provision therefor through the exercise of legislative power vested in Parliament under Article 343 (3) of the Constitution. Such statutory provision should not be altered, after it is made except with the concurrence of all the States ”.

இப்படி மிகத் தெளிவாக ஏழெட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கொடுத்திருந்தம்கூட இன்னும் ஆங்கிலம் ‘may be used’ ‘shall be used’ என்ற அளவில்தான் சட்டம் என்று சொன்னால் அதை நாம் எதிர்க்காமல் என்ன செய்கிறது?

இந்திய சர்க்காருக்கு நாம் கூறிய யோசனை என்ன ஆயிற்று? அவர்களைக் கேட்கிறேன், நமது மாநில சட்டசபையைக் கலந்து என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்? நம்முடைய சிபார்சிலே:—

“ The necessity for this conclusion is not obvious to the Government of Madras. The laws of the State are addressed to the people of the State. The courts of the State have to interpret the laws and to apply them. The language of State Legislation should, therefore, be the same as the official language of the State. It will, no doubt, be necessary that an authorised translation of the laws (and, possibly also, statutory rules) should be made available to the Government of India, Parliament and the Supreme Court. Steps can be taken, without undue difficulty, to secure that such an authorised translation is made available in whatever language or languages may happen to be, for the time being, the official language of the Union. It is neither necessary nor proper that the laws of the State should be required to be made in a language which is different from the official language of the State.

17th October 1964] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

The Government of Madras suggest that the Government of India and Parliament should accept this view as an integral part of their 'Official Language' Policy."

என்று இந்தி மொழியிலே மாநிலச் சட்டத்தை இயற்றுவது அவசிய மற்றது, முறையற்றது என்று நாம் சொல்லியிருக்கிறோம். இதை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாதா? இந்தி மொழிதான் உடனடியாக நிர்வாக மொழியாக வரும் என்றால் இந்தி தெரியாத மாநிலத்தவர்கள் நிலைமை என்ன ஆகும்? நாம் ஆட்சி மொழிச் சட்டம் என்று ஏற்படுத்தி அதில் தெளிவாக நம்முடைய ராஜ்ய ஆட்சி மொழி தமிழ் தான் என்பதை வரையறுத்து இருக்கிறோம்.

'Language to be used in Bills, etc.—The language to be used—

(i) in Bills introduced in, or amendments therea to be moved in, or Acts passed by, the Legislature of the State of Madras,

(ii) in Ordinances promulgated under Article 213 of the Constitution,

(iii) in orders, rules, regulations and bye-laws issued by the State Government under the Constitution or under any law made by Parliament or the Legislature of the State, shall be Tamil on and from such date as the State Government may, by notification, specify : '

என்று சட்டத்திலே 5-வது பிரிவிலே தெளிவாக சொல்லியிருக்கிறோம். இருந்தும் இந்த ஏழெட்டு ஆண்டுகளிலே இதைச் செயல்படுத்துவதற்கு நம்மால் ஏன் முடியவில்லை? இன்றைய தினம் அசல் சட்டங்கள் தமிழில் தயாரிக்கப்படுகின்றனவா? திருத்தங்களும், மற்ற நிர்வாக அறிக்கைகளும் தமிழிலேயே தயாரிக்கப்படுகின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டும்? நாம் வகுத்துக் கொண்ட கொள்கையைச் செயல்படுத்த என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறோம்? ஏழு ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் ஆங்கிலத் திலேதான் உத்தரவுகளைப் படிக்க வேண்டியிருக்கிறது. எத்தனை மசோதாக்களை நாம் இதுவரை தமிழிலே கொண்டு வந்திருக்கிறோம்? சட்டசபையிலே தமிழிலே பிரசங்கம் செய்து விட்டால் போதுமா? எத்தனை மந்திரிகளின் காரியாலயங்களில் தமிழ் இடம் பெற்றிருக்கிறது? அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிப்போர்ட்டைப் படித்துப் பார்த்தால் வேடிக்கையாகவும் வேதனையாகவும் இருக்கிறது. மாவட்டங்களில் 7,000 அலுவலகங்களில் இதுவரை தமிழில் அலுவல்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதோடு முடிந்து விடுகிறது. ஏழு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இன்னும் டைப்ரைட்டர்கள் இல்லை, தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்தாளர்கள் இல்லை என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது. இவ்வளவு காலமாக தமிழிலே மொழி பெயர்க்கப்பட்ட சட்டங்கள் என்னென்ன?

11-00
a.m.

"The Madras Co-operative Societies Act.

The Madras Panchayats Act.

The Madras State Aid to Industries Act.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [17th October 1964]

The Madras Places of Public Resort Act.
The Madras Elementary Education Act."

இவ்வளவுதான். இவையெல்லாம் இலாகாவினால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டவைதான். தாமதத்திற்குக் காரணம் கேட்டால் சட்டக் கலைச்சொல் அகராதி தயார் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு இது போன்ற நிலைமை? நான் சிறைச்சாலையிலே இருக்கும்போது ஜூரிஸ்ப்ருடன்ஸ் (Jurisprudence), டார்ட்ஸ் (Torts) போன்ற ஒரு சில தமிழிலே மொழி பெயர்க்கப்பட்ட நூல்களைப் படித்துப் பார்த்தேன். நமது சட்டமன்றத்துறை துணைச்செயலாளர் ஒருவர் கூட எழுதியுள்ள நூலைப் படித்தேன். நல்ல படைப்புக்கள். உற்சாகப்படுத்தியிருந்தால் இந்த ஏழு வருஷ காலத்திலே இது போன்ற காரியங்களை மிகவும் செய்திருக்கலாம். இதிலே சரியான படி அக்கறை செலுத்தவில்லை. அலுவலகங்களிலே தெலுங்கர்கள், மலையாளிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக தமிழ் வகுப்புகள் எத்தனை நடக்கிறது? எங்கெங்கே? ஏதோ கிராமங்களிலே இருக்கிற அலுவலகங்களிலே தமிழைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே தவிர, இங்கே தமிழில் கடிதப் போக்குவரத்தை ஏற்படுத்தினார்களா? கல்லூரியிலே தமிழிலே படிப்பவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பதில் சலுகை காட்டப்படும் என்று முன்பு உறுதி மொழி கொடுத்தார்கள். அதை நாங்கள் சட்டிக் காட்டுகிற நேரத்தில் 'எங்கே உறுதிமொழி கொடுத்தோம்' என்று அமைச்சர்கள் கூறுகிறார்கள். நான் என்னுடைய வாசகங்களை கூறவில்லை. ஜி.ஓ. நெம்பர் 748, எஜுகேஷன், தேதி 14-4-1959-ல் கூறப்பட்டிருக்கிற உறுதிமொழியைச் சொல்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இந்தப் பேச்செல்லாம் 22-ம் தேதி பேசுவதற்குரியது. இந்த மசோதாவிற்கு உரியதல்ல.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இந்தக் கருத்து இந்த மசோதாவுக்கு உரியதல்ல என்று கூறும் சர்க்கார்தான் தமிழ் ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தை விரைவில் அமல் படுத்துவதிலும் கல்லூரியிலே தமிழ் பாட மொழித் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்துவதிலிருந்தும் தவறியிருக்கிறது என்று குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். ஜி.ஓ. 748, எஜுகேஷன், 14-4-1959-ம் தேதி உத்தரவில் இந்த சர்க்கார் உறுதி அளித்திருக்கிறது.

'Government are anxious that the pupils taking the Tamil medium B.A. degree course in the Pilot College in 1960-61 should not entertain the apprehension that their future prospects will be adversely affected thereby. To this end, Government wish to give the assurance that these pupils will not only have equal opportunities with others in regard to admission to post-graduate courses, employment under the Government of India, etc., but will also be given special preference in the matter of selection to suitable appointments under the State Government and in quasi-Governmental agencies. 2

17th October 1964] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கீழே சொல்லப்போகும் வாசகங்களை நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

'This Government assures that they will be given special preference in the matter of selection to suitable appointments under the State Government and in quasi-governmental agencies.'

இவ்வாறு சர்க்கார் உறுதியளித்தது. இந்த உறுதிமொழியை யெல்லாம் காற்றிலே விட்டு விட்டு, துரோகமிறைத்து விட்டு முதலமைச்சருக்குப் பக்கத்திலே இருக்கும் கனம் தொழிலமைச்சர் "யார் உறுதி மொழி கொடுத்தார்கள்?" என்று இந்த மன்றத்திலே கேட்டார்கள். இந்த உறுதி மொழி வெறும் கடுதாசியா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் கனம் அங்கத்தினருடைய பேச்சிலே குறுக்கிட விரும்பவில்லை. பல விஷயங்களைப் பற்றிக் கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது ஒவ்வொன்றாக விடையளிக்கப் போதிய அவகாசம் இல்லை. இப்போது சொன்ன விஷயத்தைப்பற்றி மட்டும் ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். நான் உறுதி அளித்திருக்கிறேன்; மீண்டும் அளிக்கிறேன். தமிழிலேயே சரித்திரம் படித்தவர்கள்தான் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடத்தில் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறோம். ஏறத்தாழ 2,000 பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இந்த விஷயத்திலே திருப்பித் திருப்பி உறுதி கொடுத்துக் கொண்டதான் வருகிறோம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ரொம்ப மகிழ்ச்சி. முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் இல்லாத சமயத்தில் கனம் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் 'யார் அவ்வாறு உறுதி மொழி அளித்தார்கள்?' என்று கேட்டார்கள். இந்த மசோதா இன்றைய தினம் இந்த மன்றத்திற்கு வரக் காரணம் இந்தச் சர்க்கார் தமிழை எல்லாத் துறைகளிலும் கொண்டு வருவதற்கு நல்ல முறையில் அக்கறையுடன் முயற்சி எடுக்காததுதான். இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரை தமிழ்தான் என்று கொள்கை வரையறை செய்யப்பட்டிருந்த போதிலும் நடைமுறைப்படுத்துவதிலே தயக்கம் இருக்கிறது என்று கூறி இந்த மசோதாவை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரே பிரிவு கொண்ட ஆங்கில நீடிப்பு மசோதாவை இந்தச் சபை ஆதரிக்க வேண்டிய நிலையில்தான் இருக்கிறது. மசோதாக்கள், உத்தரவுகள் எல்லாம் தமிழிலே இருக்கவேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. அதற்கு மாறாக ஆங்கிலத்தை நீடிப்பதற்கான சந்தர்ப்பத்தை சிருஷ்டித்து வைத்திருப்பதற்கு யாரைக் குற்றம் சொல்வது என்பது சிரமமான காரியம். 1956-ம் வருஷத்தில் மொழிவழி ராஜ்யம் அமைக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் தமிழக சட்ட சபையைப் பொறுத்தமட்டில் எல்லாம் தமிழிலேயே நடக்கும் என்று ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டது. ஆங்கிலத்தை நீடிக்கவேண்டுமென்றாலும் அந்தச் சட்டத்திலேயே இடம் இருக்கிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இப்போது தனியாக

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

[17th October 1964]

அதற்கென்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை விட்டு விடுகிறேன். அது சட்டப் பிரச்சினை. இன்றைய நிலைமை என்ன? தமிழிலே நடத்த முடியும் என்ற சூழ்நிலை இல்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் உறுப்பினர் அவர்களிடம் இருந்து ஒரு விளக்கத்தைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆட்சிமொழி தமிழ் மொழி; அதோடு கூட தொடர்பு மொழி அவசியம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பற்றி உறுப்பினர் கருத்தை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: நான் பேசுகிறபோது எந்தக் கருத்தையும் மறைக்கப் போவதில்லை. அந்தச் சந்தேகம் எதற்காக கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு வந்தது? . . .

— கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: தமிழே போதும், வேறு எந்த மொழியும் வேண்டாம் என்று சொல்கிறீர்களா?

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: தமிழில் நாம் சட்டசபையில் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் நடத்த வேண்டுமென்றால் ஹைக் கோர்ட்டில் நிர்வாகம் எல்லாம் தமிழில் நடக்கவேண்டும். இப்போதுள்ள நிலைமையில் ஆங்கிலம் இன்னும் நீடித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்கின்ற நிலைமைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு நாம் இயற்றக்கூடிய சட்டங்களை எல்லாம் ஆங்கிலத்தில்தான் ஹைக் கோர்ட்டில் உபயோகித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தோடு எந்த மொழி தொடர்பு மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றிதான் இப்போதுள்ள பிரச்சினை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நாம் ஒப்புக்கொண்டிருக்கக்கூடிய முறையில், ராஜ்ய நிர்வாகங்களில் எல்லாம் தமிழ் மொழி இருக்க வேண்டும், கல்லூரி பாட மொழிகளில் எல்லாம், உயர்ந்த படிப்புகளில் எல்லாம் தமிழ் மொழி இருக்கவேண்டும். இந்த அடிப்படையில்தான் நாம் நமது மொழிக் கொள்கையை வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இவைகள் எல்லாம் எந்த அளவுக்கு நடைமுறையில் இருக்கின்றன என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். இந்த அளவுக்கு நாம் நமது கொள்கைகளை எல்லாம் வகுத்து வைத்துக்கொண்டு இப்போது அதிகிலிருந்து பின்வாங்கினால் எப்படி நாம் மொழிப் பிரச்சினையில் தீவிரம் காட்டுவதாக இருக்கும். மொழிப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், எல்லோரும் விருப்பு வெறுப்புக்கு இடம் கொடுக்காமல் நாம் இந்தப் பிரச்சினையை பார்க்கவேண்டும். அரசியலுக்காக மட்டும் இந்தப் பிரச்சினையை பயன்படுத்தக்கூடாது. தேசிய ஒற்றுமை வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில் மொழிப்பிரச்சினையை தீர்ப்பதில்தான் நாம் அதிக அக்கறை செலுத்தவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். 1956-ம் வருஷத்திய சட்டத்தில் கூறியிருக்கிறபடி எல்லா பிரிவினும் தமிழில் நிர்வாகம் நடக்கவேண்டும். அரசியல் சட்டத்தில் இதற்கு எல்லாவிதமான வசதியும் இருக்கிறது. இதில் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தினால் நடைமுறை

17th October 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

யில் கொண்டு வருவதற்கு எந்தவிதமான கஷ்டமும் இராது. நம் முடைய அரசியல் சட்டத்தில் 344-வது பிரிவில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள். . . .

It shall be the duty of the Commission to make recommendations to the President as to—

(a) the progressive use of the Hindi language for the official purposes of the Union;

(b) restriction on the use of the English language for all or any of the official purposes of the Union ;

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் படிப்படியாக எப்படி இந்தியினுடைய உபயோகத்தை விஸ்தரிப்பது, அதே நேரத்தில் எப்படி படிப்படியாக ஆங்கிலத்தை குறைப்பது, இது சம்பந்தமாக மொழி கமிஷன் என்ன சிபாரிசு சொல்லியிருக்கிறது? போகப்போக இந்தி ஆங்கிலத்தினுடைய இடத்திற்கு வர வேண்டும் என்ற குறிக்கோள் தான் அதில் இருக்கிறது. அடுத்து இந்தி பேசாத மக்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி என்ன குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது?

In making their recommendations under clause (2) the Commission shall have due regard to the industrial, cultural and scientific advancement of India, and the just claims and the interests of persons belonging to the non-Hindi speaking areas in regard to the public services.

இந்தி பேசாத மக்கள் தாங்களாகவே விரும்பும் வரையிலும் அதாவது இந்தி பேசாத மக்களுடைய எண்ணங்களுக்கு மதிப்பு ஏற்படுத்துவதின் மூலம் தொழிற் வளர்ச்சியிலும் கலாச்சார வளர்ச்சியிலும் விஞ்ஞான புத்தகங்களும் வரக்கூடிய அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்ற சிபாரிசுகள் இருக்கின்றன. அதற்குரியவகையில் அரசியல் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருந்தும் எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து நாம் கொடுத்த முறையை ஏற்றுக்கொண்டு அடல் நடத்துவார்களேயானால் எந்த மொழிக்கும் கேடு வராத வகையில் பார்த்துக்கொள்ள முடியும். 17-வது ஷரத்தை கொளுத்தவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது. இதன் அடிப்படையில் அரசாங்கம் போதுமான நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் நிச்சயமாக இதைக் கொளுத்த வேண்டிய நிலைமையோ அல்லது வேறு எந்தவிதமான நிலைமையோ ஏற்பட்டிருக்காது. ஏற்கனவே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய கொள்கையை, நடைமுறையில் நிறைவேற்றினால் உருவான பலனும் கிடைக்கும். அதல் லாமல் எந்த மொழியை வைத்துக் கொள்வது என்ற குழப்பத் தோடு நிலைமையை நீடித்துக்கொண்டிருப்பது சர்க்காருக்கு நல்ல தல்ல . . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புவது இந்தியைப் பொறுத்தவரையில் தொடர்பு மொழியாக இருக்கவேண்டுமா, வேண்டாமா, தொடர்பு மொழி

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [17th October 1964]

இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், எந்த மொழியாக இருக்க வேண்டும், ஆங்கிலமாய் இருக்க வேண்டுமா அல்லது இந்தியாய் இருக்கவேண்டுமா என்பதைப்பற்றி தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: அதைத்தான் நானும் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். மத்திய அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொள்வதற்கு இந்த இருக்கவேண்டுமா, அல்லது ஆங்கிலம் இருக்க வேண்டுமா என்பதைப்பற்றி என்னிடம் மட்டும் கேட்பதால் எந்தவிதமான பலனும் கிடைத்து விடப்போவதில்லை. ரீஜனல் மொழியாக அந்தந்த மொழியை வைத்துவிட்டு, அந்த மொழியிலேயே தொடர்பு கொள்வதும் முடியும் என்பதை மற்ற நாடுகளில் பார்க்கின்றோம். சமீபத்தில் ரஷ்யாவுக்கு சென்று வந்த மத்திய அரசாங்க அமைச்சர் திரு. சாக்ளா அவர்கள் கூட இதைத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கனம் முதலமைச்சர் அவர்களும் ரஷ்யாவுக்கு சென்றிருக்கிறார்கள். பல மொழிகள் அங்கு பேசப்படுகின்றன. அங்கெல்லாம் பல மொழிகள் கற்றுக்கொள்ள வில்லையா, என்ன? இம்மாதிரிப்பட்ட பிரச்சனையை தீர்க்க முடியாமல் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டவில்லை. நம்மைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய அரசாங்கம் இந்த மொழிக்கொள்கை விஷயத்தில் தெளிவில்லாத ஒரு நிலையை வைத்துக் கொண்டிருப்பதின் காரணமாகத்தான் தந்திரமாக இந்தியை புகுத்துகிறார்களோ என்று எண்ண வேண்டிய நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறது. இதைத் தீர்க்காமல் தேசிய ஒருமைப்பாடு வேண்டும், வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் எங்கிருந்து ஒருமைப்பாடு வரும்? ஒரு கட்சி இதற்காக கிளர்ச்சி செய்கிறது என்பது மட்டும் முக்கியமல்ல. இந்தியை எதிர்ப்பது என்கிற குறிக்கோளை மட்டும் வைத்திருக்கலாம். அதே நேரத்தில் அரசாங்கத்தினுடைய போக்கு நாட்டில் ஒருமைப்பாட்டுக்கு கேடு விளைவிக்கக்கூடிய நிலைமையில் ஆகியிருக்கிறது. நாங்கள் இவ்வளவு நாட்களாக என்ன செய்தோம் என்று கேட்கலாம், எழுட்டு வருஷமாக இப்பிரச்சினை இதே நிலைமையில் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. 1948-லிருந்து நான் சட்டசபையில் எதிர்க் கட்சியின் உப தலைவராக இருந்தபோது தமிழை ஆட்சி மொழியாக்குவது என்ற சட்டத்தையாவது கொண்டு வந்தோம். இப்போது எட்டு வருஷமாக எதிர்க்கட்சி இவ்வளவு பலமாக இருந்தும் என்ன செய்ய முடிந்தது? காரணம் அரசாங்கத்தின் போக்கும் ஒரே நிலைமையில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மொழிப் பிரச்சனையின் மீது எடுத்த முடிவுகள் எல்லாம் ஒவ்வொன்றாக கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழில் ஆட்சி நடத்தவேண்டும் என்று சொல்லும் போது, நீதிமன்றத்தில் தமிழ் வரவேண்டும். இதற்காக அரசியல் சட்டத்தில் எல்லாம் இடம் இருக்கிறது. அந்த உரிமையை நாம் வற்புறுத்தியாக வேண்டும். இதற்காக நாம் 17-வது பிரிவை கொளுத்தவேண்டியதில்லை. நல்ல அம்சங்கள் பல அதிலேயே இருக்கின்றன. அதை வைத்துக்கொண்டே ராஜ்ய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். மத்திய சர்க்காரை இதற்காக வற்புறுத்த வேண்டும். நீதிமன்றங்களில் தமிழை

17th October 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

கொண்டு வருவதற்கும் பட்டப்படிப்பில் தமிழை கொண்டு வருவதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதற்காக தனிச் சலுகை காட்டப்படுவதாக சொல்லப்படுகிறது. சலுகை என்பது எதற்காக, தமிழில் படித்தால் இரண்டாம் தரமாக ஏன் கருதப்படவேண்டும்? கல்லூரிகளில் தமிழ் பண்டிதர்களை நடத்துவது போன்ற எண்ணம் கல்லூரியில் தமிழ் படிப்பவர்களுக்கு வரக்கூடாது. உத்யோகம் கிடைப்பதிலும் இரண்டாம் தரமாக எண்ணக்கூடிய நிலைமையைப் போக்கவேண்டும். ஆகையால் உறுதியாக தமிழை பயிற்சி மொழியாக ஆக்கவேண்டும் என்பதில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதிலே தாற்காலிகமாக கஷ்டம் இருக்கலாம். நம் தமிழ் நாட்டிலும், மத்திய அரசாங்கத்திலும் கூட இந்தியே இருக்கக் கூடாது. ஆங்கிலம் மட்டும் இருக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணம் உடையவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி பல்கலைக் கழகங்களில் பட்டப் படிப்புகளுக்கும் பட்ட மேல் படிப்புகளுக்கும் பிரதேச மொழி இருக்கக்கூடாது, ஆங்கிலம்தான் இருக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள்தான் நமது பிரதேச மொழியின் வளர்ச்சிக்கு விரோதிகள் என்பது எனது அபிப்பிராயம். இவர்கள்தான் தேசிய ஒருமைப்பாடுக்கு விரோதிகள் என்பது எனது அபிப்பிராயம். ஆங்கிலம் எப்போதும் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அது 17 கோடி மக்களின் மனதைப் புண்படுத்த கூடியதாகும். அதனால்தான் இந்தி வெறி ஏற்படுகிறது. அதுதான் இந்தியை எப்படியும் புகுத்தவேண்டும் என்று சொல்லக் கூடியவர்களின் கைகளை பலப்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கிறது என்பது எனது அபிப்பிராயம். குருட்டுத் தனமாக இந்தியை எதிர்ப்பதை விட்டு விட்டு பிரதேச மொழியின் வளர்ச்சிக்கான வேலைகளில் ஈடுபட வேண்டும். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இப்படி இந்தி வராமல் தடுக்க, இந்தி ஆபத்தைத் தடுக்க என்ன கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள்? இந்தி ஆபத்தைத் தடுக்க ஆங்கிலத்தை நீடிப்பது சரியான மார்க்கம் அல்ல. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஆங்கிலத்தை நீடிக்க வேண்டியது அவசியம் தான். அதனால் தான் நான் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன். மத்திய அரசாங்கத்திலே இந்தியையும் ஆங்கிலத்தையும் காலவரையின்றி நீடிக்கவேண்டும். அதன் மூலம் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். என் கட்சியின் யோசனை கூட. அதே சமயத்தில் ஆங்கிலம் இருக்கும் இடத்திற்கு, அதே அந்தஸ்திற்கு இந்தி பேசாத ராஜ்யத்திலும் இந்தியை அமல் நடத்தலாம் என்று நினைப்பதும் அபாயமானது. இந்தி வந்து விடுமோ என்று நமது முதல் அமைச்சர் மாதிரி ஆங்கிலத்தை நீடிக்கவேண்டும் என்று கருத்து வைத்திருப்பதும் அபாயம். இதற்கு பதில் ஆங்கிலத்தை நீடிப்பது அல்ல. ஆங்கிலம் போனால் இந்தி என்பது அல்ல மாற்று. மாற்று பிரதேச மொழியாக தான் இருக்கவேண்டும் அதற்கு திட்டம் போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதற்கு கொள்கை வகுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து, திராவிட முன்னேற்றக்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [17th October 1964]

கழகம் உட்பட எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து ஒப்புக்கொண்ட கொள்கை இருக்கிறது. அதை அமல் நடத்த துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அரசாங்கத்திற்கு இருக்கும் அதிகாரத்தில் சட்ட சபையில் ஆங்கிலம் நீடிக்கவேண்டும் என்று கொண்டு வருவது போல, நீதி மன்றங்களிலும் தமிழில் தீர்ப்பு அளிக்க வேண்டும். தமிழிலேயே வழக்கறிஞர்கள் வாதாட வேண்டும். அவர்கள் கூட தமிழில் படித்து விட்டு சட்டக் கல்லூரியில் இரண்டு ஆண்டுகள் ஆங்கிலத்தில் படித்து விட்டு கோர்ட்டுகளில் வாதாடும் போது தமிழில் வாதாடுவது சுலபமாக இருக்கும். ஆங்கிலத்தில் வாதாடுவது அவ்வளவு சுலபமல்ல. நீதி மன்றங்களில் எந்த அளவு தமிழைப் பயன்படுத்த முடியுமோ அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். தீர்ப்பு எழுதுவது வேண்டுமானால் ஆங்கிலத்தில் இருக்கட்டும் என்று வைக்கட்டும். மற்றவைகளைத் தமிழில் நடத்துவதில் என்ன கஷ்டம் இருக்க முடியும்? அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தால் தான் இந்தியைச் சமாளிக்க முடியும். இந்தியால் இருக்கிற ஆபத்தைத் தடுக்க சரியான வழி, நம் ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் பிரதேச மொழியிலேயே சட்ட சபை நடைபெற வேண்டும். சட்டங்களைத் தமிழிலேயே இயற்றவேண்டும், நீதி மன்ற நடவடிக்கைகள் தமிழில் இருக்கவேண்டும், கல்லூரிகளிலும் தமிழிலேயே போதனை செய்யவேண்டும். இந்த முறையில் மாற்றம் செய்வதற்கு முயற்சி எடுப்பது முக்கியம் என்ற இந்த யோசனைகளோடு கூட, இந்த மசோதாவை எதிர்க்க வேண்டிய நிலை இருந்தாலும் இந்த மசோதாவை எதிர்த்தால் பயன் ஏற்படாது. இந்த மசோதா தேவை என்ற அளவுக்கு சூழ்நிலையை உருவாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள், இந்தச் சட்டத்தை இயற்ற விட்டால், நாளைக்கே தமிழில் நடத்த முடியாத நிலைமை இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் நான் இதை ஆதரிக்கிறேன்.

திரு. கோ. வெங்கட்ராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த மசோதா மூலம் ஜனநாயகக் கருத்துக் கருக்கும், இந்தி பேசாத பகுதி மக்களுக்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். காரணம், 1965-க்குப் பிறகு இந்தி மட்டும் இந்த நாட்டில் ஆட்சி மொழியாக நீடிக்கும் என்ற நிலையை மாற்றி 17-வது திருத்தத்தின் மூலம் ஹிந்தியோடு ஆங்கிலம் நீடிக்கவேண்டும் என்ற நிலை உருவாகி யிருக்கிறது. நாட்டிலே 17-வது அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொளுத்துவது, அதன் மூலம் அரசியல் போராட்டத்தை நடத்துவது என்ற நிலையைப் பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே வேதனையாக இருக்கிறது. புராண காலத்தில் பார்த்தால், துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்ட பரிபாலனம் என்ற முறையில் அரசுக்களையெல்லாம் அழித்து தேவர்கள் ஆட்சி புரிய வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்ததாகப் பார்த்திருக்கிறோம். ஹிந்தி அரசுக்கியை எதிர்த்து தேவர்குலம் போராடப்பறப்பட்டுள்ள போர்க்கோலக் காட்சியை இன்று பார்க்கிறோம். ஹிந்தி அரசுக்கி என்ன கொடுமை செய்து விட்டாள்? ஹிந்தியை அரசுக்கர் குலத்தில் சேர்க்க

17th October 1964] [திரு. கோ. வெங்கட்ராமன்]

வேண்டிய அவசியம் என்ன என்று பார்க்கும்போது, இவர்கள் கொளுத்துவதற்குப் புறப்பட்டுள்ள அரசியல் சட்டம் தமிழ் மக்களுக்குச் சாதகமான திருத்தச் சட்டமாகும்.

கனம் சபாநாயகர் : அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்துவது பற்றி கனம் அங்கத்தினர் இப்போது பேசவேண்டாம்.

திரு. கோ. வெங்கட்ராமன் : அரசியல் சட்டத் திருத்தம் கொளுத்தப்படுகிறது என்று ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால் அந்தத் திருத்த சட்டத்திற்கு ஆதரவு தருகிற வகையில் இந்த மசோதாவை இங்கே இப்போது நிறைவேற்றுகிறோம். 1965-க்குப் பிறகு ஹிந்தியோடு ஆங்கிலம் நீடிக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் பாராளுமன்றத்தில் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தாலும் ராஜ்ய சட்ட சபைகளின் அங்கீகாரம் தேவை என்ற விதத்தில் இந்த மன்றத்தில் இன்றைய தினம் இந்த மசோதா பரிசீலிக்கப்படுகிறது. ஹிந்தி பேசாத மக்களுக்கு அனுகூலமாக இருக்கும் ஒன்றை எதிர்க்கிறார்களே, அத்தகைய மக்களுக்கு நல்லதைச் செய்யக் கூடிய ஒன்றை எதிர்க்கக்கூடிய எதிர்க்கட்சியைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவதற்காகத்தான் குறிப்பிடுகிறேனெயொழிய, சம்பந்தம் இல்லாத ஒன்றை நான் இங்கே சொல்லவரவில்லை. ஜனநாயகத்திற்கு ஆக்கம் கொடுக்கக் கூடிய, மக்கள் மதிக்கக் கூடிய முறையில் அரசியல் சட்டத் திருத்தமாக இது உருவாகியிருக்கிறது. பல பல ஆண்டுகள் ஹிந்தி பேசாத மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும் வரையில், தாங்களாக ஒப்புக்கொள்ளும் வரையில் ஆங்கிலம் நீடிக்கும், முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிற பல்வேறு நாடுகளைப் போல ஹிந்தி பேசாத பகுதியிலுள்ள மக்கள் தொழில் துறையிலும் மற்ற துறையிலும் நல்ல வாய்ப்புகளைப் பெறக் கூடிய முறையில் செய்யவேண்டுமென்று ஆங்கிலத்தை நீடித்திருக்கிறோம் அந்த சட்டத் திருத்தத்தின் மூலமாக. இந்த மசோதாவின் மூலமாகவும் அதே கருத்தைத் தான் ஏற்றுக்கொள்ளவிருக்கிறோம். ஆகையால் மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில் எதிர் கட்சிகள் ஆதரித்துத் தான் தீர்வேண்டும். 1965-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு ஆங்கிலம் நீடித்துத்தான் ஆக வேண்டும். ஆகவே தான் இந்த மசோதாவிற்கு அவர்கள் ஆதரவு தரவேண்டியிருக்கிறது. எதிர் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஹிந்திப் பிரச்சீனையைப்பற்றி எப்படியாவது பேசவேண்டும் என்று கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் கட்சியின் நாட்டுப் பிரிவினைக் கொள்கையைப்பற்றி காங்கிரஸ்காரர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் கொள்கை அவர்களுக்கே புரியாமல் இருக்கும் போது காங்கிரஸ்காரர்களுக்குப் புரியாமல் இருப்பதில் ஒன்றும் ஆச்சரியமில்லை. அவர்களுக்குக் கொள்கை இருக்கிறது என்றால் அதை எடுத்துச் சொல்லியிருந்தால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். மொழிப் பிரச்சீனையை வைத்து நாட்டு மக்களிடத்தில் நாடகம் ஆடி, அதைச் சரக்காக்கி வாணிபம் செய்யும் நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சிக்கலான நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. அதனால் தான் எதிர்க்க வேண்டிய ஒன்றை ஆதரிக்கும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதை

[திரு. கோ. வெங்கட்டராமன்] [17th October 1964]

ஆதரிக்கவில்லை என்று சொன்னால் ஹிந்தியை ஆதரிக்கிறவர்களாக மாறுகிறார்கள் என்று சொல்லி இந்த மசோதாவை ஆதரித்து எனது வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது வந்திருக்கிற இந்த மசோதாவை நான் ஆதரித்து அதன் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். ஆங்கிலத்தை தொடர்ந்து நீடிக்கின்ற அளவிலே இந்த மசோதா வழி வகுக்கிறது. அதைப் பற்றி முன்னே பேசிய அன்பர்களெல்லாம் பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். வேறு விதமான கருத்துக்களுக்கு நான் பதில் சொல்ல முடியவில்லை, முயலவும் மாட்டேன். சிலர் பேசுகிற போது ஆங்கில நீடிப்புக்கு கால வரம்பு இட்டுத் தீரவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். பொது மொழியாக ஹிந்தி வருவதைத் தடை செய்யவே ஆங்கிலத்தின் நீடிப்பு பயன்படும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அதை நான் குறிப்பிட்டு ஆங்கில நீடிப்புக்கு கால வரம்பு கூடாது என்கிற என்னுடைய கருத்தைப் புலப்படுத்த விரும்புகிறேன். பொது மொழியாக இந்தி வருவதை இது தடை செய்யும் என்று அவர்கள் அஞ்சுகிற ஒன்றை நான் மனப்பூர்வமாக ஆமோதிக்கிறேன். பொது மொழியாக இந்தி வருவதை ஆங்கிலம் தடை செய்யும் என்பது மட்டுமல்ல. ஆங்கிலம் தடை செய்யத்தான் வேண்டும் என்பது என்னுடைய அழுத்தமான கருத்து.

மற்றும் ஒரு கனம் உறுப்பினர் பேசும்பொழுது, தமிழ் வேண்டும், ஆகவே ஆங்கிலம் வேண்டாம் என்று கூறினார்கள். அதிலே ஒரு பகுதியை அப்படியே நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன் தமிழ் வேண்டும். இந்தி பூர்ணத்துவம் பெறாத, தகுதி அற்ற ஒரு மொழி, அது வந்துவிடுமானால் தமிழ் வளர்ச்சி பெற முடியாது. ஆகவே தமிழ் வேண்டும். இந்தி வரப் படாது; ஆதலினாலே ஆங்கிலம் வேண்டும் என்ற என்னுடைய கருத்தையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சபையில் ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்கள் குறைவு. அதனால் சபையிலே சட்டங்கள் செய்துவிட முடியாது என்று அதே கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். ஆங்கிலம் மட்டும் தெரிந்து கொண்டு விட்டதினாலே சட்டம் இயற்றி விடமுடியும், அல்லது சட்டத்தை செம்மையாக்கிவிட முடியும் என்று கூறிவிடமுடியாது. மொழி ஒன்று மட்டும் அதற்கு வழி வகுக்காது, சட்ட அறிவு பெருமல் என்பதை நம்மில் பலர் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதை நான் மனப்பூர்வமாக நம்புகிறேன்.

ஆங்கிலம் வேண்டாம் என்று சொன்னால் இந்தி தான் ஆட்சி மொழி ஆகித் தீரவேண்டும் என்ற நிலைமை நமக்கு இருக்கிறது. இப்பொழுது இந்த மசோதா வரவிட்டால், தற்செயலாக இந்தி அமுலுக்கு வந்துவிடும் என்பதை நாம் மறந்துவிடப்படாது. ஆதலினாலே இந்த மசோதா நல்லது, அவசியமானது என்று மட்டும் நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. இன்றியமையாத ஒன்று என்று நான் என்னுடைய கருத்தை புலப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய கடமை உள்ளவனாக இருக்கிறேன்.

17th October 1964] [திரு. சா. கணேசன்]

இனி நேரடியாக ஆங்கிலத்திற்கு வருவோம். தேசம் முழுவதற்கும் இந்தி பொது மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தியின் பேரில் துவேஷம் கிடையாது. ஓரளவுக்கு எனக்கு இந்தி தெரியும். இந்தியின் மீது வெறுப்பினாலே நான் எதையும் சொல்லவில்லை. ஆங்கிலத்தின் மீது உள்ள மோகத்தினாலும் சொல்லவில்லை. வேறு எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் எதையும் பேசவில்லை. எதை நான் மனப்பூர்வமாக நம்புகிறேனோ அதை மட்டும் தான் நான் புலப்படுத்துகிறேன். தேசம் முழுவதற்கும் ஒரு பொது மொழி வேண்டும், ஆதலினால் இந்தி வேண்டும் என்று நம் சகோதரர்களில் பலர் கருத்து தெரிவிக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்டுகிறேன். தேசம் முழுவதற்கும் ஒரு பொது மொழி வேண்டுமென்றால், உலகம் முழுவதற்கும், இப்பொழுது ஒன்றாகிக்கொண்டு வருகிற, சிறுத்துக்கொண்டு வருகிற உலகம் முழுவதற்கும், அப்படி தொடர்பு, வாய்ப்புகள், வசதிகள் பெருகிக் கொண்டு வருகிற இந்தக் காலத்தில் உலகம் முழுவதற்கும் தகுதியான ஒரு பொதுமொழி ஒன்று நம்மிடையே இருக்க, அதிலே பேசுவதிலே பலர் புலனும் பெற்றிருக்க, அதை விட்டு விட்டு, இந்தியாவுக்கு மட்டும் தேவை என்று ஒரு மொழியை இடையிலே கடைப்பிடிக்க தொடங்குவோமானால் பாதிக்கிணறு தாண்டிய நிலையை நாம் அடைவோம் என்று மனச் சங்கடத்தோடு எச்சரிக்கை செய்ய வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். நாம் நன்றாக விஷயம் தெரிந்தவர்கள். தமிழ் நல்ல வளமான மொழி. இன்னும் கொஞ்சம் அழுத்திச் சொல்லவேண்டுமென்றால் தமிழைப் போல இந்தியாவிலே இவ்வளவு பண்பட்ட மொழி இல்லை என்று கூட நான் சொல்லத் துணிவேன். ஆனால் அது போதாது. இங்கே பொருத்தமான வழிகளிலே பார்க்கும்பொழுது, எல்லோருக்கும் புரிகிற முறையில் பார்க்கிறபொழுது, தமிழ் தெரிந்தவர்களுடைய எண்ணிக்கையைப் பார்க்கும்பொழுது, பிற மொழி தெரிந்தவர்களின் எண்ணிக்கையை பார்க்கிறபொழுது, தமிழ் தான் தேசிய மொழியாகவேண்டும் என்று சொல்லுவதற்கு வாய்ப்பு மிக மிகக் குறைவு. ஆகையினால், தமிழ் எப்படிப்பட்டது என்பதை நாம் புரிந்து கொண்டு, அதன் மீது எதை நாம் அடையவேண்டும் என்பதை உணர்ந்துகொண்டு சிந்தித்துப் பார்ப்போமானால் அப்பொழுது நமக்கு நல்ல பலன் கிடைக்கும். தமிழ் ஒரு நல்ல பாலை மரத்தைப் போன்றது, கரையான், அந்து போன்றவைகளினால் அது செத்துவிடாது, கெட்டு விடாது. அப்படி பாலை மரத்தில் இருக்கிற நாம், தேக்கு மரத்தில் இருக்கிற நாம், தேக்கைவிட பாலை இன்னும் வளமானது, நமக்கு இன்னும் வாய்ப்பு, வசதி, பலன் வேண்டும் என்று நினைத்தால் ஒரு இலுப்பையைப் பிடிக்கவேண்டும். 2000 800 வருஷங்கள் ஆனாலும் இலுப்பை வளருவதை எதனாலும் அழித்துவிட முடியாது. அதை விட்டுவிட்டு முறுங்கை மரத்தைப் பிடித்தால் கதி என்ன ஆகிறது? பாலை மரத்தில் வீற்றிருக்கிற நாம் தமிழுக்கு உலகம் முழுவதிலும் நேரடியான பலன் இருக்கும் வாய்ப்பு இருக்கும் என்று கருதுவோமானால் ஆங்கிலத்தைப் போன்ற இலுப்பை மரத்தைப் பிடிக்காமல், இந்தி போன்ற

[திரு. சா. கணேசன்] [17th October 1964]

முறுங்கை மரத்தைப் பிடித்தால், நாம் விழுந்து பல் உடைந்து போகக்கூடிய நிலை தான் ஏற்படும் என்று மனக்கிலேசத்தோடு இந்தியின் பேரில் உள்ள அன்போடு சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இனி, ஆங்கிலமானது உலகத் தொடர்பு மொழி மட்டுமல்ல. தமிழ் வளம் பெறுவதற்கு பிற மொழிகள் பல உதவி செய்தன. சமஸ்கிருதம் தமிழ் வளர்வதற்கு நன்றாக உதவி பண்ணியது என்று நம்புகிறவர்களில் நானும் ஒருவன். அதைவிட அதிகமாக உதவி புரிந்த ஒரு மொழி ஆங்கிலம். வரலாற்றை எடுத்துப் பார்த்தால் பல்வேறு துறை நூல்கள் பல்வேறு முறைகளில் தமிழிலே வெளிவந்திருக்கின்றன, அகராதி உள்பட. அதற்கு முன்பு நிகண்டு வைப் பார்த்துத்தான் படித்துக்கொள்ளவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருந்தது. 12 நிகண்டுகள் பல்வேறு பட்ட நிகண்டுகள் இவைகளைப் படித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியிருந்தது. அகராதி முதற்கொண்டு எல்லா வளமும் ஆங்கிலத்தினால் நமக்குக் கிடைத்த பலன். பல்வேறு துறை அறிவுகளை நாம் ஆங்கிலத்தின் மூலம் பெற முடிந்தது. 10000 பேர்களில் இரண்டு ஒருவரைத் தவிர, 10000 பேர்களில் 9998 பேர்கள் என்று சொல்லி விடலாம், அவர்கள் ஆங்கிலத்தின் மூலம் தான் பல்வேறு துறை அறிவைப் பெற்றவர்கள். மற்றவர்கள் 'பிரெஞ்சு, கிரீக், லாடின்' போன்ற மொழிகளின் மூலம் பல்வேறு துறை அறிவைப் பெற்றிருக்கலாம். அந்த எண்ணிக்கை .002-க்கு மேல் இருக்காது. அப்படித் தான் போகும். இந்த மாதிரி வளமான ஒரு மொழியில் நாம் அனுபவமும் வாய்ப்பும் பெற்றுவிட்டோம். அதை விட்டுவிட்டு புதிதாக அதுவும் வளரவேண்டிய மொழி, இன்னும் அதிலே வளமே கிடையாது, எல்லாம் அங்கே உற்பத்தி செய்யப்படவேண்டிய ஒரு மொழி, தேசத்திலே மிகப் பெரும்பாலானவர்களால் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒரு மொழி என்பதில் துளியும் ஆட்சேபனை இல்லை, வளமே துளியும் இல்லாத ஒரு மொழி, இலக்கிய நலம், செறிவே இல்லாத ஒரு மொழி, அதைப்போய் நாம் கைக்கொள்ளவேண்டும் என்று எண்ணுவது நம்மைப்போன்றவர்களுக்கு புத்திசாலித்தனமாக அமையமாட்டாது என்று மட்டும் நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதற்கும் மேலாக, ஆங்கிலமானது ஒரு நாட்டு மொழி கூட அல்ல. நமது நாட்டில் கூட இப்பொழுது ஆங்கிலத்தைக் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். பல்வேறு பெரிய தேசங்களிலே, அமெரிக்கா, கனடா, ஆஸ்திரேலியா, நியூஜிலாந்து போன்ற பல்வேறு நாடுகளில் ஆங்கிலமே நாட்டு மொழியாக இருக்கிறது. அந்த நாடுகளெல்லாம் பல்வேறு துறை அறிவுகளில் வளம் பெற்றிருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் சட்டம் உள்பட, நிர்வாகம் உள்பட, கலைகள் உள்பட எல்லாத் துறைகளும் ஆங்கிலத்திலேயே பெருகி வளர்கின்றன. எந்த அறிவை, எந்தத் துறை அனுபவத்தை நாம் பெறவேண்டுமென்றாலும் ஆங்கிலம் ஒன்று மட்டும் கற்றிருந்தால் போதும் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இன்று உலகிலே நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இன்றியமை

17th October 1964] [திரு. சா. கணேசன்]

யாத ஆங்கிலத்தை நாம் உதாசீனம் செய்துவிட்டுவிடுவதினால் நமக்கு பயன் உள்ள தல்ல மொழியை நாம் தேடிக்கொள்பவர்களாக ஆகமாட்டோம்.

அதை விட்டுவிட்டு இந்தியாவின் நிலைக்கு வருவோமானால் ஆங்கில மொழி பொது மொழியாக இருக்குமேயானால் நமது அரசியல் நிர்ணய சட்டத்தில் காணப்பட்ட எல்லோருக்கும் சம சந்தர்ப்பமும் சம வாய்ப்பும் உண்டு என்று நம்புகிற நிலை நீடிக்கும். இந்தி மொழி பொது மொழி ஆனால், அல்லது வேறு எந்த மொழி ஆனாலும் சமசந்தர்ப்பம் கிட்டமாட்டாது. சுமார் 200 ஆண்டு களாக பல்துறை மேதைகள் இந்த மொழியிலே பயிற்சி பெற்று விட்டதினாலே மாநிலம் தோறும் குறிப்பிடத் தகுந்த அளவுக்கு ஆங்கிலத்தில் ஆற்றல் பெற்றவர்களாக, அனுபவம் பெற்றவர்களாக அவர்கள் விளங்குகிறார்கள். ஆதலினாலே ஒவ்வொரு மகாணத்திலும் ஒரு தனிப் பகுதி தோறும் இருப்பவர்களுக்கு இந்த மொழி வாய்ப்பும், வசதியும் கொடுக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு பாரபட்சமான நிலைமையை உண்டு பண்ணுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டிற்கு, பழிக்கு இடம் இல்லாத நிலை இந்தியாவில் ஏற்படவேண்டும் என்றால், நிதானமும், நேர்மையும், பாரபட்சம், விருப்பு, வெறுப்பு அற்ற உள்ளமும் கொண்டவர்களாக நாம் அமையவேண்டுமென்றால் ஆங்கிலம் தான் வேண்டும் என்று நினைப்பதில் இரண்டாவது கருத்தை நாம் கொண்டு இருக்க முடியாது. இன்னொன்றும் சொல்கிறேன். ஆங்கிலம் பொது மொழியாக நீடித்தால் தான் இந்தியாவின் ஐக்கியமும், ஒருமைப்பாடும் நிலைக்கும். ஆங்கிலம் அன்றி வேறு ஒரு மொழி பொது மொழியாக வருமானால், இந்தியா நிச்சயம் சிதறுண்டு போகும். அதனால் ஏற்படுகிற விளைவுகள் விரும்பத் தக்கவையோ, விரும்பத் தகாதவையோ, அவை நடைபெற்றுத் தான் தீரும். அம்மாதிரி நடைபெறவேண்டும் என்பது நம்முடைய கருத்தோ, பிரார்த்தனையோ அல்ல. நம்முடைய விருப்பம் கூட அல்ல என்றாலும் அந்த நிலை ஏற்பட்டே தீரும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

பொது மொழி அல்லது ஆட்சி மொழி என்று சொல்லிவிட்டால் இந்தியாவிலே உள்ள மக்கள் நூற்றுக்கு நூறு பேரும் கற்றிருக்க வேண்டுமென்று கருதுவது நியாயமல்ல, அது சாத்தியமும்ல்ல. எந்த மொழி பொது மொழியாக இருந்தாலும், அந்த மொழியை, நூற்றுக்கு நூறு பேரும், அதாவது இந்தியா முழுவதிலும் உள்ளவர்கள், கற்று விட மாட்டார்கள். ஏதோ, அந்தந்தத் துறைகளுக்கு, நிலைகளுக்குத் தக்கவாறு, ஒரு சிலர் தான், மிகக் குறைந்த சதமானத்தினர்தான், பொது மொழியாக எது வந்தாலும் சரி—அது ஆங்கில மொழியாக இருந்தாலும் சரி, ஹிந்தியாக இருந்தாலும் சரி, தமிழாக இருந்தாலும் சரி—அதைக் கற்பார்கள். ஆதலினாலே, பொது மொழியை அத்தனை பேரும் கற்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது சாத்தியமல்ல. வேறு கணக்கில் பார்த்தாலும், அதாவது பெரும்பாலான மக்கள் ஹிந்தி பேசுகிறார்களா என்று பார்த்தாலும், ஹிந்தி அடிபட்டுப்

[திரு. சா. கணேசன்] [17th October 1964]

போய்விடும். ஆனால் அதற்கு இப்பொழுது நான் போக விரும்பவில்லை. இந்த மசோதாவின் மீது அதைப் பற்றிப் பேச வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. இன்னும் மத்திய ஆட்சியிலுள்ள அபிஷியல் லாங்குவேஜ் கமிஷன் மூலமாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் கிளைக் குழுக்கள், எல்லா மாகாண மொழிகளிலும் தூல்கள் எழுதுகிற பொழுது, ஆங்கில டெக்னிகல் டெர்ம்ஸ்களை உபயோகப்படுத்தப் படாது, மாநில மொழி கலைச்சொற்களை உபயோகப்படுத்தப் படாது, அக்குழுவினாலே அங்கீகரிக்கப் பட்ட கலைச் சொற்களை மட்டுமே. . . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: சமீபத்திலே என்னிடம் ஒரு ஹிந்தி டிக்ஷனரி கொடுக்கப்பட்டது. அது சமீபத்திலே தயாரிக்கப்பட்டது. அதை நான் பார்த்தேன். “டெம்பரேச்சர்” என்பதற்கு ஹிந்தி வார்த்தையைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதோடு கூட, டெம்பரேச்சர் என்றும் போட்டிருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி, ‘தெர்மாமீட்டர்’ என்பதற்கு “தெர்மாமீட்டர்” என்றும் போட்டிருக்கிறார்கள். எல்லோரும் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய வார்த்தைகள். கூடியவரையிலும் இன்டர்நேஷனல் வார்த்தைகளாக இருக்கவேண்டும் என்பது இப்பொழுது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. சா. கணேசன்: அதை நான் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அபிஷியல் லாங்குவேஜ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிலும் அது வந்திருக்கிறது. அதேமாதிரி பல்வேறு சொற்களுக்கு இன்டர்நேஷனல் டெர்ம்ஸில் உள்ளவைகளை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். அதையும் நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் பல வார்த்தைகள் புதிதாக மொழிப்பட்டறையில் தயாரிக்கப்பட்டு உபயோகிக்கப்படும் வார்த்தைகள். அந்த வார்த்தைகளைத்தான் உபயோகிக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதை ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டால் மத்திய சர்க்கார் உதவிகளும் நின்றுவிடும் என்று பயமுறுத்தப் படுகிறது; அன்றியும் அதற்குவேண்டிய அங்கீகாரம்கூட நமக்கு கிடைக்குமோ கிடைக்காதோ என்று ஐயப்படும்படியான நிலைமை இருக்கிறதென்பதை நான் தஸ்தாவேஜ் மூலமாகவே நிரூபிக்க முடியும். ஆகையினால் இந்தமாதிரி ஒரு நிலை வந்துவிடுமானால் பல சொற்கள் நமக்குப் புரியாத நிலைமையில் போய்விடும். அவர்கள் டெர்மில் ‘வாட்டர் வே’ என்பதற்கு ‘ஜலபாதை’ என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ‘குழாய் வழி’ அல்லது ‘நீர்வழி’ என்ற வார்த்தைகளை உபயோகப்படுத்தியிருக்கலாம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதேமாதிரி வழிப்போக்கர் விடுதி என்று போடுவதும் தவறு.

திரு. சா. கணேசன்: வழிப்போக்கர் விடுதி என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. நான் குறுகிய மனோபாவத்தில் இதைப் பற்றி பேசவில்லை. பல்வேறு துறைச் சொற்களெல்லாம் இன்டர்நேஷனல் டெர்ம்ஸிலேயே இருக்கவேண்டுமென்பதை இந்தச் சட்டசபையிலே நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன்.

17th October 1964] [திரு. சா. கணேசன்]

‘மோட்டார்’ என்ற வார்த்தையைத்தான் உபயோகப்படுத்த வேண்டும். அது தமிழ் இலக்கண மரபுக்கும் சரியாக இருக்கிறது. அதைவிட்டு ‘தான் இயங்கி’ என்று சொல்லக்கூடாது என்றும் சொல்லியிருக்கிறேன். ‘ஆட்டோமோபைல்’ என்பதை மொழி பெயர்த்து ‘தான் இயங்கி’ என்று சொல்கிறார்கள். ‘மோட்டார்’ என்பது தனித் தமிழ் மாதிரி இருக்கிறது. அதைத்தான் உபயோகிக்கவேண்டும். குண்டு சட்டியிலே குதிரை ஓட்டிக்கொண்டு இருப்பதை தமிழ்ப் பற்று என்று நான் கருதவில்லை. மற்றவர்களும் கருதமாட்டார்கள். அதற்காக இந்த அவந்தரமான நிலையில் வெறியும் கூடாது. வெறுப்பும் கூடாது, சமநிலையிலே நின்று கொண்டு காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் இதை நான் சொல்லுகிறேன்.

தமிழிலே முடியுமா, முடியாதா என்பதைப் பற்றி இப்பொழுது பேசவேண்டாம். ஹைகோர்டிலே தமிழ் வந்துவிட்டால் இங்கே பூர்ணமாக தமிழ் வந்துவிடும் என்றெல்லாம் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. ஹைக்கோர்ட்டுக்குச் சென்று பழங்காலத்தில் நீதிபதிகள் தங்கள் ஜட்ஜ்மெண்டுகளைத் தமிழிலேயே எழுதியிருப்பதை என் கண்ணால் நான் பார்த்திருக்கிறேன். விசாரணை, ஆர்க்யுமெண்ட், ஜட்ஜ்மெண்ட் இவ்வளவும் தமிழிலேயே எழுதப்பட்டிருக்கிறது. பெர்மிஷன் வாங்கிக்கொண்டு சென்றால் இன்றும் இவற்றையெல்லாம் பார்க்கலாம். அப்பொழுது உட்பிரைட்டிங் கிடையாது. அழகாக கையினாலேயே எழுதியிருக்கிறார்கள். ‘சில்’ என்பதற்கு முத்திரை என்றும், ‘ட்ரோஷரி’ என்பதற்கு பொக்கிஷம் என்றும் வார்த்தைகளை உபயோகித்திருக்கிறார்கள். மேலும் ஸ்டாம்புகளில் ‘இரண்டு ரூபாய்கள், மூன்று ரூபாய்கள்’ என்றெல்லாம் போட்டிருக்கிறார்கள். பனையோலைகளிலும்கூட எம்பாலிங் சில் போட்டிருக்கிறார்கள். முடியாது என்பது ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் ஹைக்கோர்ட்டிலிருந்து சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போகிற பொழுது நிலைமை மாறுபடும். ஹைக்கோர்ட்டு நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் தமிழில் இருக்கலாம். பதிவு எல்லாம் ஆங்கிலத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. ரிக்கார்டிங் முழுவதும் ஆங்கிலத்தில் இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அந்தக் கேஸ் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போகிறபொழுது, மறுபடியும் யாராவது மொழி பெயர்த்து பிழைகள் நேராமல் அமையும். இங்கே இரண்டு வக்கீல்களும் கூட இருந்து மொழி பெயர்ப்பைப் பார்த்துவிடுவதினால் தவறுகள் வராது. ஹைக்கோர்ட்டு நிலையிலே, அதாவது பதிவு நிலையிலே மட்டும் ஆங்கிலம் இருக்கவேண்டும். என்னுடைய சுருக்கமான கருத்தை நான் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாநில அளவிலே, எல்லாம் தமிழில் இருக்க வேண்டும். சட்டசபை நிகழ்ச்சிகள் உள்பட என்ற என் கருத்தை நான் தெரிவிக்கிறேன். இந்திய அளவிலே எங்கும் ஆங்கிலமே தொடர்பு மொழியாக, அட்சிமொழியாக அமையவேண்டும் என்றும் நான் சொல்லுகிறேன். 1956-ம் ஆண்டு 31-வது சட்டமாகிய ஸ்டேட் அபிஷியல் லேங்குவேஜ் சட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி சர்க்கார் நோட்டிபிகேஷன் போட்டுவிட்டால் சட்ட

[திரு. சா. கணேசன்] [17th October 1964]

சபை உள்பட எல்லா இடங்களிலும் தமிழ் ஆட்சிமொழியாக அமையும். அதையும் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொண்டு, ஆங்கிலம் நீடித்து நிலைக்கவேண்டும் என்று கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த மசோதாவை மனப்பூர்வமாக வாழ்த்தி, வரவேற்று, அதனை ஆதரிக்கிறேன்.

* திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் விவாதிக்கப்படுகிற இந்த மசோதாவைக் குறித்து நேற்றைய தினம் பேசிய நண்பர்களும், இன்றைய தினம் கருத்துக்களை தெரிவித்திருக்கிற நண்பர்களும், இறுதியிலே இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நண்பர் நல்லசிவம் அவர்களைத் தவிர, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில் நான் நேற்றைய தினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கருத்தை நண்பர் கே. டி. கோசல்ராம் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். மசோதாவை நாங்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை யென்று கூறியிருக்கிறேன். ஆட்சேபிக்கவில்லை யென்று கூறுவதற்கும், மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறோம் என்று கூறுவதற்கும் இருக்கிற வேறுபாட்டை யாரும் மறந்துவிட முடியாது என்பதை நான் நம்புகிறேன். ஆங்கிலம் நீடிக்க வேண்டுமென்கிற இந்த மசோதா சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவகையில் மிக மிக அத்தியாவசியமான ஒரு மசோதா ஆகும். அந்தச் சூழ்நிலையை ஒட்டித்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த மசோதாவை ஆட்சேபிக்கவில்லை என்ற கருத்தினை இந்த மாமன்றத்திலே எடுத்து வைத்திருக்கின்றது. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் எல்லாம் ஆங்கிலம் நீடிப்பதை ஒரு காலவரையறைக்குள் உள்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கூறினார்கள். சுதந்திரக் கட்சியின் தலைவர் திரு. சா. கணேசன் பேசுகிற நேரத்தில் ஆங்கிலமே காலவரையறையின்றி என்றென்றும் நீடிக்கவேண்டுமென்று எடுத்துக்கூறினார்கள். வழங்குகின்ற வட்டார மொழிகளெல்லாம் பொது ஆட்சிமொழியாக ஆகின்ற பக்குவம் பெறுகிற வகையில் ஆங்கிலம் நீடித்தால் போதுமானது என்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கருத்து. வழங்குகிற வட்டார மொழிகள் ஆட்சிமொழியாக ஆவது என்பது பற்றி இங்கே பேசிய ஆளுங்கட்சி நண்பர்கள் கருத்துத் தெரிவித்த போது பதினான்கு மொழிகளும் ஆட்சிமொழியாக ஆவது என்பது சாத்தியமா, சமஸ்கிருதத்தை ஆட்சிமொழியாக ஆக்க முடியுமா என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். நாங்கள் 14 மொழி என்று சொன்ன காரணத்தால், சமஸ்கிருதமும் இருக்குமா என்கிறார்கள். ஏதாவது ஒரு மொழி தகுதியுடையதாக இருக்காது என்றால் அப்படி இருக்கும் ஒன்றிரண்டு மொழிகளை வேண்டுமானால் 'தகுதியில்லை' என்று கூறிவிட்டார்கள் என்றால் மற்ற மொழிகள் பற்றி சந்தேகமற நிலைமை புரிந்து விடும். ஆகவே, இப்பொழுது எண்ணிக்கை பற்றிய பிரச்சனை எழவில்லை. குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் தமிழ் தக்க தகுதி பெறுகின்ற வரை ஆங்கிலம் நீடிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுகிறோம். அப்படிக்கூறுவதால் ஆங்கில மோகத்தால் ஆங்கிலம் இருக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிடவில்லை.

17th October 1964] [திரு. மு. கருணாநிதி]

தமிழ் காப்பாற்றப் படவேண்டும், தமிழ் இந்தியாவின் பொது மொழி என்று தகுதி பெற்றாகவேண்டும் என்ற குறிக்கோளின் அடிப்படையில்தான் குறிப்பிடுகிறோம். ஆங்கிலம் காக்கவைக்கப் படவேண்டும் என்பதற்கும் தமிழ் காக்கப்படவேண்டும் என்பதற்கும் உள்ள வேறுபாட்டைப் புரிந்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவேதான் சொல்லுகிறோம், தமிழ் ஆட்சி மொழி அந்தஸ்து பெறும் வரை ஆங்கிலம் இருக்கவேண்டும் என்று. ஆகவேதான் இந்த மசோதா ஆட்சேபணைக்குரியது அல்ல என்ற முறையில் இன்றையதினம் இதை நிறைவேற்றுகிறோம். மாறுபாடாக இந்த மசோதா இன்றையதினம் நிறைவேற்கூடாது என்று எதிர்த்தோமானால், என்ன நேரிடும்? அந்த இடத்தில் இந்தி வந்து குந்திக் கொள்ளும் பேராபத்து இருக்கிறது என்பதனை உணர்ந்தே இதை ஒத்துக்கொள்கிறோம். ஆங்கிலம் நீடிக்க வேண்டும் என்பதனை எதிர்த்தால் அதன் பின் விளைவுகளை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கூறுகிறோம். இதில் பல் வேறு கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. பல்வேறு அரசியல் பிரச்சினைகள் ஆராயப்பட்டன. அவைகளுக்கெல்லாம் இந்த நேரத்தில் பதில் சொல்லுவது தேவையற்றது. இந்தியாவின் பொது மொழி ஆவது பற்றியும், அதற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் எதிர்ப்பு பற்றியும் பேசுவதற்கு வேறு ஒரு தீர்மானம் சபைமுன் வர இருக்கிறது. அப்பொழுது இவைகளையெல்லாம் விளக்கமாக விவாதிக்க சந்தர்ப்பம் இருக்கும். ஆனால் ஒன்று மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்திலே இந்த மசோதாவை ஆதரித்த காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இந்தி இந்தியாவின் பொதுமொழியாக ஆகவேண்டும், ஆகமுடியும் என்று நம்புகிறார்களா? உள்ளபடியே காங்கிரஸில் இருக்கின்ற பெரியவர்கள், பெரும் பெரும் பதவிகளில் இருப்பவர்கள் இந்தி தான் பொதுமொழி ஆகவேண்டும் என்ற கருத்தை மட்டும் ஆதரிக்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். மறைந்த டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்கள் தான் எழுதிய கட்டுரையில் 'இந்தி இந்தியாவின் பொதுமொழியாகத் தகுதி அற்றது' என்ற கருத்தினை தெளிவாக எழுதியிருக்கிறார்கள். திரு. காமராஜர் அவர்களை டெல்லியில் நிருபர்கள் பேட்டிக்கண்ட நேரத்தில், 9-4-1963-ம் தேதியில் ஒரு கேள்வியை நிருபர்கள் சிளப்பினார்கள். "பல மாநில அமைச்சர்கள் மொழித் தகராறுகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள அடிக்கடி டெல்லிக்கு வந்து போகிறார்களே. நீங்கள் அப்படி வருவதில்லையே. உள்ளபடியே உங்கள் மாநிலத்தில் மொழி பூசல்கள் எதுவும் கிடையாதா?" என்று கேட்டார்கள். அப்பொழுது கூட இருந்த கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் குறுக்கிட்டு, நிருபர்களுக்குச் சொன்னார், "எங்களிடம் எந்த பூசலும் கிடையாது; எங்கள் பூசலெல்லாம் உங்களோடுதான், இந்தி வெறியர்களோடுதான்." என்ற கருத்துப்பட்ட சொன்ன பதிலை பத்திரிகைகளில் படித்திருக்கிறோம். காங்கிரஸ் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும், பல்வேறு பொறுப்பான பதவிகளில் இருந்தவருமான திரு. கே. சந்தானம் அவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் கூட்டத்தில் எடுத்துச் சொன்னதையும் நினைவுப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [17th October 1964]

இணை ஆட்சி மொழியாகவோ, துணை ஆட்சி மொழியாகவோ, ஆங்கிலத்திற்குச் சிறப்பான இடம் ஒதுக்கப் படவில்லையென்றால் நாட்டின் சில பாகங்களில் போராட்டம் துவங்கும். பத்து வருடங்களுக்குப் பிறகு ஆட்சி மொழி பற்றி ஆராய வேண்டிய அவசியமில்லை. அது பற்றிய விதி நீக்கப்பட வேண்டும். இந்த மசோதா பற்றி மூன்று விஷயங்களை கவனத்தில் வைக்கவேண்டும்.

(1) இந்த மசோதா இந்தி பேசாத மக்களின் மனத்தில் பயத்தை உண்டாக்குகிறதா?

(2) நாட்டில் கலாசார தொழிலியல் வளர்ச்சியைப் பாதிக்கிறதா?

(3) பிரதமர் வாக்குறுதியை இது நிறைவேற்றுகிறதா?

இந்த மசோதா பிரதமர் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றவில்லை. ஆங்கிலம், இணை மொழியாக 'இருக்கலாம்' என்று இருப்பதை 'இருக்கவேண்டும்' என்று மாற்றவேண்டும். இணை அந்தஸ்து தரப்படவேண்டும். இவற்றையெல்லாம் செய்யாவிடில் போராட்டம் துவங்கப் பெறும்." என்று 20-4-1963-ல் நடந்த காங்கிரஸ் பார்லிமெண்ட் கட்சிக் கூட்டத்தில் கே. சந்தானம் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆகவே காங்கிரஸ்காரர்களும் கூட இந்தியை மனமார பொது மொழியாக வேண்டுமென்று விரும்பவில்லை. ஆனால் இந்தி வெறியர்களைத் தட்டிக் கேட்க அஞ்சிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது என்னவென்றால் இந்த மசோதாவில் இந்தி மறைமுகமாக திணிக்கப்படக்கூடிய ஆபத்தின் நிழல் படிந்திருக்கிறது. 1975 வரைக்கும் இந்த நீடிப்பு இருக்கும். 1975-க்குப் பிறகு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் ராஜ்ய சபை உறுப்பினர்களும் சேர்ந்த ஒரு குழு "இந்தி வளர்ந்து விட்டதா" என்று ஆராயும். அவர்கள் ஆராய்ந்து இந்தி தகுதி பெற்று விட்டது என்று கருதினால் ஆங்கிலத்தை அகற்றி விட்டு அந்த இடத்தில் இந்தி இந்தியாவின் பொது மொழியாக அமையும். அப்பொழுது தமிழர்கள் இரண்டாந்தர மக்களாக ஆகி விடுவார்கள்.

இந்தி பாஷைக்கு 13-ஆம் நூற்றாடிஸ்தான் முதல் முதல் கலை நூல் உற்பத்தியாகியது என்று கூறுகிறார்கள். அப்பொழுதுதான் அதன் ஆதி கவி தோன்றினார். ஆனால் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழ், தொல்காப்பியம் என்ற இலக்கணத்தைப் பெற்றிருக்கிற மொழியாக விளங்குகிறது. எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வளம் பெற்ற மொழியாக இருந்தால் அது மெல்ல மெல்ல வளர்ச்சி பெற்று ஒரு இலக்கணத்தைப் பெறக்கூடிய தகுதியுள்ளதாக இருக்கும் என்பதை எடுத்துக்கூற வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்தியாவின் பொதுமொழியாக ஆகத்தக்க தகுதி பதிமூன்றாம் நூற்றாண்டிலே இலக்கிய நூலைப் பெற்ற இந்திக்குத் தான் இருக்கிறதா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்தியாவிற்கு பொதுமொழி தேவை. ஆனால் இந்திதான் அந்த

17th October 1964]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

இடத்தை நிரப்ப வேண்டுமென்ற உரிமைப் பேச்சு சீர்தூக்கிப் பார்க்கப் படவேண்டும். கனடா நாட்டிலே சமஷ்டி அரசியல் இருக்கிறது. அங்கே பிரஞ்சு பாஷையும் ஆங்கில பாஷையும் சம அந்தஸ்துடன் இருக்கின்றன. அதேபோல தென் ஆப்பிரிக்காவில் சமஷ்டி அரசியல் இருக்கிறது. அங்கேயும் இரண்டு மொழிகள் இருக்கின்றன, ஆங்கிலமும் டச்சு மொழியும். போயர்கள் என்பவர்கள் டச்சு மொழியை கையாளுகிறார்கள். ஸ்விட்சர்லாந்தில் 1874-ம் சமஷ்டி சட்டத்தின்படி ஜர்மானிய மொழி, பிரஞ்சு மொழி, இத்தாலி மொழி ஆக மூன்று மொழிகளும் சமஷ்டி அரசியலில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இத்தனைக்கும் ஜெர்மானிய மொழி பேசுகின்றவர்கள் 100-க்கு 71 பேர்கள். ஃபிரெஞ்சு மொழி பேசுகின்றவர்கள் 100-க்கு 23 பேர்கள். இத்தாலிய மொழி பேசுகின்றவர்கள் 100-க்கு ஐந்து அல்லது ஆறு பேர்கள். இப்படியிருந்தும் கூட, இந்த மூன்று மொழிகளும் பிரதானமொழிகளாக ஆக்கப்பட்டு, சமஷ்டி அரசியலினுடைய சட்ட திட்டங்களெல்லாம் இந்த மூன்று மொழிகளிலும் உருவாக்கப்படும் நிலைமை அங்கே இருக்கிறது. ஆகவே, ஒருமைப்பாட்டுக்காகத்தான் ஒரு பொது மொழி தேவை, அந்த பொது மொழி இந்தியாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறும் வாதமும் இப்படிப்பட்ட உதாரணங்களால் உடைப்பட்டுப் போகின்றது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சால்ல விரும்புகிறேன்.

12-00
noon.

நேற்றைய தினம் பேசிய டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் 'வேற்று மொழியினுடைய கலப்பால் தமிழ் அழியாது' என்று குறிப்பிட்டார்கள். வேற்று மொழிக்கலப்பால் தமிழ் வளம் பெறும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அது வாதத்திற்குரிய பிரச்சினை. வாதத்திற்காக 'வளம் பெறும்' என்று ஒத்துக்கொண்டாலும், 'கலப்பு' என்பதற்கும், 'ஆதிக்க உணர்வு' என்பதற்கும் இருக்கும் வித்தியாசத்தை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

தமிழர்கள் தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள். ஆதிக்கம் செலுத்த வருகின்ற இந்தி மொழியை தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள் உத்தரப் பிரதேசக்காரர்கள், பீகாரைச் சேர்ந்தவர்கள். இப்படிப் பட்டவர்கள் தாய் மொழியாகக் கொண்டிருக்கிற மொழி தமிழகத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்துமானால், அப்படி ஆதிக்கம் செலுத்தும் நேரத்தில், தமிழ்க் குடிமக்கள் இரண்டாந்தர மக்களாக ஆக்கப்பட்டுவிடுவார்கள் என்ற அச்சத்தின் காரணமாகத்தான், மொழியோடு மொழி கலப்பதை அல்ல, ஒரு மொழி இன்னொரு மொழியின்மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதை நாம் வெறுக்கிறோம்.

இந்த மசோதா நிறைவேறும் நேரத்தில், பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வர இருக்கும் ஆபத்தை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் மனத்திலே சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆரம்பத்தில், அன்னியர்கள் வெளியேற்றப்பட்டபோது, அவர்கள் மீது இருந்த வெறுப்புக் காரணமாக, அவசர அவசரமாகக் கூடி, இந்திதான் நாட்டின் பொது மொழியாக இருக்கவேண்டும், ஆங்கிலத்தை உடனடியாகத் தூர்த்த வேண்டும் என்று எடுத்துச்சொல்லப்பட்டு,

[திரு. மு. கருணாநிதி] [17th October 1964]

அந்த வகையிலே முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆகவே, அப்படி மிக மிக அவசரமாக, அரை வேக்காடுத் தன்மையில் உருவான அந்த மொழிப் பிரச்சினையை இன்றைய தினம் வைத்துக்கொண்டு அந்த அடிப்படையிலே, அந்த போலி அஸ்திவாரத்தின் மீது மேலும் மேலும் கட்டடத்தை எழுப்பிக்கொண்டு செல்வது நல்லதல்ல என்று நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆங்கிலத்தை நீடிக்க வேண்டும் என்று சொல்வது ஒரு தாய் தன்னுடைய குழந்தைக்குப் பால் கொடுக்க முடியாது நோயுற்றிருக்கும் நேரத்தில் புட்டிப் பால் புகட்டுவதை அனுமதிப்பதாகும். ஆகவே, ஆங்கிலத்தை நீடிப்பது கூடாது என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால், நண்பர்கள் சிலர், 'ஆங்கிலம் என்கிற புட்டிப் பால் வேண்டாம், இந்தி என்கிற கள்ளிப் பால் போதும்' என்று கூறுவதை ஏற்றுக்கொண்டால் குழந்தையும் சாகும்; குழந்தை செத்ததைக் கண்டு தாயும் சாவாள். இந்தப் புட்டி பால்கூட அந்தத் தாய் நோய்ப் படுக்கையிலிருந்து எழுந்திருக்கிற வரையில் தான். தாயை நோய்ப் படுக்கையிலிருந்து எழவைக்கின்ற நல்ல மருத்துவம் செய்ய, எழுட்டு ஆண்டுகளாகத் தமிழை ஆட்சி மொழியாக ஆக்குவதற்கு, எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகளெல்லாம் முடங்கிக் கிடக்கின்றன.

திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசும்போது, 'நாங்கள் பிரதான எதிர்க் கட்சியாக இருந்தபோது தமிழ் ஆட்சிமொழி ஆயிற்று. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பிரதான எதிர்க் கட்சியாக ஆகி அந்த முயற்சி பின்னே போகிறது' என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு வேளை அவர்கள் எதிர்க் கட்சியாக இருந்தபோது கொண்டு வந்த கைராசிதானே என்னவோ அது இன்றையதினம் பின்னுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. (சிரிப்பு) இனிமேலாவது இந்த ஆட்சியிலுள்ள அமைச்சர் பெருமக்கள் தமிழ் மொழிக்கு உரிய இடத்தை அளிக்கவேண்டும், சட்ட மன்றத்தில் கேள்வி நேரத்திலிருந்த சட்டங்களை உருவாக்குவது வரையில் தமிழ் மொழிக்கு இங்கே உரிய இடத்தைத் தரவேண்டும் என்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய அழுத்தமான கருத்தை வலியுறுத்தி, இந்த மசோதா, சூழ்நிலை காரணமாக, ஆட்சேபிக்கப் படவில்லை என்பதையும் சுட்டிக்காட்டி என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா இரண்டு நாட்களாக நீண்ட விவாதத்திற்குரியதாக வந்துவிட்டது. இது இத்தகைய விவாதத்திற்குரியதல்ல என்று கனம் உறுப்பினர்கள் பலர் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில், தாங்கள் வோட்டெடுக்கும் போது 'டிவிஷனு' க்கு இடம் இருக்காது என்பதில் எனக்குச் சற்றும் ஐயம் இல்லை. ஒருக்கால் கனம் அங்கத்தினர் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் 'டிவிஷன்' வேண்டும் என்று கேட்டால்தான் உண்டு—நமக்கும் பசி குறைவாக இருக்கும், அரிசி குறைவாக இருப்பதால், நோம் சற்று ஆனாலும் அதுபற்றிப் பாதகம் இல்லை.

17th October 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

இந்த மன்றத்திலே கனம் அங்கத்தினர் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் ஒரே ஸ்திரமான கொள்கை கொண்டவராக இருக்கிறார். அது எல்லோருக்கும் புரிகிறது. அன்னிய ஆட்சியை மனத்திலே வைத்துக்கொண்டு, 'ஆங்கிலம் அன்னிய மொழி, அடிமைப்படுத்திய மொழி, ஆகவே ஆங்கிலமே வேண்டாம்' என்பது அவர்கள் கொள்கை—மொழிதான் அடிமைப்படுத்தியது; ஆட்சியாளர் அல்ல என்ற கருத்து அவர்களுக்கு இருக்கிறது போலும்—அவர் சோஷலிஸ்டிக் கட்சியைச் சார்ந்தவர். 'ஆங்கிலமே கூடாது' என்கிற கட்சியைச் சார்ந்தவர். அவருடைய கருத்து நமக்கு நன்றாகப் புலப்படுகிறது.

மற்றபடி இந்த மசோதாவை ஆதரித்த கனம் உறுப்பினர்கள் வெவ்வேறு கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். அவ்வளவு திருப்தி கூடத் தெரிவிக்கப்படவில்லை.

கனம் உறுப்பினர் திரு. வீரபாகு அவர்கள், 'ஆங்கிலம் நீடிப்பதற்கு ஒரு கால வரம்பு வேண்டும்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். 'ஆங்கிலத்தையே எப்பொழுதும் எதற்காக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்? தமிழிலே எல்லாவற்றையும் செய்யலாம், அதோடு இந்தியையும் கையாளலாம். ஒரு காலத்திற்குப் பிறகு ஆங்கிலம் வேண்டியதில்லை' என்பது அவருடைய கருத்து.

மற்றபடி, திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள், 'இந்தி கூடாது' என்று பேசினார்கள். அவர்களுடைய இந்தக் கருத்தும் நமக்கு எப்போதும் புரிந்தது தான்.

'இந்தி வேண்டாம்' என்று மற்றொரு கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அதைத் தெரிவித்தவர் கனம் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் என்று நான் சொல்லமாட்டேன். கனம் சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் திரு. கணேசன் தெரிவிப்பதாயிருந்தால் அது வேறு மாதிரியாக இருக்கும். அவரே இந்தியைப் படித்திருக்கிறார். இந்தியே வேண்டாம் என்று நினைத்திருந்தால் அவர் ஃப்ரெஞ்ச் படித்திருக்கலாம்; சம்ஸ்கிருதம் படித்திருக்கலாம். அவை அதிகப் பயனுள்ளதாக இருக்கும். 'இந்தி ஆட்சி மொழிக்கு உரியது அல்ல, நமக்கு வேண்டவே வேண்டாம்' என்ற கருத்து அவருக்கு இருந்திருந்தால் அவர் இந்தி படித்தே இருக்கமாட்டார். இந்தியிலே அவருக்கு வெறுப்பு இல்லை. 'நான் ஓரளவு இந்தி படித்திருக்கிறேன்' என்று அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஆகவே, அவர்கள் தெரிவித்த கருத்து திரு. கணேசன் கருத்து அல்ல; சுதந்திராக் கட்சியினுடைய கருத்து ஆகும்.

திரு. சா. கணேசன் : மன்னிக்கவேண்டும். இங்கே அமர்ந்திருப்பது, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது சா. கணேசனே. ஆனால், சுதந்திராக் கட்சியின் பிரதிநிதியாக இருக்கிறேன். அதே நேரத்தில், சுதந்திராக் கட்சியினுடைய கொள்கை அதுவாக இருக்கிறது என்பதற்காக எனக்கு அது உடன்பாடு அல்ல என்று

[திரு. சா. கணேசன்] [17th October 1964]

பொருள் அல்ல. எனக்கு உடன்பாடு அது அல்ல என்றால் சுதந்திராக் கட்சியைவிட்டே வெளிவந்திருக்கவேண்டும். அப் பொழுதுதான் நான் யோக்கியன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தம்முடைய கட்சியைப் பற்றி அவ்வளவு குறைவாக அவர்கள் நினைக்கக்கூடாது. சுதந்திராக் கட்சியைச் சார்ந்தவர் என்றுதான் மக்கள் அவரைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள் என்று அவர்கள் நினைத்துக்கொள்வதுதான் சரி. நாங்கள் வேறு எப்படி நினைத்துக்கொண்டாலும் அவர்கள் அப்படி நினைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

இப்பொழுது இந்த மசோதா எவ்வாறு வந்திருக்கிறது என்பதை நான் சில வார்த்தைகளிலே விளக்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாட்டிலே பல மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. பல மாநிலங்களைக் கொண்டது நம்முடைய நாடு. நாம் சுதந்தரம் பெறுவதற்கு முன்பே நாட்டுக்கு ஒரு பொது மொழி வேண்டும் என்று நம்முடைய ஒப்புயர்வற்ற தலைவர் காந்தியடிகள் கூறினார்கள். அதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டோம். பல பேர் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ஒரு சிலர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. நாம் ஆட்சியை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, நம்முடைய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலும் அதற்கு வகை செய்தோம். ஆங்கிலத்தைத் தொடர்ந்து கையாண்டு வருகிறோம். '1965 வரையில் தான் ஆங்கிலம் இருக்கும். அதற்கு மேலே இந்தி அகில இந்திய ஆட்சி மொழியாக இருக்கும்' என்று அவர்கள் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைச் செய்தார்கள். ஆனால், நம்மைப் பொறுத்தவரையில், நாம் யோசித்துப் பார்த்தோம். நாம் இந்திக்கு விரோதிகள் அல்ல. இந்தி, தமிழை அப்படியே அழித்துவிடும் என்ற அச்சமும் எங்களுக்கு இல்லை.

இந்தியைப் பல பேர் பயில்கிறார்கள்; உற்சாகத்துடன் பயில்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சியிலே உள்ள கனம் உறுப்பினர் ஒருவர், 'இந்தி படிக்கின்றவர்கள் வடநாட்டிலே ஏதாவது உத்தியோகம் கிடைக்குமா என்று தான் படிக்கிறார்கள்' என்று சொன்னார்கள். அப்படியிருந்தாலும், அது கூடத் தவறு இல்லை. உத்தியோகம் வேண்டாம் என்ற விரக்தி எல்லோருக்குமே இருக்க முடியாது. வழக்கறிஞராக இருப்பதனால் நல்ல வருமானம் வருகிறது என்று சிலர் நினைக்கலாம். ஆனால், எல்லோருமே வழக்கறிஞராக ஆக முடியாது. உத்தியோகத்தையும் பலர் வேண்டுகிறார்கள். பல பேருக்குப் பிதூரார்ஜித சொத்து இல்லை. அதனால் தான் உத்தியோகத்தை நாடுகிறார்கள். பல பேர் வட நாட்டில் கல்கத்தா, பம்பாய், ஜெய்பூர், அம்ரிட்ஸார், டில்லி போன்ற இடங்களில் எல்லாம் பணியாற்றுகிறார்கள்; உத்தியோகம் வகிக்கிறார்கள். அப்படி உத்தியோகத்திற்காகப் படிக்கிறார்கள் என்று சொன்னால்கூடத் தவறு இல்லை. படிக்கின்றவர்கள் மீது ஏதாவது ஒரு எண்ணத்தைப் போட்டு அவர்கள் அறிவுக்காகப் படிக்கவில்லை, உத்தியோகஸ்த்திற்காகத்தான் ஏதோ படிக்கின்றார்கள்.

17th October 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

என்று சொல்வதென்றால் ஒவ்வொருவருடைய மனோ நிலையையும் அலசிப்பார்க்க முடியுமா? கனம் உறுப்பினருக்கு இந்தி பிடிக்க வில்லை என்றால், 'பிடிக்கவில்லை' என்று சொல்லலாம். ஆனால் இந்தி பயில்கிறவர்களைக் குறை கூறுவது சரியல்ல.

அநேகம் பேர்கள் இந்தி படித்துக் கொண்டிருந்தபோதிலும், இங்கே தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், கையாளுவது சிரமம். விவகாரங்களுக்குக் கையாளுவதற்கு இப்பொழுது நம்மால் முடியாது. ஆகையால், ஒரு தொடர்பு மொழி வேண்டியிருக்கிறது. இந்தி இல்லையென்றால் வேறு எதை வைத்துக் கொள்வது? இதுவரையில் ஆங்கிலத்தை நம்மில் சில பேர் ஏதோ ஓரளவு படித்திருக்கிறோம். அதையே நாம் கையாளவேண்டும் என்றால், எத்தனை காலம் என்று யோசித்து, 'அது காலவரம்பி'ன்றி கையாளப்பட வேண்டும்' என்று நாம் சொன்னோம் அந்த வகையிலேதான் அரசியலமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. 'காலவரம்பி'ன்றி என்ற கருத்திலேதான் இந்தி யோடு கூட ஆங்கிலமும் இருக்கிறது. '1965' என்று போட்ட மாதிரி இதில் நாம் போடவில்லை. 'காலவரம்பி'ன்றி' என்று போடுவதும் முறையாக இருக்காது. அந்தக் கருத்திலேதான் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், காலஞ்சென்ற நம்முடைய பிரதம மந்திரி அவர்கள், 'இந்தி பேசப்படாத பிராந்திய மக்கள் விரும்புகின்ற வரையில் ஆங்கிலம் இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து, அதை எப்படி சட்டத்திலே போடுவது என்று புரிய வில்லை' என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அம்மாதிரி கருத்துத்தான் இங்கும் இருக்கிறது. இந்தி பேசுகிறவர்கள் ஏதோ நம் மீது திணிப்பதாக நினைக்கக் கூடாது. இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் உள்ளவர்கள் இந்த இந்தி மொழி சம்பந்தமான நிலையை நன்கு புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு சிலர் கொண்டிருக்கிற எண்ணம் நியாயம் இல்லை. மற்ற மாநிலங்களை எடுத்துக்கொண்டால், குறிப்பாக இந்தியைத் தாய் மொழியாகக் கொள்ளாத ஆந்திரா, மைசூர், கேரளா போன்ற ராஜ்யங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கெல்லாம் இந்தி கட்டாயப் பாடமாகச் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதுபோல நாம் இங்கே கட்டாய பாடமாகக் கொண்டு வரவில்லை. கட்டாயமாகக் கொண்டு வருவது என்றால் கூட நமக்கே பாதகமாகப் போகலாம். ஆகவேதான் விரும்பிப் படிக்கிறவர்கள் படிக்கட்டும் என்று வைத்திருக்கிறோம். நம் முடைய அபிப்பிராயத்திற்கு விரோதமாக இந்திய சர்க்காரும் ஒன்றும் செய்யமாட்டார்கள். அதைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம் என்று மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது நாம் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டும் என்பதுதான் நம் கருத்து. இந்தச் சட்டம் வேண்டாம் என்றாலும் கூட எங்கு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [17th October 1964]

ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் இந்தச் சட்டம் இல்லை என்றால் என்ன ஆகும்? தமிழோடுகூட இந்திதான் இருக்கும் என்ற நிலை ஏற்படும். இந்தி வர வேண்டும் என்று நாம் இப்போது செய்யவில்லை. ஏற்கெனவே அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படி 1965 ஜனவரி 26-ம் தேதி முதல் இந்தி இந்தியாவின் நிர்வாக மொழியாக வருகிறது. இந்தச் சட்டம் இல்லையென்றால் நம்முடைய ராஜ்யத்திலும்கூட ஆங்கிலம் போய் இந்தி வரவேண்டிய நிலை ஏற்படும். கனம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் அச்சமுறுவதுபோல் நான் அச்சப்பட விரும்பவில்லை. இந்த மசோதாவையே நாம் நிறைவேற்றவில்லை என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அதனால் இந்தி வந்துவிடாது. நாம் இப்போதே தமிழில்தான் நம்முடைய நடவடிக்கைகளை நடத்துகிறோம். ஒருவர் இருவர் ஆங்கிலத்தில் பேசுகின்றார்கள். பொதுவாக எல்லா நடவடிக்கைகளையும் தமிழில் தான் நடத்துகிறோம். அசல் மசோதாக்களை ஆங்கிலத்தில் தானே தயாரிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது உண்மைதான். ஆட்சி மொழி சட்டம் ஏற்படுத்தி ஏழெட்டு வருஷங்களாயிற்றே, அதை ஏன் இன்னும் பரிபூரணமாக நிறைவேற்றவில்லை என்று கேட்டார்கள். ஒரு உண்மையை நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். ஆங்கிலத்தில் மசோதா தயாரிக்க இலாகாவில் உள்ளவர்கள் பலகாலமாகப் பழக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். நீண்ட நான் அனுபவத்தைக்கொண்டு இப்படித் தயாரிக்கிற பொழுதே அவை மேல் கோர்ட்டிக்குப் போனால் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணானது என்று தள்ளிவிடுகிறார்கள். அதனால் பல அவதிகள் ஏற்படுகின்றன. நாம் கூடிய வரையில் மிகவும் ஜாக்கிரதையாகவே பரிசீலித்துச் சட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறோம். சட்டம் என்பது என்ன? நம்முடைய கருத்தை மிகவும் “Precise” ஆகச் சொல்லுதான் சட்டம். அதைத் தமிழில் சொல்லக்கூட அச்சமாக இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர்கள் இதைச் சிந்திக்க வேண்டும். தமிழில் பேசுகிற போது சம்பந்தா சம்பந்தம் இல்லாமல்கூடச் சில சமயங்களில் வார்த்தைகளை உருவாக்குகிறோம். ஆகவேதான் கொஞ்சகாலம் தொடர்ந்து ஆங்கிலத்தில் மசோதாக்களைத் தயாரிப்பது நிர்வாகச் சிக்கல்கள் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும். அதைத்தான் நான் முன்பே சொன்னேன் இந்த மசோதா இல்லையென்றாலும்கூட ஒன்றும் பயப்பட வேண்டிய தில்லை. இதை வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டாலும்கூட ஒன்றும் கெட்டுப்போகாது. நம்முடைய கருத்தை உணர்ந்துதான் மத்திய ஆட்சியினர் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் ஆங்கிலத்தைத் தொடர்ந்து வைத்துக்கொள்ள விரும்புகிற ராஜ்யங்கள் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆங்கிலம் ஒரு கால வரம்பு இன்றி இந்தியோடுகூட நீடிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தோடு இது அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இப்போது நாம் இந்தச் சட்டத்தை இங்கே நிறைவேற்றாவிட்டால் நாமே புனராலோசனை செய்து, முன்பு சொன்ன கருத்துக்களை இப்போது மாற்றிக் கொண்டிவிட்டதாக நினைக்கத் தோன்றும்.

17th October 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

நம்முடைய எண்ணத்தில் அத்தகைய மாற்றம் ஏற்படவில்லை. அந்த வகையில்தான் இந்த மசோதா இப்போது நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய அவசியத்தை நான் வற்புறுத்துவேன்.

இதற்கு முன் இந்த தமிழ் நாட்டு அரசாங்க அமைச்சராக இருந்தவர்கள் ஆட்சிமொழியைப் பற்றித் திட்டவட்டமான கருத்துக்களைக் கொண்டு இருந்தார்கள். அந்தக் கருத்துக்கள் இப்போது நடைபெறவில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார். அப்போது பதவியில் இருந்த கட்சியேதான் இப்போதும் இருக்கிறது. அப்போது இருந்தவர்களுடைய கொள்கையில் இருந்து இப்போது மாறுபடவில்லை. திரு. மதியழகன்கூட ஏற்கெனவே நாம் சமர்ப்பித்த மெமரான்டத்தில் இருந்து ஒரு பகுதியைப் படித்துக் காட்டினார்கள். அவர் படித்த தற்கும் மேலாக இன்னும் கொஞ்சம் படித்திருந்தால் விஷயம் நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும். போன சட்ட மன்றத்திலேயேகூட இந்தக் கருத்தை அவர்கள் வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதை நான் வாசிக்க விரும்புகிறேன். இது தமிழ் நாட்டு அரசாங்கம் சமர்ப்பித்த மெமரான்டத்தில் உள்ளது.

“The Government of Madras desire to place before the Parliamentary Committee and the Government of India the view that it will be necessary to use both English and Hindi as two official languages of the Indian Union for a prolonged period. The initial phase of transition will consist in the progressive increase in the use of Hindi for different official purposes.”

இதிலும்கூட இந்தியே வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. தி.மு.க. கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டும் இருந்தார்கள் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. அப்போது தி.மு.க. கட்சித் தலைவரே இங்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தார்கள். அப்போது தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துதான் இது.

“If Hindi continues to be recognised as the third language in all schools, and all practicable steps are taken to raise the efficiency of instruction in Hindi, consistently with its optional character, the knowledge of Hindi is bound to increase steadily in this State.”

இந்தத் தமிழ்நாட்டு மன்றத்திலேயேதான் இந்தக் கருத்து எல்லா கட்சியினராலும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இன்னொரு கருத்தைக்கூட நான் சொல்லுகிறேன்.

“If, as it is to be expected, the Government of India require that candidates should have passed an approved school examination in Hindi as the condition of employment under the Government of India, there can be little doubt that the students will voluntarily make good use of the facilities made available to them in all schools.”

“The foregoing analysis makes it clear that so far, at any rate, as this State is concerned, planning must be based, between now and 1965, on the assumption that the mother-tongue will be

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [17th October 1964]

the compulsory first language, English will be the compulsory second language, and Hindi will be the optional third language in schools and colleges. It is practically certain that the position will be the same in all South Indian States of which Telugu, Tamil, Kannada or Malayalam will be the official language."

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது படித்த கருத்துக்கள் அவர்களுடைய கருத்துக்கள் அல்ல என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. எங்களுடைய கருத்துக் களுக்கும் அவர்களுடைய கருத்துக்களுக்கும் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் இல்லை. ஆயினும் நான் முன்பே குறிப்பிட்டது போல இந்தி 1965-ம் ஆண்டு ஜனவரி 26-ம் தேதிக்குப் பிறகு அமலுக்கு வந்துவிடுகிறது. அத்தகைய நிலையை நாம் இப் போது ஏற்படுத்தாவிட்டாலும் ஏற்கெனவே நாம் வகுத்துக் கொண்டுள்ள அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி அமலுக்கு வந்து விடுகிறது. 45 வயதிற்கு உட்பட்டவர்கள் மத்திய அரசாங்க அலுவலகத்தில் இந்தியை கட்டாயமாகக் கற்றுக்கொண்டே ஆக வேண்டும் என்று இருக்கிறது. இனி அமைச்சர்களுக்கு வருகிற கடிதங்கள் சுற்றறிக்கைகள் எல்லாமாகூட இந்தியிலேயே வரும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்னொரு மொழியாக இந்தியை ஒப்புக்கொள்வதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் இந்திதான் நிர்வாக மொழி என்று வருமானால் அதைத் தடுத்து நிறுத்த நம் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை மேற்கொள்ள இருக்கிறது? நம் முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் நிர்வாகத்துறை சம்பந்தமாகவும், பள்ளிக்கூடம் சம்பந்தமாகவும் இந்தியைப் பொறுத்த வரையில் நிலைமை எப்படி இருக்கும் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அருள் கூர்ந்து விளக்க வேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் இதைப்பற்றிக் குறிப் பிட்டது எல்லாம் முன்பு இருந்த ஆட்சியாளர்களுக்கும், இப்போது இருக்கிற ஆட்சியாளர்களுக்கும் இடையே கருத்து வித்தியாசம் எதுவும் இல்லை என்பதற்காகத்தான். கனம் கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ரஷ்யாவைப்பற்றி நன்றாகத் தெரிந்தவர்கள்; அவர்கள் அங்கே போயிருக்கிறார்கள். நானும் ரஷ்யாவுக்குப் போயிருக்கிறேன். நான் அங்கே பல மாநிலங் களுக்கும் போயிருக்கிறேன். டேஷ்கண்ட் ரிப்பளிக் பார்லி மெண்டுக்கு என்னை அழைத்தார்கள். அங்கு என்னை விசிட்டர் மாதிரி உட்கார வைக்கவில்லை; முதல் சீட் கொடுத்தார்கள். (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அங்கு அவ்வளவு 'ஃப்ரீடம்'.) இந்தியர்கள் என்ற முறையில் எங்களுக்கு மரியாதை செய்தார்கள். அங்கு நடவடிக்கை ஆரம்பித்து முடிகிற வரை யாரும் வெளியே போகக் கூடாது. கதவைச் சாத்தி விடுகிறார்கள். என்னுடன் கூட வந்திருந்தவர் ஒரு மணி நேரத்திற்குப் பிறகு போகலாம் என்றார். அவர்களிடம் சொன்னதற்கு முடிந்த பிறகுதான், வெளியே போக முடியும் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அந்தச் சபையில் 500 பேர்கள் இருந்தார்கள். எல்லோரும் இளைஞர்கள். அந்த மாதிரி வெளியே போகாதபடி நம்முடைய சபாநாயகர்

17th October 1964]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அவர்கள் கூட ஏற்பாடு செய்தால் நல்லது என்று தோன்றுகிறது. (சிரிப்பு) அந்த மன்றத்தில் மூன்று மணி நேரம் வரை நடவடிக்கைகள் நடந்தன. ப்ரிசிடியம் தலைவர் அவர்களும், அமைச்சர்களும் விஷயங்களை விளக்கினார்கள். முதலிலே டேஷ்கண்ட் மாநில மொழியிலே விளக்கினார்கள்; பின்னர் ரஷ்யன் மொழியிலே விளக்கினார்கள். இவ்வாறு இரண்டு மொழியிலும் எடுத்து விளக்கினார்கள். மொழி விஷயத்தில் ரஷ்யாவுக்கு நம்முடைய நாட்டில் உள்ளது போன்ற பிரச்சினை இருக்கிறது. அங்கு ரஷ்யன் மொழி ஆட்சி மொழி. மற்ற மாநில மொழிகள் பல இருக்கின்றன. வேறு சில நாடுகளைப் போல இரண்டு மூன்று மொழிகள் இருந்தால் எல்லா மொழிகளையும் ஆட்சி மொழியாக்கி விடலாம். ஆனால் நம்முடைய நாட்டையும் ரஷ்யாவையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இரண்டு நாடுகளும் பல மொழிகளைப் பேசுபவர்களைக் கொண்ட நாடு. ஆகவே, ஒவ்வொரு மொழியையும் மத்திய ஆட்சி மொழி என்று ஆக்குவது இயலாது. பதினான்கு மொழியையும் மத்திய ஆட்சி மொழியாக்கவேண்டுமென்று கூறுவது அர்த்தமற்றது. எண்ணிக்கையைக் குறைத்துக் கொள்ளலாம் என்றால் மற்றவர்கள் விடுவார்களா? குஜராத்தி மொழி பேசுபவர்கள் விட்டு விடுவார்களா? மராத்தி மொழி பேசுபவர்கள் விட்டு விடுவார்களா? சமஸ்கிருதத்தை மட்டும் விட்டு விடுவது என்றாலும் 13 மொழி ஆகிறது. பதிமூன்றையும் மத்திய ஆட்சி மொழியாக வைத்துக்கொள்வது முடியாது; கேவலமாகப் போய்விடும். இதனை ரஷ்யா நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறது. ரஷ்யாவிலே முதலிலே தாப் மொழி; அதற்கு மேலே மத்திய ஆட்சி மொழியான ரஷ்யன் மொழியைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு மேலே ஒரு அந்நிய மொழி. முன்பு பிரஞ்சு மொழியைக் கற்றுவந்தார்கள்; தற்போது பெரும்பாலோர் ஆங்கிலத்தைப் படித்து வருகிறார்கள். இவ்வாறு மூன்று மொழிகளையும் கற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். ரஷ்யாவில் இருப்பவர்கள் தேச பக்தியில் குறைந்தவர்கள் அல்ல; மொழிப் பற்றுக் குறைந்தவர்கள் அல்ல. அவர்கள் எவ்வாறு நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

நம்முடைய நாட்டில் இந்தி மத்திய ஆட்சி மொழியாக இருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய மாகாணத்தில் இந்தி படிக்க வேண்டுமென்று கட்டாயமாக வைக்கவில்லை. இஷ்டப்படுகிறவர்கள் இந்தி படித்தால் நல்லது என்கிறோம். இந்தி மட்டும் மத்திய ஆட்சி மொழியாக இருந்தால் பாதகம் ஏற்படும் என்பதை உணர்ந்து காலவரம்பின்றி ஆங்கிலத்தை நீடிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதையொட்டி ஆங்கிலம் நீடிக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. நமக்கு சில சமயங்களிலே பிரமை ஏற்படுகிறது. இந்தி பெரிய 'பூதம்' நம்மை அழித்து விடும்போல் தோன்றுகிறது. தமிழ் பல ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக இருக்கிறது. தமிழிலே நன்றாகக் கற்றுணர்ந்தவர்கள் மறைமலை அடிகள். அவர்கள் சமஸ்கிருதத்தையும் நன்றாகப் பயின்றவர்கள். அதே போன்று பல மொழிகளைக் கற்ற பன்மொழிப் புலவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள்.

[17th October 1964]

திரு. மு. கருணாநிதி: அந்த மறைமலையடிகள் 'இந்தியா தமிழ் கெடும்' என்று கூறிய அந்த வாதத்தை ஏன் ஒத்துக் கொள்ளக்கூடாது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அவர்களுடைய வாழ்க்கையைப் பார்த்த பிறகு அந்தக் கூற்றுக்கு அவசியம் இல்லையென்று நான் கூறுவேன். ஆதி குமரகுருபரர் தமிழுக்காக நிறையத் தொண்டாற்றியவர். அவர் சமஸ்கிருதம் போன்ற மொழிகளை நன்றாகக் கற்றுணர்ந்திருந்தார். ஆகவே, இந்தியால் தமிழ் கெடும் என்று சொல்வது சரியல்ல. எந்த ஆபத்தும் வந்துவிடாது. நம்மில் கொஞ்சம் பலவீனமாக உள்ளவர்கள் கனவு காண்கிறோம்; தூங்கிய பிறகு கனவு காண்கிறோம். பகலில் தூங்குகிற போதுகூடக் கனவு காண்கிறோம். மன பலவீனம் காரணமாக கனவு காண்பதைப்பற்றிப் பல சைகாலஜி நூல்கள் இருக்கின்றன. அந்த நூல்களைப் படித்தால் ருசிகரமாக இருக்கும். கனவில் ஏதோ பூதம் வந்து விட்டது மாதிரித் தோன்றுகிறது. காலை எடுத்து உதைக்கிறோம். கால், சுவற்றின் மேலோ கட்டிலின் மேலோ பட்டு சுளுக்கு ஏற்பட்டு விடுகிறது. சில சமயங்களில் எலும்புகூட முறிந்து போகிறது. இல்லையென்றால் ஏதேதோ பேசுகிறோம். இதை வாய் பிதற்றல் என்று சொல்வார்கள். பேசுகிறவர்களுக்கு என்ன பேசுகிறோம் என்று தெரியாது. தூங்கி விழித்துக் கொண்டவர்கள்கூட அம்மாதிரி பேசுகிறார்கள்; தூக்கத்தில் பேசலாம். விழித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் பேசுகிறார்கள் என்றால் என்ன சொல்வது? அப்படிப் பேசுகின்றவர்கள் கோட்டையில் இல்லை; சென்னையில் வேறு ஒரு பகுதியில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் விழித்துக்கொண்டே பேசுகிறார்கள். நாம் எல்லாம் தெளிவுள்ளவர்கள்; நிலைமையை நன்றாக அறிந்து கொள்ளக் கூடியவர்கள். அரசியல் நோக்கத்தோடு பேசுகிறார்கள் என்றால் அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. எதிர்க்கட்சி நன்றாக இயங்கவேண்டும். அவர்களுக்கு வேறு ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை என்றால் இதை வைத்துக்கொள்ளட்டும். எனக்கு அதிலே அனுதாபம் உண்டு. அதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. மக்களுக்கு எது நல்லது என்று பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்கு ஏதோ 'நீங்கள் துரோகம் செய்து விட்டீர்கள்' என்று பேசலாம். ஆனால் தமிழுக்கு யார் உண்மையான தொண்டு புரிகிறார்கள் என்பதை மக்கள் நன்றாக உணர்வார்கள். ஆபாச வார்த்தைகளுக்குத் தமிழை உபயோகப்படுத்த வேண்டாம். அதற்காக வேறு ஒரு மொழியை வேண்டுமானால் கற்றுக் கொள்ளட்டும். ஆபாசமாகப் பேசுவதற்குத் தமிழ் மொழியைப் பயன்படுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வேறு பல பிரச்சினைகளைப் பற்றியெல்லாம் இன்று பேசினார்கள். திரு. மதியழகன் அவர்கள் எங்கள் மீது குற்றம் சாட்ட எப்போதும் தயங்கவேமாட்டார்கள். அதற்காக 22, 23-ம் தேதிகள் வேறு இருக்கின்றன. முன்பு இருந்த கொள்கையை நாங்கள் ஏதோ மாற்றிவிட்டோம் என்று கூறினார்கள். அப்போது என்ன முடிவு செய்யப்பட்டது? பரிட்சார்த்த திட்டமாக, பைலட்

17th October 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஸ்கிமாக சிலபாடங்களைக் கல்லூரியில் தமிழிலே சொல்லிக் கொடுப்பது, தமிழைப் போதனை மொழியாக்குவது என்று திட்டமிடப்பட்டது. அந்தத் திட்டம் எவ்வளவு தூரம் வெற்றி பெறுகிறது என்று பார்த்து மேலும் விஸ்தரிப்பது என்று திட்டமிடப்பட்டது. விஞ்ஞானப் பாடத்தைப் பொறுத்து அந்த முடிவு செய்யவில்லை. உலகத்தின் மூலை முடுக்கில் நடைபெறும் விஞ்ஞான வளர்ச்சியைப்பற்றியெல்லாம் தங்களுடைய பிள்ளைகள் அறிய வேண்டுமென்று பெற்றோர்கள் மிகவும் விரும்புகின்றனர். தமிழிலே தேவையான புத்தகங்கள் வரவில்லை. தமிழிலே புத்தகங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு உற்சாகத்தோடு பணி புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தயாரிக்கப்பட்ட புத்தகங்களை உடனே அச்சடிக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டிருக்கிறோம்; காகிதம் இல்லையென்று சொன்னாலும் உடனே காகிதத்தைப் பெற்று விரைவாக அச்சடிக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறோம். அவ்வாறு தமிழில் வெளியிடப்பட்ட சில புத்தகங்களை அயல் நாடுகளுக்கெல்லாம்கூட அனுப்பி இருக்கிறோம். நம்முடைய மாணவர்கள் உயர்ந்த அறிவு பெற வேண்டுமென்றால் இந்த அளவு போதாது. தமிழிலே அந்த அளவுக்குப் புத்தகங்கள் வரவேண்டுமானால் இன்னும் ரொம்பநாள் ஆகும். ஏன் ரஷ்யாவில் ஆங்கிலம் படிக்கச் சொல்லுகிறார்கள்? இன்றைய தினம் பல நூல்கள் ஆங்கிலத்தில் இருக்கின்றன. அவைகளை ரஷ்ய மொழியில் மொழிபெயர்ப்பதில் கஷ்டம் இல்லை. ரஷ்யாவிலே புத்தகங்களை தமிழிலே கூட மொழிபெயர்க்கிறார்கள். அற்புதமான தமிழ் மொழி பெயர்ப்பைப் பார்க்கிறோம். அந்த முறையில் தமிழில் மொழிபெயர்த்து, அச்சிட்டு இங்கே அனுப்பியிருக்கிறார்கள். உடனடியாக எல்லா நூல்களையும் ரஷ்ய மொழியில் மொழிபெயர்ப்பது என்பது கஷ்டமான காரியம். நூல்களை மொழிபெயர்க்கும் வரையில் காத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடாது என்று ஆங்கில மொழியைப் படிக்கச் சொல்லுகிறார்கள்.

12-30
p.m.

உயர்நிலைப் பள்ளிகள், கல்லூரிகள் இவைகளிலெல்லாம் மாற்றி விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தாய் மொழிதான் போதனை மொழி. அதில் ஒன்றும் மாற்றம் இல்லை. அந்த நிலையில் தாய் மொழியில்தான் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் மாணவர்கள் புரிந்துகொள்ள முடியாது என்பது எனது கருத்து. அதற்கு மேல் உயர் படிப்பு படிக்க, உயர்ந்த அறிவு பெற நமது இளைஞர்கள் ஆர்வம் கொண்டிருக்கிறார்கள். விஞ்ஞானம் படிக்க வேண்டுமென்று ஆர்வம் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் பல விஞ்ஞானத் துறைகளில் நம் இளைஞர்கள் பலர் உயர்ந்த அறிவு பெறுகிறார்கள். தமிழ்நாட்டு இளைஞர்கள் வெளிநாடுகளோடு ஒப்பிடக் கூடிய அளவுக்கு சாதனைகளைச் சாதிக்கும் அளவுக்குப் பக்குவம் அடைந்திருக்கிறார்கள். பம்பாய் அருகில் உள்ள டிராம்பே அணுசக்தி நிலையத்திற்கு சமீபத்திலே நான் சென்றிருந்தேன். காலம் சென்ற நமது பிரதமரின் பெரு முயற்சியாலும் ஆர்வத்தாலும் ஏற்பட்டுள்ள சாதனைகளில் இதுவும் ஒன்று. அங்கே பல தமிழ்நாட்டு இளைஞர்களைப் பார்த்தேன். அவர்களுடைய ஆற்றலால், அவர்களுடைய

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [17th October 1964]

அறிவால் அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற சில பொருள்களை பாராட்டி வெளி நாடுகளில் அவைகளை விலை மதித்து வாங்குகிறார்கள். அத்தகைய ஆற்றல் நம் தமிழ்நாட்டு இளைஞர்களுக்கு இருக்க வேண்டும் என்றால், குண்டு சட்டியில் குதிரை ஓட்டு என்று முறையில் இருக்கிற புத்தகத்தைப் படித்தால் போதும் என்று சொல்லி, மேற்கொண்டு வேண்டாம் என்று சொல்லுவது நல்ல தல்ல. அது நமது நாட்டுக்கும் நல்லதல்ல, நமது மக்களுக்கும் நல்லதல்ல என்பதை மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு தூரம் உயர்ந்த அறிவு பெற வேண்டுமோ அந்த அறிவைப் பெறுவது முக்கியமே தவிர வேறு அல்ல. பொருளாதாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அதிலே டெஃபிஸிட் ஸ்பைண்டுங் என்று எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அல்லது வரி போடும் விஷயத்தில் ஒரு துட்பமான விஷயத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அதையெல்லாம் எப்படிச் சொன்னால் புரிகிறது. இன்று இருக்கும் நிலையில் தமிழைப்பற்றிப் பிரமாதப்படுத்திக் கொள்ளுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. ஒரு விஷயத்தை எடுத்துக் கூறவேண்டுமானால், எடுத்துக் கூறப்பட்ட விஷயத்தைப் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய முறையில் சொல்லவேண்டுமானால் எப்படிச் சொன்னால் புரியும் இன்று இருக்கிற மாணவர்களுக்கு என்பது முக்கியம். இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமைக்கு ஏற்ப அவர்கள் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய முறையில் எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். அதற்கு அப்பறம் தமிழிலே எடுத்துச் சொல்லலாம். தமிழில்தான் இன்று சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால் அதனால் தமிழுக்கே பாதகம் ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கு இருக்கக்கூடிய எந்த உறுப்பினருடைய தமிழ் ஆர்வத்திற்கும் என்னுடைய தமிழ் ஆர்வம் குறைந்தது கிடையாது. நம் எல்லோருக்கும் உயர்ந்த அறிவு பெறவேண்டுமென்று எண்ணம் இருக்கிறது. தமிழால் எதுவும் ஆகும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கும் இருக்கிறது. கனம் எதிர் கட்சி உறுப்பினர்கள் கூறியதுபோல தமிழில் மசோதா செய்யலாம், சட்டம் செய்யலாம். சரியான சட்டம் செய்யலாம். எல்லா பாடங்களையும் கற்றுக் கொடுக்கக்கூடும். ஆனால், காலம் ஆகும். இதை ஒரு கட்சியாக வைத்துக்கொண்டு பேசுவது பிரயோசனம் இல்லை. முன்பு எந்தக் கொள்கை அனுசரிக்கப் பட்டதோ அதில் எந்த மாறுபாடும் இல்லை. இப்போதே தமிழிலே போதனு மொழியாக எடுத்துப் படிக்கவேண்டும் என்று சொல்லும் போது மாணவர்களுக்கு இதெல்லாம் தெரிகிறது. எல்லோருக்கும் ஐ.ஏ.எஸ். படிக்க வேண்டும் என்று ஆசை. வெளிநாடுகளுக்குப் போகவேண்டும் என்று ஆசை. பி.எஸ்.ஸி. படித்தாலும் எம்.எஸ்.ஸி படிக்கவேண்டும் என்று ஆசை. இப்போது இருக்கும் நிலையில் தமிழ் போதனு மொழி என்றால் மாணவர்களுக்கே உற்சாகம் இல்லை. இதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. சவுக்கை எடுத்து அடித்து தமிழிலே படிப்பதானால் இரு, இல்லையென்றால் பம்பாய்க்குப் போ, பங்களூருக்குப் போ, கல்கத்தாவுக்குப் போ என்று விரட்டி அடிப்பது தமிழ் நாட்டுக்கு உகந்ததா? இந்த நிலையில் தான் கல்லூரிக் கொள்கையை வகுத்து அனுசரித்து வருகிறோம் என்று கூறுகிறேன். இந்தியே கூடாது என்ற கொள்கையை நாம் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால் கனம் கம்யூனிஸ்ட்

17th October 1964]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியதுபோல இந்த நாடு ஒன்று— இமயம் முதல் குமரி வரையில் ஒன்று. இராமாயண காலத் திலிருந்து, சரித்திர காலத்திலிருந்து ஒன்றாக இருந்து வந்திருக்கிறது. ஒன்றாக இருந்தால்தான் நாடு பலம் பொருந்தியதாக இருக்கும். மக்கள் இன்புற்று, உயர்ந்த வாழ்வு வாழ ஒன்றாக இருக்கவேண்டும். இப்படி இருக்கும்போது, பல மொழிகள் இருக்கும்பொழுது எப்படித் தொடர்பு கொள்ளுவது? பல மொழிகள் பேசும் நாட்டிலே அதுவும் நாம் பார்க்கிறோம். இன்று ஒரு மாநிலம் இருக்கிறது, இன்னொரு மாநிலம் இருக்கிறது. இன்று ஒரு பக்கலைக்கழகம் இருக்கிறது, இன்னொரு பக்கலைக்கழகம் இருக்கிறது. இங்கே ஒரு மொழி இருக்கிறது, அங்கே ஒரு மொழி இருக்கிறது. இந்த நிலையில் எப்படி ஒற்றுமை வளரும்? எப்படி ஒருமைப்பாடு வளரும்? தமிழில் தொடர்பு கொள்ள முடியுமா? அல்லது குஜராத்தி மொழியில் தொடர்பு கொள்ள முடியுமா? நாம் இங்கே தமிழில் எல்லாவற்றையும் செய்வோம், செய்யமுடியும். அதற்கு வேண்டிய ஆதரவு அளிப்போம். லிங்க் லாங்குவேஜ், அதாவது ஒரு தொடர்பு மொழி ரொம்பவும் அவசியம். தொடர்பு மொழி ஹிந்தி என்று சொன்னால் கூடாது என்று நான் சொல்ல முடியாது. அப்போது தமிழ் நாட்டில் முடியாது என்று சொன்னோம். மரியாதைக்கு அப்போது கோளாவும், மைசூரும், ஆந்திராவும் சரி என்று ஒப்புக் கொண்டார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் கட்டாயமாக ஹிந்தியை போதித்து வருகிறார்கள். ஆகவே, நமக்கு ஆங்கிலமும் இருக்க வேண்டும். காலவரம்பு என்று 10 ஆண்டு போட்டு விட்டு பிற்பாடு தகராறு வேண்டாம் என்று அந்த முறையில் சட்டம் இயற்றியிருக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஏ. பி. வி. வீரபாகு அவர்கள் ஆங்கிலத்தை நீடிப்பதற்கு கால வரம்பு இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். தமிழ்நாட்டின் நன்மையையொட்டி நாம் அளித்த யோசனை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அதை யொட்டி இன்று இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் காலவரம்பு வேண்டுமென்று சில அங்கத்தினர்கள் சொல்லுகிறார்கள். தாய் மொழி தமிழைப் படிக்கவேண்டும். இந்தியையும் படிக்கட்டும். இல்லையென்றால் நம் கொள்கைப்படி ஹிந்திக்கு பதில் வேறு மொழியைப் படிக்கலாம். ஆங்கிலமும் படிக்க வேண்டும். இது புட்டிப் பாலும் அல்ல, கள்ளிப் பாலும் அல்ல. இது கழுதைப் பால், ஆட்டுப் பால். பசுவின் பால் கிடைக்கா விட்டால் எருமைப் பால் சாப்பிடுகிறார்கள். கழுதைப் பால் கெடுதல் அல்ல. ஆட்டுப் பால் கெடுதல் அல்ல. இப்போது அளிக்கப்படுவது ஆட்டுப் பாலும் கழுதைப் பாலும்தான். அதற்காக யாரும் கலங்கவேண்டாம். சில பேர்கள் பிரமாதமாக மதித்து வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் கிடைப்பதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். கிடைக்கக் கூடிய வகையில் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

திரு. மு. கருணாநிதி: ஹிந்தி முடியாது என்பதால் தேவையில்லை என்று கூறியதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். முடியாது என்ற அளவில், குறிப்பிட்டு நோர்க்ச் சொல்லக் கூடாது

[திரு. மு. கருணாநிதி] [17th October 1964]

என்று, கூடாது என்று மனதில் வைத்துக்கொண்டு முடியாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினாரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கூடாது என்பதல்ல. இன்றைய நிலைமையில் நான் ஹிந்தி படித்திருக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் சா. கணேசன் படித்திருக்கிற அளவு படித்திருக்க மாட்டேன். எத்தனையோ இலக்கியங்கள், இலக்கணங்கள் எல்லாம் படித்திருக்கிறேன். அடிக்கடி பேசிப் பழக்கம் இல்லை. நமக்கு ஹிந்தியில் பேசும் வாய்ப்பு இல்லை. பார்லிமென்ட்டுக்கு உறுப்பினர்கள் போகிறார்கள். அவர்கள் ஹிந்தியைக் கற்றுக்கொண்டு விடுகிறார்கள். இன்றைக்கு பெண்மணிகளும், குழந்தைகளும் சுத்தமான ஹிந்தி பேசுகிறார்கள். இப்போது இருக்கிற முறையில், நமக்கு இருக்கும் அனுபவத்தைக் கொண்டு திருப்திகரமாக விவகாரங்களை கவனிக்க முடியாது. அதை நாம் புறக்கணிக்க வில்லை. அதை வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கட்டும், பாதகம் இல்லை என்று சொல்லுகிறோம். கனம் சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள், இண்டர் நேஷனல் லாங்குவேஜ், உலக மொழி இருக்கும்போது இது எதற்கு என்று. இண்டர் நேஷனல் லாங்குவேஜ் போதும் என்றால் தமிழ் கூட வேண்டாமே. உலக மொழி இருக்கும்போது ஹிந்தி மொழி வேண்டாம் என்று சொன்னால், இன்னும் ஒரு படி மேலே போய் தமிழ்கூட வேண்டாம் என்று சொல்லலாம்.

திரு. சா. கணேசன் : இந்த விஷயத்தைப்பற்றி பல முறை நான் சொல்லியிருக்கிறேன். ஹிந்தி வேண்டாம் என்று சொல்ல வில்லை. பொது மொழியாக ஹிந்தி அமையலாம். ஆனால் இன்றைக்கு ஹிந்தி வளமானதாக இல்லை என்ற காரணத்தினால் இப்போது அந்தத் தகுதியில்லை, ஆகவே ஆங்கிலம் இருக்க வேண்டும். தமிழ் மாநில நிலையில் இடம் பெறவேண்டும் என்று இன்றுகூடச் சொன்னேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஆங்கிலம் காலவரையின்றி நீடிக்கவேண்டும் என்று நாம் சொல்லுகிறோம். ஆனால் ஆங்கிலம் இந்த நாட்டு மொழி என்று சொல்லுவதற்கில்லை. அது நமது அரசியல் சட்டத்தில் இடம் பெறவில்லை. இந்த நாட்டு மொழியே ஒன்று ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும். அது இத்தியைத் தவிர வேறு ஒரு மொழி இருக்க முடியும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. அப்படியிருந்தால் கனம் அங்கத்தினர் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள்தான் சொல்லவேண்டும். மராத்தியை வேண்டுமானால் வைத்துக்கொள்ளுங்கள், தெலுங்கை வேண்டுமானால் வைத்துக்கொள்ளுங்கள், குஜராத்தியை வேண்டுமானால் வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லலாம். ஆங்கிலம் அன்னிய மொழி, அதை நாட்டு மொழியாக வைத்துக்கொள்ள முடியாது. அதற்காக, அன்னிய மொழி என்ற காரணத்திற்காக உறுப்பினர் நல்லசிவம் அவர்கள் வெறுக்கிற மாதிரி நான் ஆங்கிலத்தை வெறுக்கவில்லை. ஆங்கிலத்தின் அருமையை நான் உணர்கிறேன். நம்முடைய பிள்ளைகள் ஆங்கிலமும் படிக்கவேண்டும். தமிழும்

THE MADRAS STATE LEGISLATURE (CONTINUANCE OF USE OF 193
ENGLISH LANGUAGE) BILL, 1964

17th October 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

படிக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். இந்தியையும் படிக்க வேண்டும். இந்தி படித்தால் நல்லது என்று அவர்களே உணர்ந்து படிக்கிறார்கள். எப்பொழுதும் கட்டாயம் இல்லை என்றால், அவர்களே உற்சாகத்தோடு படிக்கிறார்கள். தமிழ் நாடு அரசுக் கட்டாயக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றாலும் இந்தியை ஏராளமான பேர்கள் படிக்கிறார்கள். கனம் அங்கத் தினர்கள் இங்கே எப்படிப் பேசினாலும், அதை மாணவர்கள் சுற்றும் பொருட்படுத்த மாட்டார்கள். இவர்கள் இப்படித்தான் பேசுவார்கள் என்று நினைப்பார்கள்.

இப்பொழுது இருக்கிற நிலைமை இது தான். தமிழே இருக்கட்டும் என்று சொன்னால் ஆட்சேபணை இல்லை. இந்த சட்டமன்றத் தைப் பொறுத்த மட்டில் தமிழ் இருக்கும். வேறு ஒரு ஆட்சி மொழி வேண்டும், இப்பொழுது ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கட்டும் என்று சொன்னதினாலே சட்டசபையில் ஆங்கிலம் அதிகமாக புருத்தப்படும் என்று யாரும் நினைக்கவேண்டாம். சீக்கிரம் தமிழ் பரிபூரணமாக வரும். காலவரையின்றி ஆங்கிலம் இருக்க வேண்டும் என்பது அவசியம். முன்பு நான் எதை வேண்டி நேமோ, எந்த வகையில் நமக்கு ஒரு பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டதோ அதற்கு இது அவசியமாகிறது. ஆகவே, நான் மேலும் உங்களுடைய காலத்தை எடுத்துக்கொண்டு பேச விரும்பவில்லை. இந்த மசோதாவை இந்த மன்றம் எகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Madras State Legislature (Continuance of use of English Language) Bill, 1964 be taken into consideration.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

‘That the Madras State Legislature (Continuance of use of English Language) Bill, 1964, be passed.’

MR. SPEAKER: Motion moved—

‘That the Madras State Legislature (Continuance of use of English Language) Bill, 1964, be passed.’

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது ஆங்கிலத்தை இன்னும் தொடர்ந்து பயன்படுத்தலாம் என்று சட்டம் இயற்றி விட்டதனாலே இந்தச் சபையில் நடவடிக்கைகளும், சட்டம் இயற்றுவதும் ஆங்கிலத்திலேயே தான் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருக்கவேண்டும் என்கிற நிலைமை

[திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம்] [17th October 1964]

இருக்கக்கூடாது என்பதை அரசினரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு
வர விரும்புகிறேன். அரசினர் சபையில் இருக்கக்கூடிய அபிப்
பிராயங்களை புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். திடீரென்று தமிழ்
மொழித் தவிர வேறு இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டாலும் சங்கடம் ஏற்
படும். அந்த சங்கடத்தைத் தவிர்ப்பதற்குத் தான் இந்தச் சபை
யில் இந்த மசோதாவுக்கு நாங்கள் ஆதரவு கொடுக்கிறோம். இந்தச்
சபை நடவடிக்கைகளை இன்னும் தொடர்ந்து தமிழிலேயே நடத்
துவதற்கும், இன்னும் பல பிரிவுகளையும் தமிழிலேயே நடத்து
வதற்கும், நிர்வாகத்தை தமிழிலேயே நடத்துவதற்கும் நட
வடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.
வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கனம் முதல் அமைச்சர்
அவர்கள் ஒரு விஷயத்தை ஒப்புக்கொண்டார்கள். எல்லாவற்றை
யும் தமிழிலேயே நடத்துவது சாத்தியம் என்பதில் அவர்கள்
மிகவும் நம்பிக்கையோடு இருக்கிறார்கள் என்பதில் எனக்கு
சந்தேகம் கிடையாது. எடுக்கிற நடவடிக்கைகளில் ஆங்கிலம்
இருக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது என்பதை அவர்கள் உணர்
கிறார்கள். அவர்களுக்கு அச்சம் என்னவென்றால், ஆங்கிலம்
திடீரென்று போய்விட்டால், அந்த இடத்திற்கு இந்தி வந்துவிடு
மோ என்பது தான். இந்தியைப் பொறுத்தமட்டில் நாம் தெளி
வாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்தி, ஆங்கிலம் இரண்டும்
தொடர்ந்து ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும். அப்பொழுது
தான் இந்த நாட்டின் தேசிய ஒருமைப்பாட்டை நிச்சயம் கவர்ச்சி
பண்ண முடியும். மத்திய அரசாங்கத்திடம் அதற்காக தொடர்ந்த
முயற்சியை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள
வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி எடுக்கக் கூடிய
முயற்சியில் நாம் மத்திய அரசாங்கத்தோடு, மந்திரிகளோடு பேசி
னால் மட்டும் போதாது. நாம் சுயேச்சையாகவும் நடவடிக்கை
எடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. பிரதேச மொழியை பலப்
படுத்துவதில் நாம் தீவிர முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அந்தக்
கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். டாஷ் கண்டை முதல்
அமைச்சர் அவர்கள் உதாரணமாகக் கூறினார்கள். டாஷ் கண்டு
மொழி மிகவும் பின் தங்கிய மொழி, விபியே இல்லாத மொழி. அப்
பேர்ப்பட்ட மொழிகளில் சட்டசபை நடவடிக்கைகளை நடத்து
கிறார்கள் அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்கள். ஆனால், அவர்கள் ரஷ்ய
மொழியையும் மனமுவந்து கற்றுக்கொள்ள முன்வந்திருக்கிறா
ர்கள். இந்தி பேசாத பகுதி மக்கள் தாங்களாகவே மனமுவந்து
இந்தியைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இந்தி மொழி நமக்குத்
துணையாக இருக்கும். நம்முடைய மொழிக்கு அது ஹானி வீளை
விக்காது என்ற சூழ்நிலையிலேதான் இந்தியை பொது மொழியாக
எல்லோரும் மனமுவந்து ஏற்றுக் கொள்வார்கள். இந்தி கற்றுக்
கொண்டால் தாய் மொழிக்கு உதவியாக இருக்கும் என்ற ஒரு சூழ்
நிலை ஏற்படவேண்டும். தமிழ் மொழிக்கு உரிய இடம் இருக்கக்கூடு
மானால், தமிழ் மட்டும் படித்தால் போதாது, ஆங்கிலத்தைப்
படித்தாலும் போதாது, இந்தியையும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்
என்ற உணர்வு ஏற்படும். அந்தந்த பிரதேச மொழிக்கு முக்கியத்
துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதில் அதிக அக்கறை செலுத்த

17th October 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

வேண்டும் அதற்கான முயற்சியில் தொடர்ந்து ஈடுபடவேண்டும். முக்கியமாக பிரதேச மொழியை, தமிழ் மொழியை கல்லூரியில் பயிற்சி மொழியாக்க வேண்டும். பின் வாங்களில்லை, மாற்ற வில்லை என்று முதல் அமைச்சர் அவர்களே பேசும்பொழுது கூறினார்கள். ஆனால் போட்ட முடிவுகளை நிறைவேற்று வதில்லை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம், முதலில் பரீட்சார்த்தமாக சில கல்லூரிகளில் தமிழ் போதனா மொழி யாக ஆக்கப்பட்டது. பரீட்சார்த்தமாக ஆக்கப்பட்டது என்றால், பின்னர் எல்லா கல்லூரிகளிலும் தமிழ் பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்க வேண்டும். இதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மனதில் வைத்துக் கொண்டு, தமிழை எல்லாத் துறை களிலும் பலப்படுத்துவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதை துரிதமாக எடுத்தால், இந்தப் பிரச்சனையை தானாகவே சமாளித்துவிடலாம் என்று கூறிக்கொண்டு இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : 'தேர்நீட்டிங்கில்' பேசுவதற்கு உரிமை உண்டா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஒரு 'பில்லில்' 'கிளாஸ் பை கிளாஸ் கன்சிடரேஷனில்' என்னென்ன மாறுதல் செய்யப் பட்டதோ, அதை ஒட்டித்தான் 'தேர்நீட்டிங்கில்' பேசவேண்டும் என்பது பார்லிமெண்டரி கன்வென்ஷன்.

திரு. சா. கணேசன் : தங்களுடைய கட்டளை, தீர்ப்பு என்ன என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : என்னுடைய தீர்ப்பு.

It must not be too general as the honourable member Sir Kalyanasundaram talked.

* திரு. க. ர. நல்லசிவம் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நான் ஏதோ என்னுடைய கட்சிக் கொள்கையை வற்புறுத்து வதற்காகவோ அல்லது நான் கொண்டு இருக்கக்கூடிய தனிப்பட்ட கொள்கையை வற்புறுத்துவதற்காகவோ பேச விரும்பவில்லை. நான் உண்மையை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். பொது மொழி விவகா ரத்தில் தமிழ் நாட்டில் இருப்பதுபோல் மேற்கு வங்காளத்தில் எதிர்ப்பு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எனக்குத் தெரிந்தவரையில் தமிழ் நாட்டில் மட்டும் தான் சக்தி வாய்ந்த ஒரு எதிர்க்கட்சி பொது மொழியை எதிர்த்து போராட்டம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. தேசம் பூராவும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து பார்த்தோ மானால் இது நன்கு விளங்கும். மேற்கு வங்காளத்தில் நான் ஒரு வாரம் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. கல்கத்தாவில் ஒரு சில அறிஞர்கள் இதைப் பற்றி எதிர்ப்பு தெரி விக்கிறார்களே தவிர, பொதுமக்கள் எதிர்ப்பு தெரிவிக்க வில்லை. தமிழ் நாட்டின் பொது மொழி சம்பந்தப்பட்டவரை ஒரு பெரிய கிளர்ச்சி நடப்பதுபோல், அதற்காக ஒரு கட்சி தன்னு டைய முழு நேரத்தையும் செலவிடுவதுபோல், வேறு எந்த மாநிலத் திலும் எந்தக் கட்சியும் செலவிடவில்லை. பொதுவாக இந்தப் பிரச்சனையை தீர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அதுவும்

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [17th October 1964]

இந்தி பிற்பகுதிகளில் வந்து புகுந்துவிடும் என்ற பயம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு இருக்கிறது என்றால், இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தமட்டில் ஏன் அவர்கள் அதை ஆதரிக்க வேண்டும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆளும் கட்சியினருக்கும் சரி எதிர்க்கட்சியினருக்கும் சரி நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா வராவிட்டால் நிச்சயம் தமிழுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட இடம் ஊர்ஜிதமாக ஏற்பட்டு விடும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஏன் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறார்கள் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆளும் கட்சிக்கு நான் சொல்லக்கூடிய யோசனையெல்லாம், பொது மொழிக்கு எதிர்ப்பு இருக்கிறது, அதைச் சமாளிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், மாநில அளவில் சட்ட மன்றத்தில் தமிழை ஆட்சி மொழியாக பூரணமாக ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அதை அனுசரித்து தமிழை நீதி மன்றத்திலும் நீதி மன்ற மொழியாகக் கொண்டுவந்துவிட முடியும். சட்டம் செய்து, விதிகள் வகுத்து அதை வைத்துக்கொண்டுதான் நாம் காரியங்கள் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் கஷ்டப்பட்டு நமது சட்டசபையிலே தமிழைக் கொண்டுவந்துவிட்டால் மீதமுள்ள எல்லாத் துறைகளிலும் தமிழைக் கொண்டு வருவது அவ்வளவு கஷ்டமல்ல. மாநில அளவிலே எல்லாத் துறைகளிலும் தமிழைக் கொண்டுவந்துவிட்டால் ஹிந்தி வந்து புகுந்துவிடுமென்ற பயம் மாணவர்களுக்கோ அல்லது பொது மக்களுக்கோ இருப்பதற்கு ஆதாரம் கிடையாது.

கனம் சபாநாயகர் : இப்பொழுது இவற்றையெல்லாம் பற்றிப் பேசுவதற்கு நேரம் கிடையாது. இவையெல்லாம் முன்பே பேசிய விஷயங்கள்தான்.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : ஆகவே, இந்த மன்றத்தின் எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்களாவது இந்த மசோதாவை எதிர்ப்பதற்குத் தயாராக இருக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : இப்பொழுது அதற்கு ஆள் சேர்க்கிறார்களா, அப்பொழுதே அந்த வேலை முடிந்துவிட்டது. (சிரிப்பு)

The question is—

‘That the Madras State Legislature (Continuance of use of English Language) Bill, 1964, be passed.’

The motion was put and declared carried.

A poll was demanded by Sri K. R. Nallasivam.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, if the hon. Member insists on the division, the result is obvious. But I would suggest to the Chair that he may ask those hon. Members who are against the Motion to stand up so that the time of the House may not be taken up by a division.

17th October 1964] [Sri M. Bhaktavatsalam]

The Hon. Speaker asked the hon. Members who were against the motion to stand up.

Sri K. R. Nallasivam alone stood up.

Then the Hon. Speaker asked the hon. Members who were for the Motion to stand up in their seats.

The hon. Members belonging to the Congress, Swatantra and Communist Parties stood up.

(The hon. Members belonging to the Dravida Munnetra Kazhagam remained neutral.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I thank the hon. Member, Sri Nallasivam, for this revelation.

MR. SPEAKER: As there are more hon. Members for the motion and only one hon. Member against the motion, I declare the motion carried, and the Bill passed.

VI.—GOVERNMENT MOTIONS.

(i) CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That item III, viz., Government Motion, be taken up before items (2) and (3), viz., The Madras (Transferred Territory) Jenmikaram Payment Abolition Bill, 1964 (L.A. Bill No. 28 of 1964), as amended by the Select Committee and the Madras Public Buildings (Licensing) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 31 of 1964) as amended by the Joint Select Committee.’

The motion was put and carried.

(ii) APPRECIATION OF THE SERVICES OF SRI T. HANUMANTHAPPA, SECRETARY, LEGISLATIVE ASSEMBLY.

*THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the Hon. Speaker be requested to convey to Sri T. Hanumanthappa, B.A., (Hons.), B.L., appointed as Additional Secretary to the Mysore Legislature, the appreciation of this House of his long, sincere and meritorious service in our Legislature from 1946 to 1964 which, by his ready advice and his great knowledge of the law and the custom of the Legislature, he has rendered to it and to all its Members in the conduct of their business; and the good wishes of this House for his future career in the Mysore State.’

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சட்ட மன்றத்தைப் பற்றிய ஒரு சிறந்த பாரம்பரியம் என்மென்றும் உண்டு என்று பெருமைப் படுகிறோம். சிறந்த சபாநாயகர்கள் இங்கே இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். சிறந்த காரியதரிசிகளும் இதுவரையிலும்